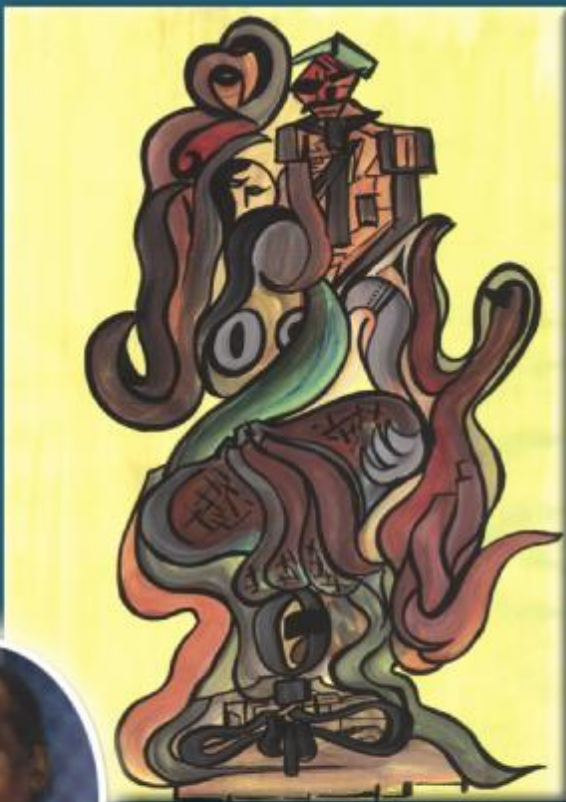

ஒக்டோபர் 2005

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

65

30/=

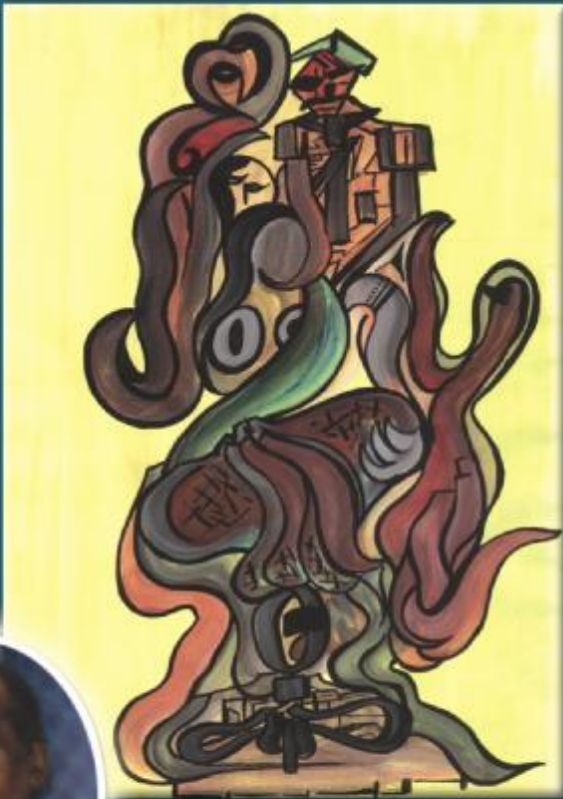
சான்றித்திய இரத்தினம்
டொமினிக் ஜீவா

ஒக்டோபர் 2005

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

65

சான்றித்திய இரத்தினம்
டொமினிக் ஜீவா

30/=

ஞானம்

ஜூன் - 06   சூடர் - 05

**பகிர்தலின்
மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

ஓவியர்கள் :

புஷ்பா

ஜெயகாந்தன்

நா. ஆனந்தன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 48வது ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011-2586013

0777-306506

தொலைநகல் : 011-2586013

E-mail : editor@gnanam.info

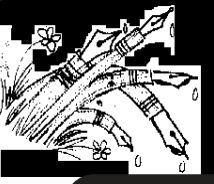
Web : www.gnanam.info

இதழினுள்ளே .....

- **கவிதைகள்**
- “ஜின்னாவ்” 11
- வே. தினகரன் 11
- கவிஞர் ஏ. எம். எம். அலி 20
- நாச்சியாதீவு பர்வீன் 29
- தி. ஜனகன் 29
- த. ஜெயசீலன் 51
- **கட்டுரைகள்**
- மாவை வரோதயன் 12
- இலக்கியச் செல்வர் முல்லைமணி 13
- தி. ஞானசேகரன் 24
- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் 39
- செங்கைஆழியான் க. குணராசா 44
- முருகபூபதி 56
- **சிறுகதைகள்**
- ச. முருகானந்தன் 4
- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் 16
- தெனியான் 48
- **நேர்காணல்**
- எஸ். பொ. / தி. ஞானசேகரன் 30
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 69
- **பக்தி எழுத்துக்கள்**
- த. சிவசுப்பிரமணியம் 59
- தேடலோன் 21
- கலாநிதி துரை. மனோகரன் 53
- **நூல் மதிப்புரை** 65
- **மலேசிய மடல்** 42

முகப்போவியம் : ஜெயகாந்தன்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி-2005

ஈழத்து இலக்கிய நூல்களின் விநியோகம் பற்றிய ஒரு விசாரம்

கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மண்டபத்தில் கடந்த செப்டெம்பர் 10 ஆம் திகதி முதல் 18ஆம் திகதி வரை ஒன்பது நாட்கள் சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது.

பிரமாண்டமான முறையில் நடைபெற்ற இக்கண்காட்சியில் 500 க்கும் மேற்பட்ட புத்தக வெளியீட்டாளர்களும் இலக்கியவாதிகளும் பலநாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தி இவ்வைப்புவத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். இதில் 36 வெளிநாட்டுப் புத்தக வெளியீட்டாளர்களும் அடங்குவர்.

சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சியின் முதலாவது ஆண்டு நிகழ்வு 1999ல் இலங்கையில் நடைபெற்றபோது 30 புத்தக நிலையங்கள் இருந்தன. ஆனால் இவ்வருடம் 382 நிலையங்கள் கலந்து கொண்டன. ஏழாவது வருடமாக இக்கண்காட்சி இங்கு நடைபெற்றது.

யாழ்ப்பாணம் தொட்டு தெவுந்தரமுனை வரையில் பரந்துவாழும் மக்கள் இக்கண்காட்சியில் கலந்து நூல்களைக் கொள்வனவு செய்தது சிறப்பு நிகழ்ச்சி. இந்நிகழ்வு ஒரு புத்தகக் கண்காட்சி மட்டுமன்றி தேசிய நிகழ்வாகவும் அமைந்தது. சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற மொழிவேறுபாடின்றி நாடளாவிய/ சர்வதேச மட்டத்தில் குறைந்த விலைகளில் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்யக்கூடியதாக இருந்தது.

மண்டப வாசலில் நெருக்கடி காணப்பட்டதால் உள்ளே செல்பவர்களை கியூவரிசையில் நிற்கவைத்துப் பகுதிபகுதியாக அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். உள்ளேயும் சனநெரிசல் அதிகமாக இருந்தது.

நூல்களை வாங்குவதற்கு இவ்வளவு கூட்டமா? வாசிப்புக் கலாசாரம் நமது நாட்டில் அதிகரித்து விட்டதா? என்றெல்லாம் எண்ணத்தோன்றியது.

தமிழ்ப் புத்தக நிலையங்களிலும் அதிக கூட்டம் காணப்பட்டது. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை விற்பனை நிலையத்தில் ஈழத்து நாவல்கள் சிறுகதை நூல்களுக்கெனத்

தனியான ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, பார்ப்பதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. ஆனால் நூல் விற்பனையாளர்களிடம் பேச்சுக் கொடுத்தபோது அங்கு வருபவர்கள் பாடசாலைப் புத்தகங்களையும் பயிற்சிக் கொப்பிகளையும் படிப்புடன் தொடர்பான நூல்களையுமே வாங்குகின்றனர் என்ற செய்தி கிடைத்தது.

தற்போது அநேகமான பாடசாலைகளில் நூல்திலையங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அந்நூல் நிலையங்களில் மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்கு ஏற்ற நூல்களை இடம்பெறச் செய்யவும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இலக்கிய நூல்களும் பெருமளவில் இங்கு விற்பனையாகும் என்ற எதிர்பார்ப்பு பலரிடம் இருந்தது.

பாடசாலைகள் இலக்கிய அபிவிருத்தி நூலகப் பிரிவு அமைச்சின் பணிப்பாளர் திரு. குருப்பு ஆராச்சி கருத்துத் தெரிவிக்கையில் ஒவ்வொரு பாடசாலைகளின் வாசகசாலை நிறுவகசபை உறுப்பினர்களும் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பாடசாலைகளுக்கு உகந்த தரமான நூல்களைத் தெரிவுசெய்வார்கள் என்று கூறினார்.

பாடப் புத்தகங்களையும் பயிற்சிக் கொப்பிகளையும் வாங்குவதற்கு நாட்டின் நாலாயுறப் பாடசாலைகளிலிருந்தும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இங்கு தான் வரவேண்டுமா!

முன்பெல்லாம், கல்வி அமைச்சு எழுத்தாளர்களிடம் இருந்து நூல்களைப் பெற்று பாடசாலைகளுக்கு விநியோகிக்கும் முறை இருந்தது. தற்போது அது நடைமுறையில் இல்லை. பாடசாலை அதிபர்கள் தமது பாடசாலைக்கு வேண்டிய நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து விட்டு அதற்குரிய ரசீதனை கல்வி அமைச்சிடம் சமர்ப்பித்தால் அதற்கான கொடுப்பனவுகள் கல்வி அமைச்சினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பாடசாலைகளில் இருக்கும் நூல்களின் பட்டியல் தெரியவில்லை. பாடசாலைகளுக்கு என்ன நூல்கள் தேவைப்படுகின்றன என்பதும் தெரியவில்லை எனவேதான் மேற்குறிப்பிட்ட தற்போதைய நடைமுறை பேணப்படுகிறது என்று அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பெரும்பாலான பாடசாலை அதிபர்களுக்கு இலக்கிய உணர்வோ இலக்கிய நூல்கள்பற்றிய அறிவோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அவர்கள் தமது பாடசாலையின் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை மேம்படுத்தக்கூடிய நூல்களையே கொள்வனவு செய்வதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு முன்னைய காலங்களில் செய்ததுபோன்று ஒவ்வொரு வருடமும் வெளிவரும் சிறந்த நூல்களை ஒரு குழுவின் மூலம் தெரிவு செய்து அவற்றை கொள்வனவு செய்து பாடசாலைகளுக்கு விநியோகிக்க ஆவன செய்யலாம். ஒவ்வொரு வருடமும் புத்தக வெளிவரும் நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப்படும்போது அந்நூல்கள் பாடசாலைகளில் இருக்க வாய்ப்பில்லை. இந்த முறையை ஈழத்தில் வெளிவரும் இலக்கிய நூல்களுக்கு மட்டுப்படுத்தி நூல் கொள்வனவுக்கு ஒதுக்கும் பணத்தில் இருபத்தைந்து விகிதத்தினை இதற்கு ஒதுக்கலாம். மிகுதி எழுபத்தைந்து விகிதத்தை அதிபர்களின் விருப்பத்தெரிவுக்கு விட்டுவிடலாம். இது தொடர்பாக உரியவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? எடுக்கவேண்டுமென ஞானம் வேண்டுகல் செய்கிறது.

1976 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் எழுத்துலகில் தடம்பதித்த டாக்டர் ச. முருகானந்தன் பல்துறை சார்ந்த எழுத்தாக்கங்களை எழுதிவந்த போதிலும் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளராகவே இனம் காணப்பட்டார். சுமார் 200 சிறுகதைகள் வரை எழுதியுள்ள இவர் நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் ஒரு கவிதைத் தொகுதியையும், ஒரு கட்டுரைத் தொகுதியையும் நூலுருவில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

1979 இல் சென்னை இலக்கிய சிந்தனைப் பரிசைப் பெற்ற முதலாவது இலங்கையராவார். “தரை மீன்கள்” சிறுகதை தொகுதி 2003ல் சாகித்ய மண்டல விருது பெற்றது. முத்தமிழ் விழா சிறுகதைப் போட்டி உட்பட இருபது தடவைகள் சிறுகதைக்காகவும், மூன்று தடவைகள் கவிதைக்காகவும் பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் தெலுங்கு, ஹிந்தி, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பூரணை நிலா கடலின் தொடுவானப் பகுதியிலிருந்து சற்று மேலெழுந்து எட்டிப் பார்த்தது. அகதி முகாம் குடிசைகள் யாவும் சோபையிழந்து போய்க் கிடந்தன. ஓரிரு குடிசைகளில் மட்டும் மின்மினிப் பூச்சிபோல் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

முகாமின் பக்கவாட்டில் செழித்து வளர்ந்திருந்த வேப்பமரத்தின் கீழுள்ள மணற் தரையில் சிவலிங்கம், கார்த்திகேசு, விநாயகமூர்த்தி ஆகியோர் அமர்ந்திருந்தனர். சில்லென்று வீசிய காற்று அவர்களின் உடலைத் தழுவிச் சென்றது. தொலைவில் மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபன கட்டடத்திலிருந்து மின் விளக்கின் ஒளிக்கீறல் முகாமின் ஒரு பக்கத்தில் கோடுகள் போல் விழுந்து கொண்டிருந்தது.

போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு வருடங்கள் கடந்த பின்னரும் இல்லிடமாகிப் போன தங்கள் வாழிடங்களுக்கு செல்ல முடியாத தவிப்பு அவர்கள் உரையாடலில் இடம்பெற்றது. கொடிய யுத்தம் முனைப்புப் பெற்று இருபகுதியிலும் பெரும் மோதல்களும் இழப்புக்களும் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம் மனதில் நிழலாடியது.

யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இரு பகுதியினரும் தாக்குதல்கள் செய்வதற்காகத் தம்மைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்களாகவும், தாங்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு தாக்குதல் செய்ய வேண்டியவர்களாகவும் இருந்த சூழ்நிலை.

அப்போது இவர்களது குடியிருப்புக்களை அண்மித்த பகுதிகளிலே ஒரு கடற்படை முகாம் அமைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து அந்தக் கிழக்குக் கடலோரமீனவர்களின் வாழ்வில் இருள்சூழத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே

- ச. முருகானந்தன்

சிறுகதை

பிறமாவட்டங்களிலிருந்து வந்து வாடியமைத்து, அரச மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபன உதவியுடன் தொழில் புரிந்து கொண்டிருந்தவர்களின் அடாவடித் தனங்களால் மனம் சோர்வுற்றிருந்த உள்ளூர் மீனவர்களுக்கு, கடற்படை முகாமமைப்பு இரட்டிப்பு சூமையை ஏற்படுத்தியது.

முகாம் அமைத்த கடற்படையினர் அடிக்கடி வந்து சுற்றி வளைப்பு, விசாரணையென்று தொல்லை கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு நாள் கார்த்திகேசுவின் தம்பியையும் விநாயக மூர்த்தியின் மகனையும் விசாரணைக்கு என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். வருடங்கள் பல கழிந்தும் இன்றுவரை அவர்கள் பற்றிய தகவலே கிடைக்கவில்லை.

திடீரென்று ஒரு நாள் உள்ளூர் மீனவர்களின் குடியிருப்புப் பிரதேசத்தை பாதுகாப்பு வலயம் என்று பிரகடனப் படுத்திய கடற்படையினர் இருபத்திநாலு மணிநேரத்தில் குடியிருப்பு வாசிகள் வெளியேற வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள். இதனால் அவ்வூர் மீனவர்கள் கலங்கிப் போனார்கள்.

“நாங்க இப்ப வெளியேறி எங்கே போறது? வேற வீடுவாசல், காணி பூமி கூட இல்லை.

இந்தக் கடலை விட்டால் தொழிலுமில்லை” சிவலிங்கம் ஆதங்கத்தோடு கூறினான்.

“இந்தக் குஞ்சு குமருகளோட எங்கே போய் ஒதுங்கிறது...” பவளம் சிவலிங்கத்தை கவலையோடு நோக்கினாள். எல்லா வீடுகளிலும் இதே கவலை. எல்லோரும் கூடிக் கூடி கதைத்தார்கள். “இப்ப என்ன செய்யலாம்?”

“நாங்க பொலிசிலை முறையிடுவோம்...” என்றான் செபமாலை. பிரயோசனமில்லாத வேலை என விக்ரர் நினைத்தான்

“பொலிசிலை முறையிட்டு பயனில்லை. சிவில் அதிகாரியைச் சந்திப்போம்” கார்த்திகேசு தனது அபிப்பிராயத்தைக் கூறினான்.

“மாவட்ட செயலரும் அவங்கட ஆள்தானே? ஒரு காலத்தில் எங்கட தனித்தமிழ் பிரதேசமாக இருந்த இந்த மாவட்டம் இன்று அரச குடியேற்றத் திட்டங்களால் பறிபோய்க் கொண்டிருக்கு. வடக்குக்கும், கிழக்குக்கும் மகாவலி கங்கை வரப்போகுது என்று மகிழ்ந்தோம். அது வெறும் நற்பாசையாகப் போச்சு. தண்ணி வரமுன்னரே பெரும் பான்மையின் குடியேற்றம் ஆற்றங்கரை எல்லாம்

வந்திட்டுது. இப்ப எங்கட கடல் வளமும் பறிபோகுது...” விநாயகமூர்த்தி உண்மை நிலையை எடுத்துக் கூறினான்.

“எதுக்கும் மாவட்ட செயலாளரைச் சந்தித்து மனுக் கொடுக்கிறது தான் நல்லது.....”

“உதிலைமினக்கடுகிறதை விட்டுட்டு, நாங்க எழும்பாமல் இருப்பம்....” என்றான் விக்ரம்.

“எழும்பாமலிருந்தால் செல் அடிச்சே கலைத்து விடுவார்கள்.... எதுக்கும் அரசாங்க அதிபரைச் சந்திக்கிறதுதான் நல்லது” .. இதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

திட்டமிட்டபடியே அன்று அரச அதிபரிடம் மனுக்கொடுத்தார்கள். அவரும் அனுதாபத்தோடு இவர்களது பிரச்சனையைக் கேட்டறிந்தார். பின்னர் பாதுகாப்புப் படை அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு கதைத்தார். இறுதியில் சாதகமான முடிவு வந்தது.

“நீங்கள் எழும்ப வேண்டியதில்லை.... ஆனா பயங்கரவாதிகளை உங்கட பகுதியில வரவிடக் கூடாது. அப்படி வந்தால் பிரச்சினைதான்....”

“நாங்களும் எங்கட தொழிலுமாக இருந்து சீவிக்கிறம்.... எந்தத் தீவிர வாதியும் எங்கட பகுதிக்கு வர விடமாட்டம்.....”

“வந்தால் தகவல் சொல்லவேணும்.....”

அரச அதிகாரியின் வாக்குறுதி நீண்ட நாள் நீடிக்கவில்லை. அடிக்கடி வந்த படையினரின் தொடர் தொல்லைவைத் தாங்கமுடியாதிருந்தது. செபமாலையின் சகோதரி ஜோசெபீன், பெரியாஸ்பத்திரியில் தாதியாக இருப்பவள்,

ஒருநாள் கடமை முடிந்து திரும்பாததால் எல்லோரும் குழம்பித் தவித்தனர். இரவு ஊரடங்கு உத்தரவு ஆதலினால் தேடவும் முடியவில்லை.

மூன்று நாட்களின் பின்னர் முகாமுக்கு கிட்டவாக உள்ள கிணற்றிலிருந்து அவளது சடலம் அழுகிய நிலையில் மீட்கப்பட்டது. ஊரே கதறி அழுதது.

ஜோசெபீன் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டதாக சட்ட வைத்திய அதிகாரி பிரேத பரிசோதனை அறிக்கையில் தெரிவித்தார். உடனடியாக குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கும்படி நீதிபதி பொலிசாருக்குப் பணித்தார். பத்திரிகைச் செய்திகள் பரபரப்பாக வெளியாகின.

அவ்வளவுதான் இன்றுவரை குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவேயில்லை.

சில நாட்களின் பின் கடலில் மீன் பிடிப்பதும் தடை செய்யப்பட்டது. இதனால் அந்தக் கிராம மக்கள் தொழில் இழந்து வருவாயின்றி பசியாலும் பட்டினியாலும் வாடினர். அரச அதிபரிடம் கொடுக்கப் பட்ட மனுவை அடுத்து பகலில் மட்டும் அதுவும் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் நின்று மீன் பிடிக்க அனுமதி கிடைத்தது. அவர்களது வாழ்க்கைப் பயணம் சிரமத்துடன் தொடர்ந்தது.

ஒருநாள் இரவு அந்த மீனவக் கிராமமே உறங்கிக் கொண்டிருந்த சாம வேளையில் ஆயுததாரிகள் பலர் உட்புகுந்து கிராமமக்கள் பலரை பெண்கள், குழந்தைகள் என்று கூடப் பார்க்காமல் வெட்டிச் சரித்தனர். தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் சிதறி ஓடினர். பத்திரிகை, ஊடக தணிக்கை இருந்தபடியினாலும், வெளிநாட்டு நிருபர்களுக்குக் கூட அனுமதி இல்லாத மையினாலும் நடந்த அனர்த்தங்கள் அனைத்துமே மூடி மறைக்கப்பட்டன. லங்கா புவத்தும் இருட்டடிப்புச் செய்தது.

அன்று அகதியானவர்கள் தான்.... பாடசாலைகளில் தஞ்சம் புகுந்து சில காலம் அதுவே அகதி முகாமாக இருந்தது. பின்னர் சில அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியினால் அமைக்கப்பட்ட கீற்றுக் கொட்டகை முகாம்களிலிருந்து இப்போது சில நாட்களாக சிறு சிறுகுடிசைகளமைத்து அகதி களாக வாடிக்கொண்டிருக்கும் இவர்களது சோகம் அதிகமாக வெளியுலகுக்குத் தெரியாது. பசியிலும், பட்டினியிலும் வாடி, மழையிலும் பனியிலும் தோய்ந்து நோயிலும் நொடியிலுமாக இவர்கள் படுகின்ற அவலம் வார்த்தைகளால் வடிக்க முடியாதவை.

போர்த்தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பின்னர் இவர்களது மனதில் நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்று தோன்றியது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் இன்று அதுவும் தேய்பிறையாக ஒளியிழந்து கொண்டிருக்கிறது. நிழலிலே பேசிக்கொண்டிருந்த மூவரின் பேச்சிலும் மீள்குடியேற்றம் பற்றிய ஆதங்கமே தொனித்தது.

“அண்ணை பீடி இருந்தா தாங்க..... சரியான கூதலாக இருக்கு..... ஒரு தரம் அடிச்சாத்தான் நல்லாயிருக்கும்” என சிவலிங்கம் கேட்டதும், விநாயகமூர்த்தி மடியைத் துளாவிப் பார்த்தபடி, “என்னிடமும் இல்லை.....” என்றான். அருகிலிருந்த கார்த்திகேசு தனது காதில் செருகியிருந்த பீடியை எடுத்து நீட்டினான்.

“விக்ரரை இன்னமும் காணோம்.... முக்கியமான விசயம் கதைக்க வேணும் ரவுணுக்குப் போயிட்டு வாறன் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனானே?” சிவலிங்கம் வீதியைப் பார்த்தான். தொலைவில் யாரோ வருவது நிலவொளியில் மங்கலாகத் தெரிந்தது. விநாயகமூர்த்தி உற்றுப் பார்த்தான்.

விக்ரர் முகாம் வளாக கேற்றைத் திறந்து கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தான்.

“போன விசயம் எப்படி? எம். பியைக் காணக்கிடைச்சதா?”

“இன்னும் சரியான முடிவு தெரியல்லெண்ணு எம். பீ கூறினார். விரைவில் கடற்படை முகாமை வேறிடத்திற்கு மாற்றப் போறாங்க. அப்புறம் எங்களுடைய நிலமும் பாதுகாப்பு வலயமாக இருக்காது. நாங்க போய் மறுபடியும் குடியேறலாம்”

விக்ரர் சற்று உற்சாகத்தோடு கூறினான்.

விக்ரர் வயதில் இளைஞன். அத்துடன் இவர்களைவிட நாலெழுத்துக் கூடப் படித்தவன். இதனால் இந்த அகதி முகாமிலிருந்த பெரியவர்கள் கூட அவனில் தனி மதிப்பு வைத்திருந்தனர். முகாமிலுள்ள இளைஞர்கள் எல்லோருமே அவனுக்கு நண்பர்கள். அவன் எள் என்றால் எண்ணெய் யையே கொண்டு வந்து விடுவார்கள்.

குடிசையிலிருந்த பவளம் இவர்களுக்குத் தேனீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். விக்ரரின் பார்வை குடிசைப்பக்கம் மேய்ந்தது. சுகந்தி கண்ணில் படுவாள் என்ற தவிப்பு! மெல்லிய நிலவொளியில் எதுவும் தெரியவில்லை. தேனீர் இனிமையாக இருந்தது. சுகந்திதான் போட்டிருப்பாள் என்று விக்ரர் நினைத்தான்.

“அப்ப கெதியிலை சரிவரும் என்று விக்ரர் தம்பி சொல்லறியள்”

“சரிவரத்தானே வேணும்? எங்கட பொடியள் இவ்வளவு உயிரைத் தியாகம் செய்யுதுகள்... இது

ஒரு தர்மயுத்தம் கண்டியுளோ... மகாபாரதத்தில்....” விநாயகமூர்த்தி தனது புலமையைப் பறை சாற்றினான்.

“அண்ணை இன்னொரு சந்தோசமான விசயம் எம்.பீ சொன்னவர். நாங்கள் எங்கட காணியிலை மீளக்குடியேறு வதற்கு புலம் பெயர்ந்த எங்கட வெளி நாட்டில உள்ளவர்கள் உதவி செய்யப் போகினமாம்.”

“அந்தக் குளிரிலையும், பனியிலையும் கஸ்ரப்பட்டு உழைச்சு, தாயகத்தை மறக்காமல் உதவி செய்கின்ற அவர்களுடைய உதவி மகத்தானது. அரசாங்கம் உதவியும் செய்யாமல், பொருளாதாரத் தடையும் போட்டு உள்ளூரிலேயே எங்களை ஏதிலிகளாக்கி அகதியாக விரட்டின போது வெளிநாட்டில இருந்து எங்கட பிள்ளையள் அனுப்புகின்ற பணத்தால தான் தாக்குப் பிடிக்கிறம்....” சிவலிங்கம் பூரிப்போடு கூறினான்.

“உண்மைதான்.... அவர்கள் அனுப்பும் பணத்தால்தான் இந்த நாசயுத்தத்திலையும் பட்டினிசாவுகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கு....” கார்த்திகேசுவும் இதை ஆமோதித்தான்.

“ஒரு காலத்தில், யுத்தத்திற்குப் பயந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களை சிலர் இழிவாகக் கதைக்கினம். ஆனா இப்போது அவர்களுடைய பொருளாதார உதவியில தான் இங்கே எல்லாமே நடக்குது....” என்றான் விநாயகமூர்த்தி.

இன்றைய நிலவப்பேச்சு இப்போது நிறைவுக்கு வரவே எல்லோரும் எழுந்து தமது குடிசைகளுக்குச் சென்றார்கள். விக்ரர் தனது இளவட்ட நண்பர்களைச் சந்திக்க பிரசாந்தனின் குடிசைக்குச் சென்றான்.

முகாமின் பக்கவாட்டிலிருந்த வேப்பமரம் இவர்களுக்குத் தூயகாற்றைத் தருவதுடன், பகலில் நிழலையும் தருவதால், அதன் கீழ்மணல் பரவி நிழலில் கூடிக்கதைப்பார்கள். நிலாப் பொழியும் நாட்களில் இரவிலும் கூட்ட மண்டப கூடம் இந்த வேப்பமர நிழல்தான்.

அடுத்த சில நாட்கள் மீள் குடியேற்றம் பற்றிய நினைவுகளின் மகிழ்வோடு முகாம் வாசிகள் சந்திக்கும் போதெல்லாம் உரையாடுவார்கள்.

பாதுகாப்பு வலய பிரதேசத்தில் காணியுள்ளவர்கள் மீள் குடியேற்றத்திற்குப் பதிவு

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

செய்யும்படி வேண்டப்பட்ட போது எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் கிராமசேவை அலுவலரிடம் பதிவு செய்தனர்.

விரைவிலேயே கடற்படை முகாமும் அகற்றப்பட்ட சேதி அவர்கள் மனதில் பாலை வார்த்தது. இது காலவரை இருண்டு போயிருந்த முகங்களின் சோகங்களெல்லாம் விடைபெற, சொந்தக் காணிகளில் குடியேறப் போகும் மலர்ச்சி அனைவரின் முகங்களிலும் தெரிந்தது. கண்ணி வெடிகள் அகற்றிய பின் குடியேறலாம்.

ஒருநாள் மகிழ்ச்சியான சேதியோடு குடியிருப்புத் தலைவர் சிவலிங்கத்தைத் தேடி விக்ரர் வந்தான். குடிசை வாசலில் நின்று “ஐயா” என்று அழைத்தான். சுகந்திதான் வெளியே வந்து எட்டிப்பார்த்து இவனைக் கண்டு பூரிப்பும் பதட்டமுமாக வரவேற்றாள்.

“வாங்கோ”
“அப்பா....?”

“அப்பாவும், அம்மாவும் குச்சவெளிக்கு ஒரு கல்யாண வீட்டுக்குப் போட்டினம்....”

“அப்ப நான் பிறகு வாறன்...”

“நில்லுங்கோ... தேத்தண்ணி குடிச்சிட்டுப் போகலாம்” சுகந்தி கொக்கி போட்டிழுத்தாள்.

“இந்த வெயில் வெக்கைக்கு தேத் தண்ணியே?”

“தேசிக்காய் கரைக்கிறன்...”

சுகந்தி எலுமிச்சை ரசத்துடன் வந்து அவனிடம் நீட்டினாள்

“நல்ல இனிப்பு.... உம்மைப்போல...”

“கொஞ்சச் சீனிதான் போட்டனான்....”

“உம்மட கை பட்டதெல்லே...” அவனது பதிலில் அவள் “கிளுக்” என்று சிரித்தாள்.

“மற்றவையின்ற கல்யாண வீட்டுக்குப் போயிருக்கினம். எப்பவாம் மகளிளர் கலியாணமாம்?”

“அதை நீங்கள் தான் சொல்லவேணும்....”

“வேதத்தில செய்ய உம்மட அப்பா அம்மாவை ஓமாமோ?” அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தான் விக்ரர்.

“பேதங்களற்ற தாயக விடுதலையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற போது சாதியும், சமயமும்.... தமிழர் எல்லாம் ஒன்றுதான்....”

“ஏன் மனிதர்களே ஒரே சாதிதான்... ஆனா ஆற்றிவு படைச்ச மனிசன் இனமதம் என்று

அடிபட்டுச் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றது தான் வேடிக்கை...”

“இப்ப அரசியலும், தத்துவமும் பேசவே வந்தனீங்கள்?.... அம்மா அப்பாவை போனதைக் கண்டுட்டுத்தானே வந்தனீங்கள்.....?”

“உம்மைப் பார்க்கவும் தான்... அதோட அப்பாவுக்கு ஒரு தகவல் சொல்ல வேணும் ... எங்கட காணிகளிலே மிதிவெடி அகற்றி முடிஞ்சதாம்... கெதியில நாங்கள் மீளக் குடியேறலாம்.... எல்லைகள் தான் அழிஞ்சு போச்சு...”

“அப்ப இனி காணிக்காரிடையே எல்லைச் சண்டை தானென்று சொல்லுங்கோ....” நீண்ட நேரம் சுகந்தியுடன் கதைத்து விட்டு வெளியேறினான் விக்ரர்.

அடுத்த சில நாட்கள் அகதி முகாம் வாசிகள் தமது மீளக்குடியேற்றம் பற்றிய இனிய எதிர்பார்ப்புகளுடன் காத்திருந்த போது, விக்ரர் எல்லோருக்கும் ஏமாற்றமளிக்கும் தகவலோடு வந்து சேர்ந்தான்.

“எங்கட காணிகளிலை வெளி மாவட்டத்துச் சிங்களவர் அடாத்தாகக் குடியேறியிருக்கிறார்கள்”

“இதென்ன அநியாயம்? நாங்க உடனே அரசாங்க அதிபரைச் சந்திக்க வேணும்...” சிவலிங்கம் படபடத்தான்

“எந்தவித பலனும் இல்லை... அரசியல்வாதி, அதிகாரிகள், பொலிசார் எல்லோருடைய அனுசரணையுடன்தான் குடியேற்றம் நடந்திருக்கு....”

“இப்ப என்ன செய்யலாம்?”

“அரச அதிபரிடம் ஊர்வலமாய்ச் சென்று மகஜர் கொடுப்போம்... சத்தியாக்கிரகம் செய்வோம்” என்று ஆவேசமாக விநாயக மூர்த்தி கூறினான்.

“1960ம் ஆண்டிலிருந்து சத்தியாக் கிரகம் செய்து என்னத்தைக் கண்டோம்....?” பிரசாந்தனும் நண்பர்களும் சலிப்போடு கூறினார்கள்.

“எதற்கும் அவர்கள் அரசாங்க அதிபரைச் சந்திக்கட்டும்... பிறகு யோசிப்பம்..” என்றான் விக்ரர்.

“சந்திக்கட்டும்... பிறகு யோசிப்பம்”

அவர்களது பிரதிநிதிகளாக சிவலிங்கம், கார்த்திகேசு, விக்ரர் ஆகிய மூவரும் அரசு அதிபரைச் சந்தித்தார்கள்.

“நீங்க சொல்லுறது சரி.. அது உங்கட காணிகள் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?”

“எங்கட உறுதிகள் எல்லாம் எரிஞ்சு போச்சு ஐயா....”

“அதுக்கு நான் ஒன்றும் செய்யேலாது. பிரதி எடுத்து வாங்க....” பிரதிகளுக்கு விண்ணப்பித்தார்கள். பதிவேடுகள் சிதைந்து போனதாகப் பதில் வந்தது. எம். பீயும் இது தொடர்பாக பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பினார். எனினும் அத்தூய்நிக் குடியேறியவர்களை எழுப்ப முடியவில்லை.

அகதி முகாம் வாசிகள் நொடிந்து போயினர் “ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதையுங்கோ. முள்ளை

முள்ளால தான் எடுக்க வேணும் ....” விக்ரர் ஆவேசமாகக் கூறினான்.

இரவு நடுசியைத் தாண்டிவிட்டது. எங்கும் ஒரே இருட்டாக இருந்தது. விக்ரர், பிரசாந் மற்றும் முகாமைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் கையில் கத்தி, பொல்லு முதலிய ஆயுதங்களுடன் தமது குடியிருப்புக் காணிகளில் நுழைந்தனர்.

மறுநாள்.....

பயங்கரவாதிகள் சிங்கள அப்பாவி களின் குடியிருப்புக்களில் புகுந்து தாக்கி, கொலை செய்து தீயிட்டனர். லங்கா புவத்தை ஆதாரம் காட்டி வானொலிகளும் தொலைக் காட்சிகளும் செய்தி வெளியிட்டன. குடியிருப்புக் காணிகளில் இப்போது எவரும் இல்லை! விடியும் ... இனி விடியும்.

அமரர் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலி!

புகழ் பூத்த கவிஞரும் நாடகக் கலைஞருமான கலாநிதி காரை சுந்தரம்பிள்ளை 21.09.2005 அன்று லண்டனில் காலமானார் என்ற செய்தி கலை இலக்கியவாதிகளை ஆழ்ந்த துயரத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. கடந்த சிலமாதங்களுக்கு முன்னர் லண்டன் சென்றிருந்த இவர் அங்கு நோய்வாய்ப்பட்டு லண்டன் ஈலிங் மருத்துவமனையில் காலமானார்.

காரைநகர் களபூமியில் பிறந்த காரை சுந்தரம்பிள்ளை சிறந்த கவிஞர், மிகச் சிறந்த நாடகக் கலைஞர், நாடக ஆசிரியர், வடமோடி தென்மோடி நாட்டுக் கூத்தில் சிறந்து விளங்கியவர். ‘சங்கிலியம்’ என்ற இவரது வரலாற்றுக் காவிய நூலுக்கும் ‘தேனாறு’ என்று கவிதை நூலுக்கும் இரண்டு தடவைகள் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்றவர். ‘பாதை மாறிய போது’ என்று கவிதை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். பாடநூல்கள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார்.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் ஆழமான புலமையுடையவர். நாடக டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றவர். ஈழத்து இசை நாடக வரலாற்றை நன்கு ஆராய்ந்தவர். ஆரோக்கியமான இசை விமர்சனம் செய்ய வல்லவர். யாழ். மாநகரசபை மன்ற கீதத்தை ஆக்கி யாழ் மக்களால் யாழ்மேயர் தலைமையில் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

ஆசிரியராகப் பல இடங்களில் பணி புரிந்த இவர், காரை நகர் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகவும் பின்னர் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி அதிபராகவும் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். பல வருடங்களாக யாழ் இலக்கிய வட்டச் செயலாளராகவிருந்து பணியாற்றியவர்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய ஞானம் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

- தி. ஞானசேகரன்

பெண்ணியம்

“ஜீனாஷ்”

பெண்ணியம் பேசிடும் பெண்களே சற்றுநீர்
புரிந்திடச் சிறிது சொல்வேன் - தூய
பெண்ணென்றி உலகினில் பெரிதொன்று இல்லை தாய்
புவிதனில் முதன்மை பெறுவாள் - நல்ல
பெண்ணென்றி ஆண்பொது வாழ்வினிற் சிறந்திடப்
போகுமோ ஆண்கள் அறிவார் - என்றும்
பெண்பெண்ணாய் வாழ்ந்திடில் பெண்மைகாத் துயர்வறின்
பொலிவுறும் வாழ்வு நிஜமே.

★★★

ஆணினம் தன்னைநீர் அடக்கிட எண்ணுதல்
அறியாமை அறிகு வீரோ - அந்த
ஆணினத் தோடுடன் படுவதால் ஆணின
ஆதிக்கம் அழித்தல் கூடும் - கெட்ட
ஆணினத் தாணவம் அடங்கீடும் அன்பினால்
அறிந்தபே ருண்மை அறிவீர் - ஈங்கு
ஆணுக்குப் பெண்ஆடை பெண்ணுக்கு ஆண் ஆடை
ஆற்றி வுள்ள பேர்க்கே.

★★★

கொடுமைகள் செய்திடும் கொடியவர் இருபாலும்
கொண்டுளார் உண்மை அறிவீர் - பொல்லாக்
கொடுமைகள் செய்யுமாண் குலத்தினர் பலத்தினால்
கோலோச்ச முயல்வர்: பெண்கள் - உள்ளக்
கொடுமைகள் செய்தவர் கொடுபுத்தி யாலாண்கள்
கூறிடார் வெள்கி மறைப்பார் - செய்யும்
கொடுமைக்குக் காலெவர் ஆயினும் ஆய்ந்தோய்ந்து
கொடுமைக்கு முடிவு காண்போம்.

★★

நீ எப்போது - என்
நலம் கேட்டிருக்கிறாய்?

எப்போது என்
பசி விசாரித்திருக்கிறாய்?

எப்போது என்
தேவை கேட்டிருக்கிறாய்?

எப்போது எனை
அன்பாய் முத்தமிட்டிருக்கிறாய்?

களைத்து வரும் எனை
எப்போது வரவேற்றிருக்கிறாய்?

எப்போது எனை
சுதந்திரப் படுத்தியிருக்கிறாய்?

எப்போது என்
தேவை கேட்டிருக்கிறாய்?

நசப்தம் அலறுகிறது

வே. தினகரன்
பத்தனையூர்

இன்றும், இன்றும்
பார்வையிலும், செயலிலும்
இரும்புச் சங்கிலிகள்
ஆக்கியவாறே
மெளனம் வளர்க்கிறாய்.
தொடர்கின்றன
வழமையான என் சேவைகள்.
நமக்கும் மூன்று பிள்ளைகள்.
பத்துவருட இல்லற வாழ்க்கை.
ஆமாம்!
கல்லான(ரஹம்) கணவன் தான்.

இலங்கையில்

உமிழ்த் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் கனிஷ் கமரா திருப்பப்பட வேண்டிய பக்கங்கள்

மாவை வரோதயன்

சிண்மையில் விவரணப்படும் ஒன்று பார்க்கக் கிடைத்தது. 'செம்ரெம்பர் நினைவுகள்' என்பது அதன் தலைப்பு. உலக விவகாரங்களை, செம்ரெம்பர் 11 உடன் தொடர்புபட்ட நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து, காரண காரியங்களைச் சுட்டிக் காட்டியது அந்தப் படம். புதிதாக தமிழ் மொழியில் தயாரிக்கப்பட்ட அந்த விவரணச் சித்திரத்தை உருவாக்கியவர்கள் 'பயில் நிலம்' சஞ்சிகைக் குழுவினர். கருத்தைப் போலவே தொழில் நுட்பம் சார்ந்த அளவிலும் அது உயர்ந்த தரத்தைக் கொண்டிருந்தது.

கடந்த 2005 மே மாதம் வெசாக் பெளர்ணமி தினத்தன்று எமது 'விழி அலை' வரிசையில் ஒரு இசைச் சித்திரம் ஒளிபரப்பானது. சில்லையூர் செல்வராஜன் பிரதியை ஆக்க, எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் இசை அமைக்க, கமலினி செல்வராஜன் தொகுத்து உரை வழங்க, மகிந்த குமார், ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, நிலாமதி, எம். என். ராஜா, ஜெகதீஸ்வரன் ஆகியோர் பாடினர்.

இருபது வயதுக்கு உட்பட்ட எமது பிள்ளைகள் பார்த்திருந்தால் மருண்டிருப்பார்கள். காரணம் பிரதியை எழுதியவரும், இசையமைத்தவரும் அமரர் ஆகிவிட்டனர், பாடியவர்கள் இப்போது நடுத்தரவயது முன்னணிக் கலைஞர்களாக விளங்குகின்றனர். (அந்தக் கலைஞர்களின் ஆசைக்கு அதனைப் பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை)

மறந்தும் கூட 'மறு ஒளிபரப்பு' என்ற சொல்லு காட்டப்படவில்லை. தொண்ணூறு களின் முற்பகுதியில் ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட அந்த விவரண இசைச் சித்திரம் இன்றும் உயிர்ப்போடு உள்ளது. பத்து வருடங்களுக்கு மேல் கடந்த பின்பும் அதனை ஒளிபரப்புச் செய்ய வேண்டிய தேவை ஒரு தேசிய ஊடகத்துக்கு இருக்கிறது.

இந்த இடைவெளிதான் எமது இலத்திரனியல் தொலைக்காட்சி ஊடகங்களின் போதாமையை வறுமையை அல்லது ஆற்றாமையை வெளிக் காட்டுகின்றது.

இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் (தேர்தல் கால, கட்சி அரசியல் சார்ந்த குரூரமான விவரண நிகழ்ச்சிகள் தயாரித்து அவ்வப்போது ஒளிபரப்பப் பட்டதைத் தவிர) குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் படியாக எந்த ஒரு விவரணச் சித்திரமும் தயாரிக்கப் படவில்லை என்பதே தெளிவு.

இந்த வெற்றிடத்திற்குரிய காரணங்களை நாம் தேட வேண்டும். காரணம்; விவரணச் சித்திரம் என்பது ஒரு காத்திரமான ஊடக வடிவம். அதன் தேவை இன்னும் இருப்பதை 'டீஸ்கவறி சனல்' நிகழ்ச்சிகள் வெளிப்படை யாகக் காண்பிக்கின்றன. எம்மால் தயாரிக்க முடியவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் 'எமது ஊடகவியலாளர்கள் ஏதோ தவறான வகையில் வழிநடத்தப்படுகின்றனர்,' என்றுதான் எண்ணிப் பார்க்க நேர்கிறது.

மறு ஒளிபரப்பை மௌனமாக போட்டு விட்டு மூலையில் உட்காருவதை விட்டு விட்டு 'நாமும் நமக்கோர் நலியாக் கலையுடையோம், என்று உணர்வு பெற்று எழுவதே இன்றைய காலத்தின் கட்டாயம் ஆகும்.

பண்டிதமணியின் கவிதைகள்

இலக்கியச் செல்வர் முல்லைமண்

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் (1899-1986) ஆறுமுக நாவலரின் ஞான பரம்பரையில் வந்தவர். நாவலர் 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்' எனப் போற்றப்படுபவர். பண்டிதமணியும் நாவலரைப் பின்பற்றி ஆற்றலுள்ள வசன நடையிலேயே இலக்கிய ரசனைக் கட்டுரைகளையும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளையும் அள்ளி அள்ளித் தந்தவர்.

எனினும் அவ்வப்போது அவர் இயற்றிய கவிதைகள் அவரது கவிதையாற்றலையும் கற்பனைச் சிறப்பையும், உவமை உருவகங்களைக் கையாளும் முறைமைகளையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

ஒரு முறை பதிப்புப் பேராசிரியர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரின் நன் மாணாக்கரும் கலைமகள் ஆசிரியருமாகிய கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறவிருந்த சைவமகாநாட்டிற்கு வரவிருப்பதாக கவிதையில் கடிதம் எழுதினார்.

திண்டிவல் சேர் நாவுடையாய் திகழிலங்கை
 போற்றுகின்ற
 பண்டிதமா மணியேநற் பண்பான நல்வணக்கம்
 மண்டு புகழ் வேளருளால் வாழ்வுடையேன்
 சேமங்காண்
 அண்டியநின் நல மெளியேன் அறிய வகுத்
 துரைத்திடுந்
 ஆங்கிலங்கை சைவமகா நாடுபல அன்பர்களால்
 பாங்குறவே நடைபெறுங்கால் வந்து நீ
 பணிபுரிகென்று
 ஓங்குமன்பர் அழைத்ததனால் ஊங்குவரும்
 நினைவுடையேன்
 தேங்குகல்விக்க கடலாம்நின் செவ்விகண்டே
 இன்புறுவேன்

பண்டிதமணியிடம் மறைந்து கிடந்த கவியுள்ளம் விழித்துக் கொண்டது. அவர் காள மேகமானார். பதில் கவிதையாகி உரு வெடுத்தது.

செழுந்தமிழிற் தேனொழுகிற்
 றென இனிய கவிகள்பல
 உழுந்துருள முன்னெழுதும்
 உவமையிலார் பெரும்புலவர்
 அழுந்தியதென் னுள்ளநடும் (து)
 அன்பொழுது கவியமுதில்
 எழுந்துவகை பொங்கியதால்
 எழுதுவன்பின் வருமாறு
 திங்கள்வளர் செஞ்சடையார் திருவருளால்
 நலமுடையேன்
 தங்கள் திரு வரவுன்னித் தளிர்க்கின்றேன்
 பெருவணக்கம்
 நூங்களையான் சந்தித்து நுகர்ந்திடுவேன்
 தமிழ்விருந்து
 எங்களுளம் ஒருமை செய்யும் ஓம் இனிது
 வாழியவே

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவிற்கு வந்த கல்வி ஆசிரியர் கிருஷ்ண மூர்த்தி பண்டிதமணியின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டார். கல்கியில் இவரின் படத்தைப் போட்டு பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை என்று எழுதினார். பண்டிதர் என இதுவரை வழங்கப்பட்டவர் பண்டிதமணி ஆனார். தினகரன் இதனை வழி மொழிந்து பிரசித்த மாக்கிவிட்டது.

கலைமகள் ஆசிரியர் மேலும் ஒருபடி மேலே போய் 'பண்டிதமாமணி' எனக் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

பண்டிதமணியின் கவிதையில் 'உழுந் துருளமுன்னெழுதும்' என்னும் தொடர் புத்தம் புதிய கற்பனை.

தமிழ் அறிஞர்கள் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கும் போது தமிழைப்பற்றியே பேசுவார்கள். நாட்டு நடப்புகளோ குடும்ப விஷயங்களோ அவர்கள் உரையில் இடம் பெறுவதில்லை. இதனால் 'நூங்களையான் சந்தித்து நுகர்ந்திடுவேன் தமிழ் விருந்து' எனப் பண்டிதமணி குறிப்பிடுவது கவனத்திற்குரியது.

பண்டிதமணியும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். இரவீந்திரநாத் தாகூரை வங்கத் தாத்தா என அழைப்பது போல் புலவரைத் 'தங்கத்தாத்தா' எனப் பண்டிதமணி அழைத்தார். (தங்கம் இலங்கையின் இன்னொரு பெயர்) தமிழகத்தில் தேசியவிநாயகம் பிள்ளையின் குழந்தைப் பாடல்களை அறிஞர்கள் சிலாகித்துப் பேசுவதைக் கண்ட பண்டிதமணி, புலவரின் குழந்தைப் பாடல்களையும், ஏனைய பாடல்களையும் சுவை சொட்டச் சொட்ட மேடையில் அறிமுகப்படுத்துவார்.

*வண்டமிழ் இதமறி பண்டிதமணியே
வாழிய வாழியவே*

எனப் பண்டித மணியைப் புலவர் மனந்திருந்து வாழ்த்தியுள்ளார்.

புலவர் நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடந்தார். புலவரின் அன்பு மனைவி சின்னம்மை ஊண் உறக்கமின்றி புலவருக்குத் தொண்டு செய்து வந்தார். இதனால் சின்னம்மையார் நன்றாக உருக்குலைந்து போனார். தான் நோயால் வருந்துவதிலும் பார்க்கத் தன் மனைவியார் உருக்குலைந்து படுந் துன்பத்தை கண்டு புலவர் உருகிப் போனார். அது ஒரு கலிவெண்பாவாகி உருவெடுத்தது, பத்திரிகையில் பவனி வந்தது. அதன் இறுதி அடி தாரமாய்த் தாயானாள் கை' என்பது. இந்தப் பாட்டில் புலவரின் மனைவி தன் கையால் செய்த பணிவிடைகள் மிக விரிவாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தப்பாட்டு பண்டிதமணியின் கண்ணில் பட்டது. பண்டிதமணியின் உள்ளத்தில் வள்ளுவரும் வாசுகியும் மாறி மாறி வந்தார்கள். ஒரு வெண்பா உருவெடுத்தது.

*பின்தூங்கி முன்னெழும் பெற்றியுரைத்
தார்தேவர்
உன்தாரத் துக் குறக்கம் உண்டுகொலோ—
குன்றாமே
தண்ணென் தமிழ்ப்புலவோய் தாயானாள்
கையிருக்க
கண்ணுக்கே வேண்டும் கவி*

சின்னம்மையாரின் கைகளைப்பற்றி இப்படி யெல்லாம் பாடிவிட்டீர்களே. அவரது உறக்க மில்லாத கண்ணுக்கல்லவா கவிபுனைந்திருக்க வேண்டும் என்னும் தமது கருத்தை வெண்பாவாக்கி புலவருக்கு அனுப்பினார்.

வருத்தம் தாங்கமாட்டாமல் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடந்த புலவர் பண்டிதமணியின் இந்த வெண்பாவைக் கண்டார். தன் வருத்தத்தை மறந்து பண்டிதமணிக்கு கவிதையில் பதிலிறுத்தார்.

'கண்ணுக்கே வேண்டும் கவி' என்ற பாடல் அக்காலத்தில் பண்டிதமணி கற்பித்த ஆசிரியகலாசாலை மாணவர்களின் நாவில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்ததை நான் அறிவேன்.

இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் தமிழ்க் கவிதையே பேச்சாகவும் மூச்சாகவும் இருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இந்த அவசர யுகத்தில் சுகம் விசாரிக்கவே நேரமில்லை. ஒரு டாக்டர் தன் நண்பரான இன்னொரு டாக்டரைச் சந்தித்தால் எப்படிச் சுகம் விசாரிப்பார்? இருவரும் ஒருவரை யொருவர் ஸ்ரெதெஸ்கோப் வைத்துப் பார்த்துக் கொள்வார்களாம். இப்படியொரு வேடிக்கைத் துணுக்கை வாசித்த ஞாபகம்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பாரம்பரியக் கலைகளின் மறு மலர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தவர். பண்டிதமணி அவரைப் பின் வருமாறு வாழ்த்துகின்றார்.

*நாடகத் துறைகள் கூத்து
நாட்டுள பாட்டுத் தாளம்
ஏடகத் துறங்கியேங்கி
இறுதிமூச் செறியும் போது
பாடுபட் டுழைத்துப் பேணிப்
பாயால் விட்டெழுப்பிப் பாழ் நோய்
வீடு செய் திட்ட டாக்டர்
வித்தியா னந்தன் வாழ்க*

வெற்றிமணிச் சஞ்சிகை பேராசிரியர் படத்தை முகப்பு அட்டையில் போட்டு அதன் கீழ் இப்பாடலைத் தந்திருந்தது.

பேராசிரியரின் மணிவிழா நிகழ்ச்சி யொன்றை கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை

அவர்கள் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை மண்டபத்தில் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். 'அரங்கு கண்ட துணை வேந்தர்' என்னும் மலருக்கு விமர்சனவுரை ஆற்றுமாறு கலைப் பேரரசு என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். மேலே குறிப்பிட்ட பாடலைப் பாடி என் விமர்சனத்தை தொடர்ந்தேன். பின்னர் ஒரு முறை பண்டிதமணி அவர்களைச் சந்தித்த போது, நீங்கள் வித்தியானந்தன் அவர்களை வாழ்த்திப்பாடிய பாடலைச் சொல்லியே எனது விமர்சன உரையை ஆரம்பித்தேன். என்று சொன்னேன்.

“நான் இயற்றிய பாடலா? அதைச் சொல்லும்” என்றார். நான் பாடலைச் சொன்னேன். அருகில் இருந்த பஞ்சாட்சரம் அவர்களைப் பார்த்து “இப்படி ஒரு பாடலை நான் எழுதினேனா” என்று கேட்டார். “ஓம் ஐயா இந்தப்பாட்டு வெற்றிமணியில் வந்துள்ளது” என்றார் அவர்.

பண்டிதமணி அவ்வப்போது பாடும் பாடல்களை மறந்துவிடுகின்றார் என்ற உண்மை அப்போதுதான் தெரிய வந்தது. பாரம்பரியக் கலைக்கு ஏற்பட்ட பாழ் நோயைக் சுகப்படுத்தியவர் டாக்டர் வித்தியானந்தன் (இங்கே டாக்டர் என்பது வைத்தியர் என்னும் பொருளில் வந்தது) என நயம்பட உரைத்திருப்பது சுவையக்கும் கற்பனையாகும்.

பண்டிதமணியிடம் தமிழ்கூறு நல்லுலகமே செல்கிறது. இதனால் அவர் எவரையும் தேடிப் போவதில்லை. தமிழகத்திலிருந்தும் ஈழத்தின் பலபாகங்களிலும் இருந்தும் தமிழ் அறிஞர்கள் அவரைச் சந்திப்பது வழக்கம். சாதாரண தமிழ் ஆர்வமுடையவர்களும் சட்டத்தரணிகளும் ஆசிரியர்களும் கலைஞர்களும் பண்டித மணியிடம் செல்வர்.

எத்தனையோ நூல்களுக்கு அவர் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். “என்னிடம் சவர்க்கார முதலாளியும், அண்ணாக் கோப்பிக் காரரும் கூட வருகிறார்கள்”. என்று பண்டித மணி கூறுவார். இயல் இசை வாரிதி

ந. வீரமணி ஐயர் பற்றிப் பண்டிதமணி பின் வருமாறு கூறுகின்றார்:

வீரமணி ஐயா விரைந்தியற்றும்
பாடல்களில்
ஈரமுண்டு நல்ல இசையுண்டு—
காரசிநுங்
காரமுண்டு, நுண்மைக் கருத்துண்டு
கற்பனையும்
ஓரவுண்டு உண்டே உணர்.

வீரமணிஐயர் ஆசுகவி. இதனை 'விரைந்தியற்றும் பாடல்' எனப் பண்டிதமணி குறிப்பிட்டிருப்பது சுவைத்தின்புறத்தக்கது.

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் பண்டிதமணியும் ஒரு சாலை மாணாக்கராவர். நாவலர் காவிய பாடசாலையில் குமாரசாமிப் புலவரிடம் பாடங் கேட்டவர்கள் இருவரும் ஆத்ம நண்பர்கள். புலவர்மணியின் மறைவு கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த பண்டிதமணி ஒரு வெண்பாப் பாடினார்.

புலவ(ர்)மணி போய்விட்டார்
போய்விட்டார் என்றென்
றலறியதே ஆகாச வாணி— சில
நொடிகள்
ஏங்கி யிருந்து பழுவெண்ணும்
திரையெறிந்து
தூங்கல் மறந்தன கண்.

வானொலியில் மரண அறிவித்தல் இரண்டு முறை சொல்லப்படுவதைப் போய்விட்டார், போய்விட்டார் என இருமுறை கூறியதும் மரண அறிவித்தலை 'அலறியதே' எனக் கூறியிருப்பதும் நயம் பயப்பன. பண்டிதமணியின் பழைய நினைவுகளும் நண்பரை இழந்த துயரமும் இப்பாடலில் பளிச்சிடுகின்றன.

இப்படி எத்தனையோ பாடல்களைப் பண்டிதமணி இயற்றியுள்ளார். அவையெல்லாம் மறக்கப்பட்டுவிட்டன. கிடைத்த பாடல்களில் அவரின் கவிதையாற்றல் பளிச்சிடுகின்ற தல்லவா.

பாலுக்குப் லகி...

சிறுகதை

—யோகேஸ்வரி சீவப்பிரகாசம்

சிவிய வைத்த பனங்கிழங்கை இறக்கி வைத்தாள் சுலோசனா. அடுத்த பனங்காணியில் மேயக்கட்டியிருந்த பசுவின் குரல் இருள் சூழ்ந்து மாலை மறைவதை அவளுக்குக் கூறியது.

‘அதையும் கன்றையும் வீட்டிற்கு கொண்டு வந்து பால் கறக்க வேண்டும். நாகேந்திரம் அண்ணை வீட்டுக்கு நேரத்தோடு பால்கொடுக்க வேண்டும். சரசக்காவும் கண்மணி மாமியும் பிந்தி முந்திப் பால் கொடுத்தாலும் அக்கறைப் படமாட்டார்கள், நாகேந்திரம் அண்ணை பிந்தினால் குறை சொல்லுவார்.’

அந்த நினைவு கால்களுக்கும் கைகளுக்கும் சுறுசுறுப் பூட்டுகின்றது.

“பிருந்தா, வா பிள்ளை. மாடு, கண்டு கொண்டுவரவேணும் நான் மாட்டைக் கொண்டு வர நீ கண்டைக் கொண்டு வா” மகளை உதவிக்கு அழைத்தாள் சுலோசனா.

“ஓவ்வொரு நாளும் கண்டு கொண்டுவர என்னைக் கூப்பிடுங்கோ. பால்மட்டும் தரமாட்டியள், எந்த நாளும் வெறுந்தேத்தண்ணிதான்.”

இருந்த இடத்தை விட்டசையாமலே பிருந்தா பதில் கூறினாள், சுலோசனாவின் மனம் பதைத்தது.

“என்ன செய்யிறது குஞ்சு. பால் மூண்டு வீட்டுக்காரருக்கு குடுக்கவே போதாது.”

“கொஞ்சம் மிஞ்சினாலும் தம்பிக்குக் குடுக்கவேணும்,” கோபம் கொதிக்க, அம்மாவின் விளக்கத்தைத் தொடரவிடாது இடைமறித்துக் கத்தினாள் பிருந்தா.

அவளது நியாயமான கோபத்தைக் கண்டும் தன் இயலாமைக்காகவும் கண்கலங்கினாள் அந்தத்தாய்.

“பாலைக் குடுத்து வாங்கிற காசிலை தானே அரிசி, மா எல்லாம் வாங்கிச் சமைக்க

வேணும், பிள்ளை வளர்ந்த பிள்ளைதானே, குஞ்சுக்கு எல்லாம் விளங்குந்தானே.”

தாய் கெஞ்சாத குறையாகக் கெஞ்சினாள். அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தில் என்ன சிந்தனையோட்டம் ஏற்பட்டதோ? அவள் எழுந்து தாயுடன் செல்லத் தயாராகினாள்.

“என்றை செல்லக் குஞ்சு”
பிருந்தாவைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டாள் சுலோசனா.

இருவரும் பனங்காணியை நோக்கி நடந்தார்கள்.

பசுவையும் கன்றையும் வீட்டிற்குக் கொண்டுவரும் போது, கன்றுடன் துள்ளலும் ஓட்டமுமாக பிருந்தா வந்துகொண்டிருந்தாள்.

“கவனங்குஞ்சு கண்டு ஓடிச்சுதெண்டால் விழுந்துபோவாய்.”

மற்றொரு பயமறியாத இளங்கன்றாகத் துள்ளிய மகளுக்கு சுலோசனா அடிக்கடி கவனமாக இருக்கும்படி அறிவுறுத்திக் கொண்டு வந்தாள்.

கன்றுடன் ஓடிய பிருந்தாவின் கால்களுக்கு நடுவே மரவேரொன்று குறுக்கிட்டு அந்தச் சின்னப் பாதங்களைத் தட்டிப்பார்த்தது. பிருந்தாவிழுந்து கிடந்து வீரிட்டுக் கதறினாள், “சொன்னான். கேட்டாத்தானே.”

பதற்றமும் கோபமுமாக ஓடிச்சென்று மகளைத் தூக்கி அப்பியிருந்த மண்ணைத் துடைத்துவிட்டுப் பார்த்தால் கைகளிலும் கால்களிலும் உரசல் காயங்கள் கண்களிற் பட்டன.

வீட்டை அண்மித்துவிட்டபடியால் பசு தனது இடத்திற்குச் சென்று நின்றது.

மகளின் காயங்களைக் கழுவி மருந்திட்டு விட்டு பசுவின் கொட்டிலுக்குச் சென்று பார்த்தால் கன்று பால் குடித்துக்கொண்டு

நின்றிருந்தது. அவசர அவசரமாக அதை இழுத்துக் கட்டிவிட்டு, செம்பை எடுத்து வந்து பாலைக் கறந்தாள். என்ன அவசரப்பட்டென்ன? பால் குறைந்தது.

‘இண்டைக்கு ஒரு வீட்டுக்குத்தான் பால் குடுக்கலாம்’ பெருமூச்சாக நினைவு வெளி வந்தது.

போத்தலைக் கழுவிப் பாலை ஊற்றி வைத்துக் கொண்டிருக்கையில்

“அம்மா, தாங்கமுடியாமல் நோகுவதம்மா”

வலது கையை இடது கையால் பிடித்துக் கொண்டு பிருந்தா அழுதாள். பாலை வைத்து விட்டுவந்து பார்த்தால் கை வீங்கிக்கொண்டு வருவது தெரிந்தது.

‘இருண்டுவிட்ட இந்த நேரத்தில் என்ன செய்வது? தோட்டத்திற்குப்போன சபேசனும் வந்து சேரவில்லையே!’

சுலோசனாவின் கணவன் சபேசன் எங்கோ வேலைசெய்வதற்குப் போய்விட்டு வந்து. தன் தோட்டத்தில் வேலைசெய்யவென்று போனவன். இனித் தவறணைப் பக்கமும் போய்த்தான் வருவான்.

“அவரெங்கே ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போறது?”

ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்த மனம் மகளுக்கு என்ன செய்யலாம்? என்ற தவிப்பில் அவலப்பட்டது.

“சுலோ, சுலோ.”

வாசலிலே கண்மணிமாமியின் குரல் கேட்டது.

“வாறன் மாமி.”

பாற்போத்தலையும் தூக்கிக்கொண்டு வாசலுக்கு வந்தாள் சுலோசனா.

“மாடு கொண்டுவரேக்கை பிருந்தா விழுந்துபோனாள் மாமி. அந்தப் பிலாதியிலை நிக்க, பாலைக் கண்டு குடிச்சிட்டுது. ஒருபோத்தல் தான் கறந்தனான். நாகேந்திரம் அண்ணை தான் புறுபுறுப்பார். என்ன செய்ய? அவருக்கும் சரசக்காவுக்கும் பாலில்லையெண்டு சொல்லி விடுங்கோ”

சொல்லும்போதும் கவலை தலைநீட்டு கிறது.

“நாகேந்திரத்தான் பிள்ளைக்கொண்டு பால்வாங்குகிறவன். அவனுக்கு இதைக்

குடுக்கிறன். சரசுவிட்டைச் சொல்லிவிடுகிறன்.”

மாமி தானாகவே முன்வந்து நாகேந்திரம் அண்ணைக்கு விட்டுக்கொடுத்ததும் உள்ளூர்கிருந்த மெல்லியவலி நின்றது போன்ற உணர்வு மாமிக்கு நல்லமனம். நாகேந்திரம் அண்ணையின் பிள்ளைக்காக விட்டுக் கொடுக்கிறாள்.

நாகேந்திரம் அண்ணை பிள்ளைக்கென்று பால் வாங்குகிறார். மாமி அவளுக்காகப் பாலைக் கொடுக்கிறாள். அந்தப் பிள்ளை புவனா பிருந்தாவோடை தான் படிக்கிறாள்.

கண்கலங்கிய பிருந்தாவின் கோபம் பரவிய முகம்.... மனதிற்குள் மின்னல் புகுந்து வெளியேறுகிறது.

“அதுசரி. பிருந்தாவுக்கென்ன பெரிய காயமோ? அழுது கேட்குது”

மாமிக்கு பிருந்தாவிலும் கரிசனந்தான்.

“காலிலும் கையிலும் உரசல் காயம். வலது கையிலை வீங்கியிருக்குது. அதிலைதான் நோகுதுண்டு அழுகிறாள்.”

“எங்கை பிள்ளையைப் பாப்பம்.”

உள்ளே வந்து, அவளை ஆதரவாக அணைத்து,

“பிள்ளைக்கு எங்கை நோகுது?” என்று அன்பாக மாமி விசாரிக்க, பிருந்தாவின் விரும்பும் அழுகையும் அதிகரித்தன.

பிருந்தா கையை நீட்டி மாமிக்கு நோவுள்ள இடத்தை காட்டுகிறாள். மாமி மெதுவாகத் தடவ, “ஐயோ, அம்மா” என்று பிருந்தா கதறினாள்.

“இது அடியுண்ட நோவில்லை. எலும்பிலை வெடிப்போ முறிவோதான்.” மாமி தன் அனுபவத்தைக் கொண்டு கூற, சுலோசனாவின் கலக்கம் அதிகமாகியது.

இப்ப எங்கை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகப் போறாய். நோவெண்ணெய் கொண்டந்து தாறன். போட்டிட்டு பனடோலும் குடுகையை அசைக்காமல் வைச்சிரடி பிள்ளை. காலமைக்கு ஆஸ்பத்திரிக்குப்போய் காட்டு.”

மாமி வெளியே வரவும் சுலோசனாவின் மகன் சங்கரனுடன் அவளின் அம்மா உள்ளே வந்தாள்.

நடந்தவற்றைத் தாயிடமும் சுலோசனா விவரித்தாள்.

“என்றை செல்லம் விழுந்துபோனாளோ? கவனமாய் வரக்கூடாதேடா?” என அம்மம் மாவும் பிருந்தாவை மடியிலிருத்தி, அணைத்து ஆறுதல் கூறினாள்.

“பனம்பாத்தி கிண்டினனீங்களெல்லே. பனங்கிழங்கை என்ன செய்யப் போகிறாய்?”

“அதை அவிச்சுப்போட்டனம்மா. இவளை விட்டிட்டு இப்ப ரெண்டும் செய்யேலாது. இரவுச் சாப்பாடு செய்யப் போகவே விடாள்போலை கிடக்கு,”

பனங்கிழங்கின் நினைவும் வந்து மேலும் கவலை சேர்க்கிறது.

நான் பிள்ளையோடை இருக்கிறன். புட்டைக்கிட்டை அவியன். பிறகு நான் போய் கொப்பாவுக்குச் சாப்பாட்டைக் குடுத்திட்டுவந்து ஏதுஞ் செய்யக் கூடியதைச் செய்யிறன்.”

பாவம் அம்மா. அவளுக்கு இன்னும் ஓயாத கைகள். பிருந்தாவும் உதவிசெய்ய இரவு குந்து வாங்கி காலையில் காயவிடலாமென எண்ணி கிழங்கை அவித்தாள். இப்பொழுது அம்மாவுக்கு வேலையாகிப் போயிற்று.

பிருந்தா இரவு சரியாக உறங்கமுடியாது எழுந்தெழுந்து அழுது கொண்டேயிருந்தாள். மாமி தந்த நோவெண்ணெயும் பனடோலும் அவளது நோவைக் குறைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

காலையில் அம்மாவின் உதவியுடன் வேலைகளை முடித்து, மதிய உணவையும் சேர்த்து தயாரித்து வைத்துவிட்டு வைத்திய சாலைக்குப் போக ஆயத்தமானாள். சங்கரனையும் அம்மாவிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு சபேசனின் சைக்கிளில் சுலோசனாவும், பிருந்தாவும் புறப்பட்டனர்

வெளிநோயாளர் பகுதியில் காத்திருந்து வைத்தியசாலை நடைமுறைகளின்படி பிருந்தாவைக் காட்டிய போது வைத்தியசாலையில் தங்கிச் சிகிச்சை பெறவேண்டுமென்று கூறிவிட்டார்கள்.

சபேசன் வீட்டிற்குப் போய் தேவையான பொருட்களை எடுத்துவந்தான்.

பிருந்தாவின் நோ வைத்தியசாலையில் அளித்த சிகிச்சையால் சற்றுக் குறைந்திருக்க வேண்டும். அவள் கட்டிலில் படுத்து உறங்கிக்

கொண்டிருந்தாள். நேரம் மாலையை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது.

‘வீட்டில் அவர் எப்படி எல்லா வேலைகளையும் கவனிக்கப்போகிறாரோ? ஏதோ அரை குறையாகச் சமையல் செய்வார். ஆடு, மாடு, கோழி என்று எல்லாம் தனியப்பார்க்கிறது கஷ்டந்தான். பால் கறந்தாலும் போத்தலுகள் கழுவி பால் ஊற்றி மூன்று வீடுகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். கோழிகள் முட்டையிட்டதும் எடுத்து வைக்க வேண்டும். கோழிக்குஞ்சுகளைத் திறந்துவிட்டு கவனமாய் அடைக்கவேண்டும். புழுக்கொடியல் காயவிட்டுக் கிற வேலையும் சேர்ந்து விட்டது.

சங்கரனைப் பார்க்கிறது பெரியவேலை எல்லா வேலைகளோடையும் இவருக்கு அது சரியான கஷ்டம். அம்மாவுக்குத் தன்னுடைய வீட்டுவேலை சமையல் வேலைகளோடு அவனை முழுமையாகக் கவனித்துக்கொள்வது இயலாது.

“பாலும் முட்டையும் எடுக்கிறவை வாங்கோ.” நர்ஸம்மாவின் குரல் வீட்டைச் சுற்றியலைந்த அவளுடைய நினைவுகளை வைத்திய சாலைக்குக் கொண்டுவந்தது.

“கல்பனா, அகல்யா, மீனாட்சி, கண்ணம்மா.... அந்த அம்மா பட்டியலிட்ட பெயர் வரிசையில் பிருந்தாவின் பெயரில்லை. அழைக்கப்பட்டவர்கள் கோப்பைகளுடன் போய் நின்றனர்.

இந்த ஆரவாரத்தில் பிருந்தா கண் விழித்து, நடப்பவற்றைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“அம்மா எங்களுக்குப் பாலும் முட்டையும் தராயினமே?”

மகளின் ஏக்கம் தாயைக் கரைத்தது.

“எப்பிடி வாங்கிறதெண்டு விசாரித்து நாங்களும் வாங்குவம்.”

மகளைத் தேற்றினாள் அம்மா. மனதிற்குள்ளும் அதை நிறைவேற்றுவதென்று தீர்மானித்துக் கொண்டாள்.

“பாவம் பிருந்தாவுக்கு பால் குடிக்க நல்ல விருப்பம். பணவசதியில்லாததால் என்னால் அவளுக்கு பால் குடுக்க முடியேல்லை.”

சுலோசனா தன் தரித்திரத்தை நொந்து கொண்டாள். இது அவளுக்கு அடிக்கடி வீட்டிலே ஏற்பட்ட ஏக்கம். அது இங்கேயும் வந்து தொற்றிக்கொண்டது.

‘இது அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி எங்களைப் போல கஷ்டப்பட்டவைக்குத்தான் குடுப்பினம், பிருந்தாவுக்கும் வாங்கிக் குடுக்கலாம்.”

“கொஞ்சம் பால் மிஞ்சியிருக்கு ஆருக்கும் வேணுமோ?” பாலைப் பகிர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அம்மா உரத்த குரலிலே கேட்டாள்.

அதைக் கேட்டதுமே கோப்பையை எடுத்துச் செல்ல சுலோசனாவின் அங்கங்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை.

“ஒவ்வொரு நாளும் மிஞ்சுந்தானே, முதலே இங்கை இருக்கிறவை யாரும் வாங்கக்கூடும், எல்லாருக்கும் முன்னாலை போய் கிடைக்காட்டில்....” மனம் தயங்கியது.

“பால் வாங்காத சின்னப்பிள்ளைகளுக்குக் குடும்.” நர்ஸம்மா கூறிக்கொண்டே தனது இருக்கைக்குத் திரும்பினாள்.

சுலோசனா அவசரமாகக் கோப்பையை எடுத்துக் கொண்டு போனாள்.

பிருந்தாவின் கண்களில் ஆவலின் கீற்று மின்னியது, பால் பரிமாறிய அம்மா பின்புறம் போவதைக்கண்டு சுலோசனாவும் பின்னே விரைந்தாள்.

“பாலிருந்தால் பிள்ளைக்குத் தாங்கோ,”

“கூப்பிடுக்கை எங்கை போனளீங்கள்? பால் வேணுமெண்டா கூப்பிட்ட உடனை வந்திருக்கவேணும். நீங்கள் வருமட்டும் வைச்சுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நாங்கள் அடுத்த வேலை செய்யிறேல்லையே? இப்பதான் பாலை ஊத்திப் போட்டுக் கழுவினனான்.”

அவள் அணிந்திருந்த சீருடை அவளுக்குப் பொருத்தமில்லாதது போல சுலோசனாவுக்குத் தோன்றியது.

எது முக்கியம் ?

இரண்டொருநாட் கும்; முன்னம் எழுந்தடித்த
காற்றெனக்கு வெப்ப மாச்சு - லானர்
தூண்டகரு முகல்பொடிந்து காற்றைக் குளிப்
பாட்டியதால் குளிர்ந்து போச்சு!
உள்ளம் மகிழ லாச்சு!

- கவிஞர் ஏ. எம். எம். அல்

காற்றுகடைய குளிர்ப்பட்டு கனகனத்த
உடல்போ நா மாச்சு! - ஊரைப்
போட்டுவறுத் திட்டினர் காற்றடைந்த
சீதளத்தால் வெப்பம் போச்சு!
ஊரே தெப்ப மாச்சு!

அனலெற்றிந்த பவனமெழுந் தார்ப்பார்த்த
அந்நாட்கள் கருகிப் போச்சு! - செந்
தணலெறியும் போராயு தம்; மட்டும்
குறையாது பெருகிப் போச்சு!
மனதும் அருகிப் போச்சு!

நாமழை பொடிதற்குத் தூர முகிற்
கூட்டல்கள் இணைய லாச்சு - அக்
காரணமே நிலங்கனிந்து மனங்குளிரப்
பொடிக்கின்ற மழையு மாச்சு!
புளகம் வறிய லாச்சு!

கார்கூட்டம் வெப்பத்தைக் கலைத்தோட்டித்
தணித்தற்குப் புனலைப் பெய்யும் - பெரும்
போராட்டம் நம் நாட்டிற் தீயாட்டம்
ளிகிறதே அத்தீ யையும்
எக்கை அணைக்கச் செய்யும்?

நாமழை யொக்கும் நல் லணக்கமுடன்
ஐக்கியமுஞ் சேர வேண்டும் - பெருந்
கோரவெறி கொண்டுசுடும் படைக்கலங்க
ளாலே; ஐக் கியமா தோன்றும்
எது முக் கியமா வேண்டும்?

கலைஞர்

—பார்வையும் பதிவும் —

தேடலோன்

இளம் இலங்கை நடிகை “ஷாந்தி பானுஷா”

“இந்திய நாடகங்களின் தாக்கத்தால் இலங்கை நாடகங்களுக்கு, குறிப்பாக தமிழ் நாடகத்துறைக்குப் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டிருக்கின்றது” என்று இலங்கையின் தொலைக்காட்சி மற்றும் திரைப்படத்துறையில் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஈடுபட்டு வரும் ‘விஷ்வ கமன்’ நவ வசர் ஆகிய தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் மூலம் பிரபல்யம் அடைந்துள்ள இளம் நடிகை ‘ஷாந்தி பானுஷா’ தனது உளக்குமுறல்களை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். இவருக்கு நடப்புத்துறையிலேயே கூடுதல் ஈடுபாடு இருந்தமையால், படிப்பை முடித்ததும் அத்துறைக்குள் வந்து விட்டார். தனக்கு ஆர்வமும், திறமையும் உந்துசத்தியாக இருப்பதெனக் கூறிக்கொள்ளும் இவர் 1992ஆம் ஆண்டு ‘ஒளி ஒலி’ நிகழ்ச்சியொன்றைச் செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து இயக்குநர் ரொபின் தம்புவின் சிங்கள நாடகமொன்றில் நடித்தார். ‘மங்களம் சப மங்களம்’ என்னும் தொலைக்காட்சித் தொடரில் கதாநாயகியாக நடித்தார். ‘அன்பானவள்’ திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்த இவர் ‘நேத்ராஞ்சலி’ தொடரில் கல்லூரி மாணவியாக பாத்திரமேற்றார். ‘விஷ்வ கமன்’ என்னும் நாடகம் இவருக்கு புகழைத் தேடிக் கொடுத்தது. இப்பொழுது ஒளிபரப்பாகி வருகின்ற சனில் பிரேமரட்னவின் இயக்கத்தில் உருவான ‘நவவரச’ இவரை ஒரு தேர்ச்சிபெற்ற நடிகையாக இனங்காட்டியுள்ளது.

“இலங்கை ரசிகர்கள் இந்தியப் படைப்பு களுக்குத்தரும் வரவேற்பையும், ஆதரவையும் உள்ளூர் படைப்புகளுக்கு வழங்குவதில்லை என்பது கவலைக்குரியது.” என்று தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் ஷாந்தி பானுஷா? “நான் தமிழ், சிங்கள நாடகங்களில் முன்னணி வேடங்களேற்று நடிக்கிறேன். சிங்கள ரசிகர்கள் என்னைக் கண்டால், நான் நடித்த நாடகத்தில் எனது பாத்திரத்தின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அளவளாவுவார்கள். தமிழர்களில் பலருக்கு ‘ஷாந்தி பானுஷா’ என்ற ஒரு நடிகை இருப்பதாகவே தெரியவில்லை” என்று வேதனையுடன் கூறுகிறார் இந்தத் தமிழ் நடிகை.

சமாதானத்தை வற்புறுத்தி நாடகங்கள்

தென்மராட்சியின் பல பாகங்களிலும் வெண்புறா செயற்கை உறுப்பு நிறுவன அனுசரணையுடன், சமாதானத்தை வலியுறுத்தும் நாடகங்கள் பல்வேறு இடங்களிலும் அரங்கேற்றப் பட்டு வருகின்றன. கைதடி, மட்டுவில், கச்சாய் பகுதிகளில் இந்நாடகங்கள் மேடையேற்றப் பட்டுள்ளன.

புலம்பெயர்ந்த கலைஞர்களின் அரங்கேற்றம்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் நிறையப்பேர் இசைத்துறையில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார்கள். அவர்கள் தமது சொந்த மண்ணில் தாம் பயின்ற கலைகளை அரங்கேற்றி வருகின்றார்கள். லண்டனில்

பிறந்த மிருதங்க கலாவித்தகர் பரமசாமி கிருபாகரன் அவர்களின் மாணவன் யதீசன் செல்வக் குமாரின் மிருதங்க அரங்கேற்றம் அண்மையில் நல்லூர் ஆதீன கலாசார மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அன்றைய தினம் கொறண்ட வாணி மாஸ்டரின் மாணவிகளான செல்விகள் ரம்மியா கிருபானந்தன், சிந்துஜா கிருபானந்தன் சகோதரிகளின் வயலின் அரங்கேற்றமும் இதே மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பெருவிழா

வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவையினர் நடாத்திய கலை இலக்கியப்பெருவிழா பிரதேச செயலாளர் திரு. சி. ஏ. மோகன்றால் தலைமையில் சங்கானை கலாசார மண்டப திறந்தவெளி அரங்கில் நடைபெற்றது. யாழ் மாவட்ட முன்னாள் அரசாங்க அதிபர் செ. பத்மநாதன் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்ற பெருவிழாவில் முதலாம் நாள் சிறப்பு நிகழ்வாகப் பாரம்பரியக் கலைகளான பொம்மலாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், காவடி நடனம் ஆகியவற்றுடன் பண்பாட்டுப் பேரணியும் நடைபெற்றது. வாழ்த்துரையை யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் வழங்கினார். இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் பிரதம விருந்தினராக யாழ்மாவட்ட அரச அதிபர் கே. கணேஷ் கலந்து கொண்டார். வாழ்த்துரையை பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் வழங்கினார். இசை, நடன நாடக நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. அத்துடன் பிரதேசக் கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

இந்து விழிப்பு நிகழ்வில் கலைச் சங்கமம்

கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் தனது வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடியது சிம்மயா மிஷன். இந்த அமைப்பு இந்து விழிப்பு நிகழ்வாக இரண்டு நாட்கள் தனது கலைச் சங்கம நிகழ்வை சிறப்பான முறையில் நடாத்தியது. முதல் நாள் நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக இந்திய பிரதித் தூதுவர் திரு. ஸ்ரீ மாணிக்கம் கலந்து சிறப்பித்தார். இந்நிகழ்வில் பவளவிழாவைக் கொண்டாடிய வெள்ளவத்தை சைவ மங்கையர் கழக மாணவிகள் 'இமயத்தின் எதிரொலி' என்னும் நாட்டிய நாடகத்தை சிறப்பான முறையில் அரங்கேற்றினார்கள். நாட்டுவாங்கம், பாட்டு, பக்கவாத்தியங்கள் செவிக்கு இனிமை தந்தன. சிறுவயதினர் தொடக்கம் மேல்வகுப்பு மாணவிகள் வரை இந்நிகழ்வில் பங்கேற்று திருமதி திருவேணி அவர்களின் நட்டுவாங்கத்திற்கேற்ப நடன நிகழ்ச்சிகளைத் தந்து சபையோரை மகிழ்வித்தனர்.

இரண்டாம் நாள் நடைபெற்ற நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஆத்மகனானந்தா அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். ஏழு மாவட்டங்களில் நடாத்தப்பட்ட வினாவிடைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற ஆறு பாடசாலைகளின் மாணவர்கள் பங்குபற்றிய இறுதி வினா விடைப் போட்டியில் திருகோணமலை கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி முதலிடத்தைப் பெற்றது. யாழ். யூனியன் கல்லூரி மாணவர்களின் 'தேவபவ' நாடகம், பிள்ளைகளால் பெற்றோர்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டு ஒதுக்கிவைக்கப்படும், சமுதாய நடைமுறை உண்மைநிலையை அப்பட்டமாக நல்ல காட்சியமைப்புடன் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. தந்தையாகவும், தாயாகவும் நடித்தவர்கள் பராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். வில்லுப்பாட்டுடன் சேர்த்து 'பல்கலைச் சங்கமம்' நிகழ்வை நடாத்திய வசாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலய மாணவர்கள் அனைவருமே போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். வில்லில் கதை சொல்லும் நிகழ்ச்சி விறுவிறுப்பாக அமைந்தது. நாடகம், நடனம், கும்மி, காவடி, கரக ஆட்டம் போன்ற பாரம்பரியக் கலைகள் எல்லாம் ஒன்று சேர பல்கலைச் சங்கம நிகழ்ச்சி மிக அற்புதமாக இருந்தது. இத்தகைய சிறப்புமிகு கலைப்படைப்பு களை கொழும்புவாழ் மக்கள் கண்டுளிக்க உதவிய சிம்மயா மிஷன் அமைப்பாளர்களுக்கு பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டியது அனைவரினதும் கடப்பாடாகும்.

குறுந்திரைப்படம்: "கிச்சான்"

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத் துறையின் வருகை விரிவுரையாளரான ஏ. விமலராஜ் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய "கிச்சான்" குறுந்திரைப்படம் நெய்தல் ஊடகதரிசனத்தின் ஆதரவில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் திரையிடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து இக்குறுந்திரைப்படம் பற்றிய கலந்துரையாடல் நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. திரைப்படக் கலையின் வளர்ச்சிக்கு குறுந்திரைப்படங்கள் பெரும் உந்துசக்தியாக அமையும் என கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்டவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

வில்லுப்பாட்டு நிகழ்வு

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் 58வது நினைவு தினக் கொண் டாட்டம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்வின்போது “விபுலானந்த தத்தேன்” என்னும் தலைப்பில் சோக்கல்லோ சண்முகம் குழுவினரின் வில்லுப்பாட்டு இடம்பெற்றது. முடிவில் பக்கப்பாட்டு கலைஞரும் பன்மொழிப் புலவருமான மட்டுருகிரியே விஜேரத்னவும் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

ஜனாதிபதி விருதுபெறும் சின்ன நடிகை

2004ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சிறந்த திரைப்படங்களுக்கான விருது வழங்கும் விழா பண்டாரநாயக்க ரூபகார்த்த மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்ட ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்க ‘சின்னத்தேவதை’ என்ற படத்தில் நடித்து சிறந்த நடிகையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நித்தியவாணி கந்தசாமிக்கு ஜனாதிபதி விருது வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார்.

வருடாந்த நாடகவிழா

இலண்டன் வாழ் தமிழ் மூத்தோர் நிலையத்தினரின் வருடாந்த நாடகவிழா அண்மையில் வெம்பிளி உயர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற போது ‘விதி செய்த சதி’ என்னும் சமூகநாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. எமது நாட்டின் பாரம்பரியக் கலைகளில் ஒன்றான நாடகக் கலையின் முக்கியத்துவத்தை பரப்பும் பணியில் திருமதி குணா வேலுப்பிள்ளை ஈடுபட்டுவருகின்றார். ‘விதி செய்த சதி’ ஒரு நடுத்தர குடும்பவாசியின் கதையை மையப்பொருளாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நாடக இயக்குநர் ‘சங்கிலியன்’, ‘கண்ணன் எங்கே’, ‘முத்தமிழேமுருகன் ஆலயம்’, ‘எல்லாளன்’, ‘தெய்வநம்பிக்கை’, ‘பத்தினித்தெய்வம்’, ‘தாய் நாடா? தஞ்சநாடா?’, ‘வெளிநாட்டு மோகம்’, ‘ஊரும் உறவும்’, ‘விதிசெய்த சதி’ என்னும் பத்து நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்து, நிலைய மூத்தோர்களைக் கொண்டு நடிக்க வைத்து இலண்டன் வாழ் தமிழர்களின் மனங்களில் என்றுமே நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

நடன அரங்கேற்றம்

‘நிர்தனா’ நடனப் பள்ளியின் ஆசிரியை ஸ்ரீமதி சிவானந்தி ஹரிதர்சனின் மாணவிகளான அமர்தா, துவாரகா சகோதரிகளின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் அண்மையில் நடை பெற்றது. முத்து கிருஷ்ண சுவாமி மிஷன் தலைவி பூஜ்ய ஸ்ரீ மாதாஜி வித்தம்மா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள். ஸ்ரீமதி சிவானந்தி நடனவாங்கம் செய்ய முன்னணி இசைக்கலைஞர்கள் கலந்து கொண்டு அரங்கை அணிசெய்தனர். நிகழ்ச்சித் தொகுப்பினை கமலினி செல்வராஜனும், லக்ஷ்மன் ஜெயக்குமாரும் வழங்கினார்கள்.

தமிழ் நாடக விருது வழங்கும் விழா

தேசிய தமிழ்நாடக விழாவின் விருதுவழங்கும் வைபவம் கொழும்பு ஜோன்டி சில்வா மண்டபத்தில் கலாசார அலுவல்கள் தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சர் மஹிந்த யாப்பா அபேவர்தன தலைமையில் நடைபெற்றது.

தேசிய நாடகவிழாவில் இடம்பெற்ற கலாலயத்தின் “ஒரு தேசம் துயில் எழுகிறது”, ஸ்நேகா பைன் ஆர்ட்ஸின் தயாரிப்பான “ஜூலியஸ்சீசர்”, யுனிவர்ஷல் ஆர்ட் ஸ்ரேஜின் “மனமாற்றம்”, லிந்துலை மலையகக் கலைப் பேரவை தயாரித்தளித்த “நான் கண்ணகி அல்ல காமாட்சி”, யூனைட்டெட் ஆர்ட் ஸ்ரேஜினரின் “இப்போ இதைல்லாம் சகஜங்க”, பாரதி ஆர்ட்ஸின் “ஓத்தெல்லோ” ஆகிய ஆறு நாடகங்களில் நடித்த சிறந்த பதினைந்து கலைஞர்கள் விருதுகளும் பண்ப்பரிசில் களும் வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

முதல்முறையாக அரசு நாடகவிழாவில் பிரதியாகக்கம், நெறியாள்கை செய்த நாடக வியாளாளர்களுக்கும், வேறும் கலைத்துறை மேம்பாட்டுக்கு பங்களிப்பு நல்கிய முது கலைஞர்கள் மூவருக்கும் விருதுகள் வழங்கப்பட்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

‘சாஹரித்திய ஓரத்தினம்’

டொமினிக் ஜீவா

1998இல் ஒரு நாள் கொழும்பிலுள்ள மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்கு நான் சென்றபோது, “உங்களது சிறுகதைத் தொகுதியொன்றினை மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிக்கொணரத் திட்டமிட்டுள்ளேன். கதைகளைத் தொகுத்துத் தாருங்கள்” என டொமினிக் ஜீவா கேட்டுக் கொண்டார். எனக்கு ஒரு புறத்தில் மகிழ்ச்சி. மறுபுறத்தில் ஆச்சரியம்; தயக்கம்.

அதற்குக் காரணமுண்டு. மல்லிகையின் ஆரம்பகாலத்தில் நான் சில கதைகளை மல்லிகைக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அவை பிரசுரமாகவில்லை. ஆனாலும் பிற்பட்ட காலத்தில் ஜீவா என்னைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் மல்லிகைக்கு எழுதுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பார். ஆண்டுமலர்கள் தயாராகும் போதும் கடிதங்கள் எழுதுவார். ஆனாலும் எப்படியோ நான் மல்லிகைக்குக் கதைகள் எழுதுவது தவறிவிட்டது. எனது சிறுகதைகள் எதுவும் மல்லிகையில் பிரசுரமாக வில்லை. இந்நிலையிலும் ஜீவா என்னுடைய சிறுகதைத் தொகுதியை வெளிக்கொணர முன்வருகிறாரே!

அதுதான் ஜீவா!

இந்த மண்ணில் பேனா பிடித்தவர்கள் அனைவரையுமே அவர்கள் எந்தக் கொள்கையுடையவர்களாக இருந்தாலும் சரி எந்தத் தளத்தில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களை ஒருங்கு சேர நேசிக்கவும் அரவணைக்கவும் தெரிந்தவர்தான் டொமினிக் ஜீவா.

அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க எனது சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து அவரிடம் கையளித்தேன். அதில் அவரால்

பிரசுரத்துக்கு மறுக்கப்பட்ட ‘உள்ளும் புறமும்’, ‘எங்கோ ஒரு பிசகு’ ஆகிய கதைகளும் அடங்கியிருந்தன. அவையிரண்டும் சாதி யத்திற்கு எதிரான கதைகள்.

மல்லிகையில் எனது கதைகள் எதுவும் பிரசுரமாகாது இருந்தபோதிலும், மல்லிகையின் ஆரம்பகாலந்தொட்டே டொமினிக் ஜீவாவுடன் நான் மிகவும் நெருக்கமான உறவைப் பேணி வந்திருக்கிறேன். தொழில் நிமித்தம் நான் நீண்டகாலமாக மலையகத்தில் வாழ்ந்த போதிலும், மல்லிகை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த காலத்திலும் கொழும்புக்கு மாற்றப் பட்ட பின்னரும் மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்குச் சென்று திரு டொமினிக் ஜீவா அவர்களைச் சந்தித்து மல்லிகையின் வளர்ச்சி பற்றியும் இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியும் கலந்து பேசி மகிழ்வேன். மல்லிகையுடன் நான் கொண்டிருந்த இடையறாத தொடர்பு ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டு வந்திருக்கும் மாற்றங்கள் வளர்ச்சிப் போக்குகள் கருத்தோட்டங்கள் என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்ள எனக்கு உதவியிருக்கிறது.

டொமினிக் ஜீவா ஒரு பொதுவுடமைவாதி, எழுத்தாளன், சிறந்த மேடைப் பேச்சாளன், சீர்திருத்தவாதி, இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியன், தலைநிமிர்ந்த மிடுக்கோடும் சுறுசுறுப்போடும் உழைப்போடும் உலாவிவரும் சாதனையாளன். ஈழத்து இலக்கியத்தோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட ஜீவன். யாவருக்கும் நல்ல நண்பன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தில் 27-06-1927ல் பிறந்தவர் டொமினிக் ஜீவா.

தி. ஞானசேகரன்

யாழ். புகையிரத நிலையத்தின் அருகே அவரது இல்லம் அமைந்திருந்தது. தந்தை அவிராம் பிள்ளை ஜோசப் யாழ் நகரில் சலூன் நடத்தியவர். 1933 காலகட்டத்தில் பஸ் வைத்து யாழ் - கீரிமலைப் பாதையில் ஓட்டியவர். நல்ல நாடகரசிகர். யாழ் தகரக் கொட்டகையில் நடைபெற்ற கூத்துக்களை ஒழுங்காகத் தரிசித்தவர். இந்திய நாடகக் குழுக்கள் இங்கு வந்த போதெல்லாம் அவற்றின் பின்னால் நாடக வெறியுடன் அலைந்தவர். தாய் மரியம்மாவுக்கு சரவணை என்ற கிராமத்தில் போதிய வயல் நிலம் இருந்தது. அவர் நாட்டுப் பாடல்களை, அருவி வெட்டுப் பாடல்களை மிகவும் உணர்ச்சியுடன் பாடிக்காட்டுவார். பெற்றோரின் பாரம்பரியப் பேற்றிலே கலைஞானம் இருந்தது. இதனை ஜீவா பிற்காலத்தில் நேர்த்தியாக விருத்தி செய்து பல விசேஷ குணங்களைப் பெற்றிருந்தார் எனக் குறிப்பிடுகிறார் பிரபல எழுத்தாளர் நந்தி. ஜீவாவுக்கு மூன்று சகோதரர்கள், ஒரு சகோதரி. இவர் ஒரு கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்.

டொமினிக் ஜீவாவின் இலக்கியப் பிரவேசத்திற்குக் காரணம் அவர் தொடக்கப் பள்ளி மாணவனாக இருந்தபோது அந்தப் பிஞ்சுப் பருவத்திலே அவரது இதயத்திலே விழுந்த அடி. வகுப்பறையில் ஆசிரியர் கரும்பலகையில் போட்ட கணக்கு தவறானது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார் மாணவனான ஜீவா. சகமாணவர்கள் வகுப்பறையே அதிரும்படி சிரித்துவிட்டார்கள். ஆத்திரம் கொண்ட ஆசிரியர் ஜீவாவின் கையிலிருந்த நோட்டுப் புத்தகத்தைப் பிடுங்கி இரண்டாகக் கிழித்து அவரது முகத்தில் ஏறிந்து 'நீங்கள் எல்லாம் ஏண்டா படிக்க வந்தீர்கள். சிரைக்கப் போவதுதானே!' என்று ஜீவாவின் பிறப்பை, தந்தை செய்த தொழிலைச் சுட்டிக்காட்டியபோது ஜீவாவின் இதயத்தில் விழுந்த காயந்தான் கனன்று கனிந்து அவரது எழுத்தில் எரிகிறது.

டொமினிக் ஜீவா எட்டாம் வகுப்புவரை படித்தவர். ஆனால் நிறையவே வாசித்தவர். ஆரம்ப காலத்தில் பொதுவுடமைச் சித்தாந்த நூல்களை வாசிப்பதற்கு ஜீவாவுக்கு உதவியவர்

திரு. ஆர் . ஆர் பூபாலசிங்கம் திரு. பொன் கந்தையா, கார்த்திகேசன், லிங்கன் ஆகிய தலைவர்களின் வழிகாட்டலில் ஜீவா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து கொண்டார்.

1948ல் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை வந்து தலைமறைவு வாழ்க்கை மேற்கொண்ட தோழர் ப. ஜீவானந்தத்தை சந்திக்கும் வாய்ப்பு டொமினிக் ஜீவாவுக்கு ஏற்பட்டது. அச்சந்திப்பே ஜீவாவின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. சமூகக் கொடுமைகளுக்கு வெறும் சாதியுணர்வு காரணமல்ல என்பதை ஜீவாவுக்கு உணர்த்தியவர் ப. ஜீவானந்தம். மார்க்சியக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஜீவாவின் எழுத்துப்பணி பர்ணமிக்க வழிகாட்டியவர் ப. ஜீவானந்தம். ஜீவாவின் சரியான இலக்கியப் பாதையைச் செப்பனிடுவதில் எழுத்தாளர் அ. ந. கந்தசாமிக்கும் முக்கிய பங்கிருந்தது. சிகை அலங்கரிப்பாளராக ஆரம்பித்த ஜீவா பிற்பட்டகாலத்தில் முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு உழைப்பதையே தனது பணியாகக் கொண்டார்.

இருபது வயதில் ஜீவா எழுதிய முதற்கதை 'எழுத்தாளன்' சுதந்திரனில் பிரசுரமாகியது. தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் அடக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தொட்டு கண்ணெதிரே காணும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டி வாழ்க்கையோடு ஒன்றிணைந்த இலங்கியங்களைச் சிருஷ்டித்தார் டொமினிக் ஜீவா. தமிழ் நாட்டின் சரஸ்வதி இவரை நன்கு அறிமுகப் படுத்தியது. தாமரை இவரது படைப்புக்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. ஏறத்தாழ 80 சிறுகதைகளை ஜீவா எழுதியுள்ளார்.

ஜீவாவும் டானியலும் இலக்கிய உலகின் இரட்டையர்கள். இலக்கிய உலகுக்குள்ளே அவர்கள் நுழைந்த போது இரண்டு விதமான எதிர்ப்புக்கள் எழுந்தன. படித்த பண்டிதர்களும் சாதித் திமிர் பிடித்தவர்களும் இவர்களது எழுத்துக்களை நிராகரித்தனர். இழிசனர் வழக்கு என்று தூற்றினர். சமூக அந்தஸ்த்து கொடுக்க மறுத்தனர். இவற்றுக்கெதிராகப் போராட வேண்டிய நிலைமையும் அப்போது இவர்களுக்கு இருந்தது.

1960 இல் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இலங்கை சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. முதன் முதலில் இப்பரிசினைப் பெற்றவர் என்ற பெருமைக்குரிய டொமினிக் ஜீவாவுக்கு 1970ல் சாஹித்திய மண்டல உறுப்பினர் பதவியும் கிட்டியது. இவரது 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' சிறுகதைத் தொகுதியை மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் எம். ஏ. பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துள்ளது. ருஷிய, செக்கோசிலவக்கிய, ஆங்கில, சிங்கள மொழிகளில் இவரது சிறுகதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. அவ்வப்போது டொமினிக் ஜீவா பற்றி சில 'வேட்டு'க்களைத் தூக்கிப்போடுவார். ஜீவா அவை பற்றிச் சட்டை செய்வதேயில்லை. ஆனாலும் ஒருமுறை 'டொமினிக் ஜீவா வாழ்நாளில் ஒரு தடவை கூட ப. ஜீவானந்தத்தைச் சந்திக்கவே இல்லை!' என்று எழுத்திலே பதிவு செய்துவிட்டார். இது ஜீவாவுக்கு ஒரு தன்மானப் பிரச்சனை யாகிவிட்டது. 'தனது வழிகாட்டியெனத் தான் குறிப்பிடும் ஒருவரைத் தன் வாழ்நாளில் சந்திக்கவே இல்லை, என்று எஸ். பொ. குறிப்பிட்டது, அதுவும் எழுத்திலே பதிவு செய்தது டொமினிக் ஜீவாவைக் கலங்கவைத்து விட்டது. ப. ஜீவானந்தத்தை ஜீவா சந்தித்த தற்குச் சாட்சியாக அப்போது கே. கணேஷ் அவர்கள் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தார். எனவே ஜீவா, கே. கணேஷ் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டார். கே. கணேஷ் ஏனோ இந்த விடயத்தில் தன்னை நுழைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனாலும் அவர் ஜீவாவிடம், 'ஞானம்' சஞ்சிகைக்கு ஒரு பேட்டியளித்துள்ளேன். அதில் அது பற்றிய விபரம் உண்டு. அதனைப் பெற்றுப் பிரயோசனப்படுத்துங்கள் என்று கூறிவிட்டார். ஜீவா என்னுடன் இது பற்றித் தொடர்பு கொண்டபோது எனக்கும் இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டது. நான் அந்தப் பேட்டியினை 'எழுத்தாளர் கே. கணேஷ் சிறப்பு மலரில்' வெளியிட இருந்தேன். பேட்டி வெளிவர

முன்னரே அதில் உள்ள விடயங்களை வெளியிட்டால் அதன் மவுசு குறைந்து விடுமல்லவா. ஆனாலும் நான் ஜீவாவின் மேல் கொண்டிருந்த அபிமானம் காரணமாக, அந்த இக்கட்டான நிலையில் உண்மை வெளிவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அப்பேட்டியில் ஜீவாவுக்குத் தேவையான பகுதியை அனுப்பிவைத்தேன். கே. கணேஷ் அளித்த பேட்டியில் வரும் ஜீவா பற்றிய பகுதி இது தான்:— ஜீவானந்தமும் நானும் நிலைமை சீரடையும் வரை யாழ்நகரில் தங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. கார்த்திகேசு மாஸ்டர் இல்லத்திற்கு ப. ஜீவானந்தம் வரும் போது டொமினிக் ஜீவா எஸ். பொ., தி. ராஜகோபால் போன்றவர்கள் அவருடன் கலந்துரையாட வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஜீவானந்தம் மீது கொண்ட பக்தியினால், டொமினிக் ஜீவா தனது பெயரை ஜீவா என்ற பெயருடன் இணைத்துக் கொண்டார்.”

1966 ஆகஸ்ட்டில் மல்லிகை இதழைத் தோற்றுவித்தார் ஜீவா. இப்போது மல்லிகை இதழ் நாற்பது ஆண்டுகள் நிறைவை நோக்கி நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இது இதழியல் வரலாற்றில் ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். வேறு எந்தத் தமிழ்ச்சிற்றேடும் நாற்பது ஆண்டுகளை எட்டிப்பிடித்ததாகச் சரித்திரம் இல்லை. ஒப்பீட்டு முறையில் நோக்கும் போது தமிழ் இலக்கியத்துறையில் சிறுகதையாளர் டொமினிக் ஜீவாவை விட மல்லிகை ஜீவா ஏற்படுத்திய தாக்கம் அதிகமானது.

மல்லிகை தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை மல்லிகையை அச்சடித்து பிரதிகளை எடுத்துச் சென்று எவ்வித கூச்சமுமில்லாமல் தெருவில் இறங்கி, பலரிடம் நேராகவே கையளித்து மல்லிகையின் நேசசக்திகளை மாதா மாதம் நேரிலே சந்தித்து வருவது மல்லிகையின் தொடர் வருகைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறது. மல்லிகையை வளர்க்க ஜீவா பெருந்தவம் ஆற்றியுள்ளார்.

மல்லிகை ஆரம்பித்து முப்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துச் சூழல்

காரணமாக இடம்பெயர்ந்து கொழும்புக்கு வந்த ஜீவா, மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் பல தரமான நூல்களை வெளிக் கொணர்வருவதில் மும்மரமாக உழைத்து வருகிறார்.

மல்லிகை பல பிரதேசச் சிறப்பு மலர்களை வெளியிட்டுள்ளது. பல புதிய எழுத்தாளர்கள் மல்லிகை மூலம் இனங்கண்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

பல்கலைக் கழகங்களைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்கள் கலாநிதிகள் பலர் மல்லிகையில் கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளனர். அவை இலக்கிய உலகிற்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன. அதேவேளை கட்டுரையாளர்களின் பதவி உயர்வுகளுக்கும் உதவியுள்ளன.

எழுத்தாளர்களை அட்டையில் பொறித்து கனம் பண்ணும் முறையை தமிழகப் பத்திரிகைகளான சரஸ்வதி, தாமரை போன்ற இதழ்கள் செய்து வந்தன. மல்லிகையும் பல இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படங்களையும் விபரங்களையும் வெளியிட்டு அவர்களைக் கௌரவித்து வருகிறது. அவை அட்டைபட ஓவியங்கள், மல்லிகை முகங்கள், அட்டைப் படங்கள் என்ற மகுடங்களில் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இப்பணி மேலும் தொடர்கிறது.

பிரதேச மலர்களை வெளியிட்டு வந்த மல்லிகை 2000 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் மல்லிகை அவுஸ்திரேலிய மலரினை வெளியிட்டது. அவுஸ்திரேலிய மெல்பேர்ண் நகரில் நடந்த அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் விழாவில் இம் மலர் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விழாவில் பங்குபற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கும் படி எனக்கும் மனைவிக்கும் விழா ஏற்பாட்டாளர் முருகபூபதி அழைப்பினை அனுப்பி யிருந்தார். அவ்விழாவுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற வேளை, மல்லிகை அவுஸ்திரேலிய மலர்களை விழாவுக்கு இங்கிருந்து எடுத்துச் சென்றதோடு விழாவில் அம்மலரின் வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தச் சந்தர்ப்பமும் எனக்கு ஏற்பட்டது. பலநாடுகளில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் பலர் அவ்விழாவுக்கு வந்திருந்தனர். மல்லிகையின் பணிகள் பற்றியும், மல்லிகை ஜீவா பற்றியும் நான் ஒரு

மணிநேரம் உரையாற்றி மலரை வெளியிட்டு வைத்தேன். முடிவில் பலர் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு ஜீவாவைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். ஜீவாவுக்கு வெளிநாடுகளில் பரந்து வாழும் மக்களிடையே இருக்கும் மதிப்பையும் மரியாதையையும் அப்போது என்னால் உணரக் கூடியதாக இருந்தது.

வெள்ளை வேட்டி, வெள்ளை நஷனல் உடையுடன் காணப்படும் ஜீவா இதே உடையுடன் இந்தியப் பயணங்கள், சோவியத் யூனியன், ஐரோப்பிய நாடுகள் எனப் பல நாடுகளுக்கும் சென்று வந்ததோடு தனது பயண அனுபவங்களையும் மல்லிகையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

சிங்கள இலக்கிய வட்டாரத்தில் அதிகம் அறியப்பட்ட தமிழ் எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாதான். 'எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப் படாத சித்திரம்' டொமினிக் ஜீவாவின் சுயசரிதை நூல். இதன் இரண்டாவது பாகம் 'அச்சத்தாளின் ஊடாக ஓர் அனுபவப் பயணம்'. டொமினிக் ஜீவாவின் சுயசரிதை நூல் 'UNDRAWN PORTRAIT FOR UNWRITTEN POETRY' என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளது.

'ஞானம்' சஞ்சிகையை நான் வெளியிட ஆயத்தங்களை மேற் கொண்டபோது, அதன் மூல வடிவத்தை டொமினிக் ஜீவா அவர்களிடம் காட்டி ஆலோசனை பெற்ற பின்பே வெளிக் கொணர்ந்தேன். ஞானம் சஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழில் அவரது நேர்காணல் வெளிவந்துள்ளது.

1988 இல் ஜீவாவின் மணிவிழா நடைபெற்ற போது அவரை நேரில் சந்தித்து வாழ்த்தத்தான் முடிந்தது. ஆனால் அவர் 2002 இல் பவள விழாக் கண்டபோது 'பவளவிழா நாயகன் மல்லிகை ஜீவா' என்ற ஆசிரியத் தலையங்கம் எழுதி 'ஞானம்' சஞ்சிகை மூலம் அவரைக் கௌரவிக்க முடிந்தது.

மல்லிகைப் பந்தல் ஊடாக வெளிவந்த 'அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்' என்ற எனது சிறுகதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழா கண்டியில் 1998ல் நடைபெற்ற போது

டொமினிக் ஜீவா, துரை விஸ்வநாதன், மேமன் கவி, ரத்தினஸபாபதி ஐயர் ஆகியோர் கொழும்பில் இருந்து வந்து சிறப்பித்தனர். அவ்விழாவுக்குக் கலாசார அமைச்சர் மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்தார். பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் தலைமையில் அவ்விழா நடைபெற்றது. அவ் வேளையில் கலாசார அமைச்சருக்கு ஜீவாவை அறிமுகப் படுத்தியதோடு விழாவில் அவரைக் கொண்டே ஜீவாவைக் கௌரவிக்கும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது எனக்குப் பெரும் மனநிறைவைத் தந்தது.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர், ச. முருகானந்தனின் 'மீன்குஞ்சுகள்' சிறுகதைத் தொகுதி அறிமுகவிழாவின் போது டொமினிக் ஜீவா கண்டிக்கு வந்திருந்தார். பின்னர் எனது நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கும் வருகை தந்தார். அவ்வேளைகளில் அவரையும் அவரோடு வருகை தந்த இலக்கியவாதிகளையும் எனது கண்டி இல்லத்திற்கு அழைத்து விருந்தளித்து உபசரிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையும் மறக்க முடியாத இனிய நிகழ்வுகள். ஆரம்பத்தில் இலக்கியவாதியாக அறிமுகமான டொமினிக் ஜீவா காலப்போக்கில் எனது குடும்ப நண்பராகவே ஆகிவிட்டார். எனது பிள்ளைகளின் திருமணங்களில் கலந்து சிறப்பித்து என்னை மகிழ்வித்தார்.

டொமினிக் ஜீவா தீர்க்கதரிசனமாகச் சில காரியங்களைச் செய்வார். ஒரு தடவை நான் வெளிநாடு சென்று திரும்பியதும் இலக்கிய ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்ட எனது இளைய மகன் பாலச்சந்திரனை மல்லிகைக் காரியாலயத்துக்கு அழைத்துச் சென்றேன். அப்போது ஜீவா, வாருங்கள் சேர்ந்து படமெடுப்போம் என எம்மை விடாப் பிடியாகத் தனது மகன் திலீபனின் ஸ்ரூடியோவுக்கு அழைத்துச் சென்று புகைப்படம் எடுக்கச் செய்து எமக்கு அதனை அன்பளிப்புச் செய்தார். இத்தகைய நெருக்கம் யாருக்குத்தான் வரும்!

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வந்த எனது 'அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்'

என்ற சிறுகதைத் தொகுதி தற்போது சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணி பட்டப் படிப்புக்குப் பாடநூலாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. டொமினிக் ஜீவாவின் முயற்சியாலும் தூண்டுதலினாலும் தான் அந்தச் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. அவ்வகையில் நான் டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இலக்கியப் பணிக்காக இலங்கையில் அதிக பாராட்டுக்களையும் விருதுகளையும் பெற்றவர் ஜீவாதான். இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசினை முதன் முதலாகப் பெற்ற டொமினிக் ஜீவா, தொடர்ந்து ஸ்ரீலங்கா நூல் அபிவிருத்திச் சபை, வடகிழக்கு மாகாணப் பண்பாட்டுத் திணைக்களம், சட்டக்கல்லூரித் தமிழ் மன்றம், அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம், தென்கிழக்கு இலக்கியப் பேரவை, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் ஊடகவியலாளர் சங்கம், எம்.எச்.எம்.எஸ் மன்றம் இப்படியாக பல மன்றங்களின் பரிசில்களைப் பட்டியலிட்டுத் தந்துள்ளார் திக்குவல்ல கமால். சில வருடங்களுக்கு முன் யாழ் பல்கலைக்கழகம் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு எம்.லிட் என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவிக்க முன்வந்தது. அந்தப்பட்டம் கல்வித்தகைமைசார் பட்டம் என்பதனால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என ஜீவா மறுதலித்துவிட்டார். இந்த மனப்பக்குவமும் உறுதிப்பாடும் வேறு யாருக்குத்தான் வரும்!

அண்மையில் பிரதமரால் வழங்கப்படும் 'தேசநேத்துரு' (தேசத்தின் கண்) என்ற விருதும் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு வழங்கப்பட்டது.

தற்போது இலங்கை அரசின் மிக உயர்ந்த இலக்கிய விருதான சாஹித்த இரத்தினம் விருது ஜீவாவுக்கு கிடைத்திருப்பது இவ்விருதுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக அமைகிறது.

78 வயது நிரம்பப் பெற்ற டொமினிக் ஜீவா மேலும் பல்லாண்டு, பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலக்கியப் பணி புரிய ஞானம் இதய பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

கருவிரிஞ்சு ஒரு கடிதம்

-நாச்சியாதீவு பர்வீன்

அம்மா!
என்னைத் தெனிகிறதா?
என் அசைவுகளால்,
உன்னை நான்
உச்சிக்கின்றேனா?
நீ அடிவது
சுருத்தினா? துக்கத்தினா?

அடிக்கடி
அப்பாவும் நீயும்
ஆஸ்பத்திரிக்ஞ்சு
சென்றுவருவது - நான்
ஆணா? பெண்ணா?
என்று அறியத்தானே!

ஆரென்று அப்பாவும்,
பெண்ணென்று நீயும்,
தாக்கம் புரிவதை
நானறிவேன் அம்மா!

ஓர் ஒப்புக்காய்

த. ஜனகன்

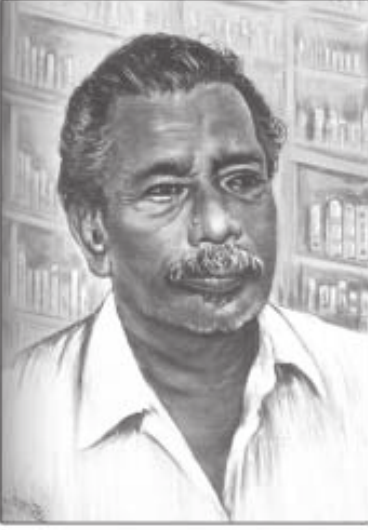
நீ இந்நூலும்
பாணை ஒன்றே
ஒரு நீநீக்கோட்டில்
ஒன்றே திசையில்தான்
இது விட்டுக்கொடுப்புக்காய்
வலிநீதிநீதி தான்
இந்நீதி என்ன
உனது நகர்தல்
பலமடங்காய் இந்நீதி
உனை அழைத்தல்
சுருத்தியமல்ல என்னும்
தள்ளா முயற்சியொரு
நீதினும்....

அன்றலும் எனது நகர்தல்
ஒருபுறவெண்ணும் என்பது
நீர்ப்புத்தல் அல்ல
வினாவில் அது
ஒய்வுக்கு வந்து
தன் திசைக்கே திரும்பலாம்.

‘ஸ்கேவில்’
நான் பெண்ணென்று
தெரிந்து போய்
அப்பா உன்னை
உதைத்தால்
வலிதாங்காமல் நீ
வாய்விட்டதாய்
அந்த மரண வலியால்
கருவிய் உன்னாலே
நான் காயமாகிப்போனேன்மா!

என்னையழிக்க நினைக்கும்
அப்பாவின் முன்னாலே
அப்பாவி நீ
என்னைதான் செய்வாய்?

இந்தக்கருவுடை வாழ்க்கை
காணாமல்மா!....
அப்பாவின்னைசப்படியே
என்னை யழித்துவிட்டு
அடுத்த கருவை
சுருக்க ஆயத்த மாலு!
அதுவாவது ஆணாக இருக்கட்டும்!

நேர்காணல்

எஸ். பொ.

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

(இந்த நேர்காணலில் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கு மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருப்பின் அவற்றை எழுதி அனுப்பினால் ஞானம் பிரசுரிக்கும். - ஆசிரியர்)
- பகுதி பதினொன்று -

● உங்களுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் இருந்த உறவுகளை அறியத்தாருங்கள்.

வாரா வாரம் நான் எழுதவேண்டும் என்ற ஒரு எற்பாடுசெய்து தந்தது தேசாபிமானி. அதுதான் என்னுடைய எழுத்துக்களை விரும்பிக் கேட்டுப் பிரசுரித்த ஒரு முயற்சி என்று நான் நினைக்கிறேன். அது நடந்தது 1958ஆம் ஆண்டில். 'போகிற போக்கில் பொக்கன் கணபதி' என்ற ஒரு பத்தியை தேசாபிமானியில் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் என்னுடைய சிறுகதையை முதலில் பிரசுரித்து இந்திய வாசகர்களுக்கு

என்னை அறிமுகப்படுத்தியது சரஸ்வதி என்ற தவறான பதிவுகள் விடப்பட்டுள்ளன. என்னுடைய முதலாவது சிறுகதை வந்தது காதல் என்ற பத்திரிகையில். அது அரு. இராமநாதன் நடத்திய பத்திரிகை. அரு. இராமநாதன்தான் 'வீரபாண்டியனின் மனைவி' என்ற அற்புதமான சரித்திர நாவலை எழுதியவர். தமிழர்களால் எழுதப்பட்ட சரித்திர நாவல்களுள் மிகக் காத்திரமான சரித்திர நாவல் என்று இன்றும் என்னுடைய கணிப்பு என்னுடைய இரசனை இந்த வீரபாண்டியன் மனைவிக் கே உரியது. அரு. இராமநாதன் நடத்திய இன்னொரு வாரப்பத்திரிகை ரசிகன். அந்த ரசிகனில் என்னுடைய மூன்று நான்கு சிறுகதைகள் பிரசுரமானது ஞாபகம்.

இதைத்தவிர அந்தக்காலத்திலே பிராமண எழுத்துக்களுக்கு எதிராக திராவிடர்களுடைய எழுத்துகளுக்கு பிரசுரகளம் அமைத்துக் கொடுத்தது நாரண துரைக்கண்ணன் என்ற ஜீவா என்பவர் ஆவார். அவர் ஏககாலத்திலே பிரசண்டவிகடன், ஆனந்தபோதினி ஆகிய இரண்டு சஞ்சிகைகளுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார். 1947- 48ஆம் ஆண்டுகளிலே என்னைக் கவர்ந்த நாவல் ஆசிரியர்களில் ஒருவர் இந்த ஜீவா- நாரண துரைக்கண்ணன் ஆக இருந்த காரணத்தினாலும் நான் பிரசண்டவிகடனுக்கு கதைகள் அனுப்பியிருந்தேன். அந்தக் கதைகளை அவர் பிரசண்டவிகடனிலும் ஆனந்த போதினியிலும் பிரசுரித்தார். காதல், ஆனந்தபோதினி, பிரசண்ட விகடன், ரசிகன் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலே பிரசுரமான என்னுடைய சிறுகதைகள் மீண்டும் பெறுவதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை. இன்றும் அந்தச் சிறுகதைகள் என்னுடைய எழுத்துக்களாகப் பிரசுரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

பின்பு தினகரன் வீரகேசரி ஆகியவற்றின் வாரப்பதிப்புகளிலேதான் பெரும்பாலும் என்னுடைய படைப்புகள் பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்தன. நண்பன் ரஹ்மானுடைய நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகத்தான் இந்தக் கீதை நிழலில் என்று நான் எழுதிய குட்டிக்கதைகள் 26 கதைகள் கல்கியில் தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. பின்னர் ராஜேந்திரன் தொடர்ந்தும் கல்கியில்

எழுதும்படி வற்புறுத்தியபோதும் ஒரு தீபாவளிமலரிலே ஆண்மை என்ற கதையை அவருக்காக எழுதியனுப்பியிருந்தேன். அந்த ஆண்மை என்ற கதையுடன்தான், ஆண்மை என்ற தலைப்பிலே பலர் கதைகள் எழுதவேண்டும் என்ற எழுச்சி ஏற்பட்டது.

பின்னர் பத்திரிகை உலகத்திலேயிருந்து ஒதுங்கியவனாக வாழ்ந்து நைஜீரியாவில் எட்டு ஆண்டுகள் தவமிருந்து பின்னர் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்த பின்னர், அக்கினிக்குஞ்சு, மரபு ஆகிய சஞ்சிகையிலே நான் எழுத வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டபொழுது நனவிடை தோய்தலின் மையப்பகுதியான சில அத்தியாயங்களை அவர்களுக்கு எழுதினேன். அவை ஒரு சுயசரிதம் அல்ல. கதையல்ல Creative essays என்ற வகையில் அவை அடங்கும். இந்தவித எழுத்துக்கள் தமிழில் ஊக்குவிக்கப்படாமல், தோன்றாமல் இருந்த ஒரு காலகட்டத்திலே நான் அதனைப் புலம் பெயர்ந்தோருடைய இலக்கிய படைப்பின் நன்நிமித்தமாக அறிமுகப்படுத்தினேன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ் பாஸ்கரை ஆசிரியராக கொண்டு மெல்பேர்ணிலிருந்து அக்கினிக்குஞ்சு என்றொரு பத்திரிகை வந்து கொண்டிருந்தது. அந்தப் பத்திரிகையில் நான் இரண்டு தொடர்கள் எழுதினேன். ஒன்று இளம்பிறையில் மிகவும் வரவேற்பைப் பெற்ற 'கொண்டோடிச் சுப்பர்' என்ற புனைப்பெயரில் எழுதிய நையாண்டிப்பகுதி. அது தொடர்ந்து அக்கினிக்குஞ்சிலே வந்தது. இந்தவகை எழுத்துக்கூட தமிழுக்குப் புதிது. உண்மையாக இந்த நையாண்டிவகை எழுத்தை நான் ஆரம்பித்தது தேசாபிமானியில். தேசாபிமானியில், போகிற போக்கில் பொக்கன் கணபதி என்று எழுதியதை நான் பிற்காலத்தில் 'கொண்டோடி சுப்பர்' என்ற புனைப்பெயரில் எழுதினேன். இதில் முக்கியமாக குறிப்பிடவேண்டியது என்னவென்றால் அக்காலத்தில் Fly by night- ஆந்தையார் என்ற புனைப்பெயரில் தார்சிவித்தாஜி அரசியல்வாதிகளுடைய அந்தரங்க வாழ்க்கைகளை நையாண்டி செய்து சண்டே ஒப்சேவரிலே அற்புதமான ஒரு பத்தி எழுதிவந்தார். அந்தப் பத்திக்கு உயிர் ஊட்டியது கொலம் என்பவருடைய காட்டீன்கள் ஆகும். அத்தகைய எழுத்து- அது பத்திரிகை எழுத்தாக இருந்தபோதிலும் தமிழர்களால் அதிகமாக பின்பற்றப்படவில்லை. ஒரு காலத்தில் ஊக்குருவி என்றும் ஈழகேசரியில் பாத்தசாதி என்றும் சில பத்திகள் எழுதப்பட்டபோதும் அவை வெற்றி தரவில்லை. இவற்றை மனதிலே கொண்டு, தேசாபிமானியில் என்னுடைய பத்தி தோழர்களுடைய நச்சரிப்பினால் நிறுத்தப்பட்ட பொழுது, அந்தப் பத்தியின்மூலம் தேசாபிமூலம் என்னுடைய எழுத்து பிரபலம் கூடக்கூடாது என்பதிலே அக்கறைப்பட்ட தோழர்களுடைய நடவடிக்கைகளினால் நின்றபொழுது, ஈழ நாட்டிலே இராஜ அரியரத்தினத்தினுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க போதிமரநிலையில் என்ற ஒரு பத்தி எழுதத் தொடங்கினேன். அந்தப்பத்தியை எழுதுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட புனைப்பெயர்தான் 'வெள்ளங்காடு வீ. வியாகேச தேசிகர்' என்பது. அடுத்தது அக்கினிக்குஞ்சிலே கொண்டோடி சுப்பர் மட்டுமல்லாமல், 'ஈழத்தமிழர் அரசியல் ஒரு சாட்சியம்' என்று அபிமன்யு என்ற புனைப்பெயரிலே எழுதிக்கொண்டு வந்தேன். அந்தக்கட்டுரைத் தொடரினுடைய நோக்கம் நான் சாட்சியாக அமைந்த அரசியல் நிகழ்வுகளையும் விஷயங்களையும் பதிவுசெய்தல் வேண்டும் என்பதுதான்.

உண்மையில் 1990 ஆம் ஆண்டு நான் அவுஸ்திரேலியாவில் நிரந்தரப்பிரஜையாகிய பிறகு என்னுடைய எழுத்தை மீள் திட்டமிடலுக்கு ஏற்படுத்தினேன். ஏனென்றால் நைஜீரியாவில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தபொழுது எனது ஓய்வுகால இலக்கியம் வேறு வகையில் அமைய வேண்டும் என நினைத்துத் திட்டமிட்டு அதற்காக உழைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் எதிர்பாராத நிகழ்வுகளின் காரணமாக நான் அவுஸ்திரேலியக் குடிமகனாக மாறியபிறகு இந்த Priorities மாறத்தொடங்கிய பொழுது, மூன்றாவது உலக இலக்கியங்களில், நாவல்களில் சிறந்தவற்றை அறிமுகப்படுத்துதல் வேண்டும் தமிழிலே என்பதிலும் பார்க்க புலம்பெயர்ந்து வாழக்கூடிய ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஒரு பிரசுரகளமும், மரியாதையும், அங்கீகாரமும் பெற்றுத்தருதல் எனக்கு

முக்கியமாகப்பட்டது. அதற்கு முன்னுரிமைகொடுத்து செயல்படத் தொடங்கினேன். இந்தச் செயல்பாட்டின்போது நனைவிடை தோய்தல் என்று சிறு வயசு அனுபவங்களை ஒரு நூலாகவும் அதன் மூலம் இழந்து போன யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டு எடுக்கும் ஒரு முயற்சியாகவும் இன்னொரு நூல் 'ஈழத்தமிழர் அரசியல் ஒரு சாட்சியம்' என்று இராமநாதன் காலத்திலிருந்து செல்வநாயகம் வரையில் எவ்வாறு அரசியல் தலைவர்களுடைய செயற்பாடுகளினால் தமிழர் தேசியம் தோன்றாது போயிற்று என்றும் அவை எவ்வாறு தோல்வியில் முடிந்தன என்றும் அந்தத் தோல்விகளுக்கு ஈடுசெய்யும் முகமாக தமிழர் தேசியம் ஒரு எதிர்வினையாகத் தோன்றி, அதாவது 1983 கறுப்பு ஜூலையின் எதிர் வினையாகத் தோன்றி போராட்டமாக உன்னதம் பெற்று நடந்து கொண்டிருப்பது வரையில் தமிழர்களுடைய அரசியலை ஒரு நூலாகத் தொகுக்கவேண்டுமென்று அதை எழுதினேன்.

இவற்றில் சொல்லப்படாத எனது எழுத்து வாழ்க்கையைத் தனியாகவே வரலாற்றில் வாழ்தல் என்று எழுத வேண்டும் என்று திட்டமிட்டேன். இந்த நனைவிடை தோய்தலும், வரலாற்றில் வாழ்தலும் வந்து விட்டன. ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு எழுதுவதற்கு மிக மிக ஆதாரமான பல நூல்கள் எனக்குத் தேவைப்படுகின்றன. நான் என்னுடைய எழுத்துப்பணியைச் சென்னையில் பயிலுவதால் இந்த நூல்கள் அனைத்தையும் என்னால் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. உண்மையில் அந்த நூலை எழுத வேண்டுமென்றால், ஆறுமாதகாலமாவது இலங்கையில் முக்கியமாக பல்கலைக்கழகங்களிலே செலவுசெய்து எனக்குத் தேவையான ஆவணத்தைத் தேடவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதை ஒரு பெரிய இழப்பாக நான் பாராட்டவில்லை.

ஆனால் 1994 ஆம் ஆண்டளவில் நான் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுடைய நூல்களைப் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்தபொழுது எனக்கு உதவியாக வந்து சேர்ந்தார் பார்த்தசாரதி. அவரை முதலில் அலுவல்திரேலியாவில் நான் பார்த்தேன். இன்னொரு நண்பரையும் நான் குறிப்பிடவேண்டும் கவிஞர் எஸ். வைதீஸ்வரன். அவரையும் அலுவல்திரேலியாவில் சந்தித்தபடியால், இவ்விருவரும் சென்னையில் என்னுடைய நூல்பிரசுரத்துறையை ஸ்தாபிப்பதற்கு உதவியாக இருந்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் இந்திரா பார்த்தசாரதி மூலம் எனக்குச் சென்னையில் இருந்த கோமல் சுவாமிநாதன், சுவீஷ்ரா ஞானி, சுஜாதா போன்ற பலருடைய உறவுகளும் நடப்பும் ஏற்பட்டன. அந்த உறவின் நினைவாக வெளிவந்த ஒரு நூல்தான் 'பனியும் பனையும்.' அந்தப் பனியும் பனையும் தொகுதியை தொகுத்து தருவதிலே இ. பார்த்த சாரதி என்னுடன் ஒத்துழைத்தார். இந்தத் தொடர்புகளினால் அவர் என்னை கஸ்தூரி ரங்கனிடம் அறிமுகப்படுத்திவைத்தார். இந்தக் கஸ்தூரி ரங்கன் தான் 'கணையாழி' என்ற இலக்கியப் பத்திரிகையை டெல்லியிலிருந்து வெளியிட்ட குழுவிற்கு தலைவராக இருந்ததுடன், அவர் சென்னைக்கு வந்தபொழுது அந்தச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் என்னை அந்தச் சஞ்சிகையிலே நான் நினைத்த எதுவாக இருந்தாலும் தைரியமாக எழுதும்படி ஒரு பத்தியை ஒதுக்கித் தந்தார்கள். 'உரத்த சிந்தனைகள்' என்று இலக்கியம் சம்பந்தமான என்னுடைய சிந்தனைகள் கட்டுரைகளாக பிரசுரமாகியது. அந்தக் கணையாழித் தொடர்பின் மூலம்தான். ஒரு கட்டத்திலே பத்திரிகையை என்பொறுப்பில் எடுத்து புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களுடைய மூலதனத்தையும் போட்டு சிறந்த ஓர் இலக்கியப்பத்திரிகையாக நடத்தும்படி கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பத்திரிகையைப் பொறுப்பேற்று நடத்த நான் தயங்கினேன். தயக்கத்துக்குக் காரணம் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே இருக்கக் கூடிய இலக்கிய அன்பர்கள் மீது எனக்கிருந்த அவநம்பிக்கையாகும். அந்த அவநம்பிக்கைக்கான காரணம், தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் கலை முன்னெடுத்தல் பற்றியும் பேசுபவர்கள் கூட ஒரு இலக்கிய சஞ்சிகையை அல்லாவிடில் சக எழுத்தாளன் ஒருவன் பிரசுரித்துவிட்டான் என்று நினைத்து டாலர்கள் கொடுத்து புத்தகங்கள் வாங்கி ஆதரிக்க கூடிய ஒரு மனப்பான்மை புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் மத்தியில் உருவாக வில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய

அடையாளத்திற்கு கோயில்களுக்குச் சென்று வணங்குவதற்கும் பெரிதும் பணம் செலவழிக்கிறார்கள். ஓரளவுக்கு தாங்கள் செய்த குற்றங்கள் எல்லாவற்றையும் சுவாமி மன்னித்து விடுவார் என்று சுவாமிக்கு லஞ்சம் கொடுத்து வாழ்கிறார்களோ அது எனக்குத் தெரியாது. எத்தனை பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்களிலே நண்பர்களை வரவழைத்து ஐந்நூறு டொலர்கள் என்றாலும் செலவழிக்கிறதிலே மிக மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ஆனால் இலக்கியத்திற்காக ஒருவன் வாழுகிறான் அவன் ஈழத்தமிழர்களுடைய இருத்தலையும் அடையாளத்தையும் புலம்பெயர்ந்த ஆக்கிணைகள் மத்தியிலேயும் முன்னெடுத்து செல்கிறான் என்று பாராட்டக் கூடிய ஒரு பெரிய மனப்பக்குவம் பெரும்பான்மையான தமிழர்களிடம் இன்னும் உருவாகவில்லை. அவ்வாறு உருவாகவில்லை என்பதை இந்திரா பார்த்தசாரதிக்கோ அன்றேல் கஸ்தூரி ரங்கனுக்கோ சொல்ல எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது. நிச்சயமாக அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் பொருளாதார ரீதியில் கணையாழியை நடத்துவதற்கு துணையாக நின்றிருப்பார்களேயானால் இன்று சென்னையிலிருந்து வலுவாக புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களுடைய இலக்கிய ஆர்வங்களையும் படைப்புகளையும் முன்னெடுப்பதற்கு ஒரு கருவியாக கணையாழி மாறியிருக்கும். அப்படி இல்லாதது துர்ப்பாக்கியமான ஒரு நிலை. இப்பொழுது அந்தச் சஞ்சிகை கைமாறி சேட்டுகள் கைக்குச் சென்று சேடம் இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்தபத்திரிகையில் யுகபாரதி இலங்கை ஆசிரியராக இருந்த காலம் வரையிலும் பல கட்டுரைகளை என்னிடம் விரும்பிப்பெற்று, நான் கட்டுரை எழுத அவகாசம் இல்லாமல் இருந்தால்கூட நான் சொல்லச் சொல்ல அந்தக் கட்டுரைகளை எழுதி பிரசுரித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்தப் புலம்பெயர்ந்த காலத்திற்கு பிறகு என்னுடைய காத்திரமான இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைப்பதிவுகள் அனைத்தும் இந்தக் கணையாழியிலேதான் பிரசுரமாயிற்று. பின்னர் கணையாழியின் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தவர் செய்த சில அரசியல் நடவடிக்கைகளினால், நான் என்னுடைய தொடர்புகளை துண்டித்துக் கொண்டேன். இப்பொழுது கணையாழியிலிருந்து யுகபாரதி வெளியேறி 'படித்துறை' என்ற பத்திரிகையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அந்தப் படித்துறையில் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க என்னுடைய சிந்தனை தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது.

உண்மையில் ஒன்றை நாங்கள் உணரவேண்டும். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய சிந்தனைகள் ஒரு மையமாக தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்றடையவில்லை. கனடாவிலும் சரி அவுஸ்திரேலியாவிலும் சரி, இலக்கிய முனைப்புகளை முன்னெடுக்கக் கூடிய சஞ்சிகைகள் இப்பொழுது இல்லை என்றே சொல்லலாம். நீங்கள் நடத்தும் ஞானத்தைப் போன்ற ஒரு சிறுசஞ்சிகை இலக்கியத்தை முன்னெடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வரக்கூடிய ஒரு பத்திரிகை புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களுக்கு அவசியம் தேவை. அவர்களுடைய செவ்வநிலையை வைத்துப் பார்த்தால் இரண்டு மூன்று சஞ்சிகைகள், ஒன்று அவுஸ்திரேலியாவில் ஒன்று கனடாவில் என வெளிவரலாம். இவற்றை விடுத்து இங்குள்ள Spice Centre, சாப்பாட்டுக்கடைகள், நகைக்கடைகள் இவற்றின் விளம்பரங்களை மட்டும் மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு சஞ்சிகை என்ற பெயரால் Community papers நடத்தலாமே தவிர இலக்கியத்தையும் கலையையும் நிதானமாக முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய பத்திரிகைகள் தோன்றுவதற்கும் நடத்துவதற்கும் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் இன்னும் Serious ஆக அக்கறை செலுத்தாமல் இருப்பது எனக்கு மிக வருத்தமாக இருக்கிறது.

● இனியொரு விதிசெய்வோம் என்ற உங்கள் நரலில் கணையாழியில் வெளிவந்த கட்டுரைகள்தானே இடம்பெற்றுள்ளன?

இனியொரு விதிசெய்வோம் என்ற நூலின் வெயியீட்டு விழா பொருத்தமாகவே கனடா நாட்டில் ரொரன்ரோ நகரில் Scarbroughh வில் நடைபெற்றது. கனடிய தமிழ்

எழுத்தாளர்களும் எழுத்து ஆர்வலர்களும் அந்தக் கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். அதேபோன்று அந்த நூலின் அறிமுக விழாக்கள் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் நடந்த காரணத்தினால் அந்தப் புத்தகத்தினுடைய பிரதிகளின் பெரும்பாலானவை புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலே விற்பனையாகி இன்று அந்தப் பிரதிகள் இல்லை. புதிதாக கொண்டுவர வேண்டும். இனியொரு விதிசெய்வோம் என்று தலைப்பு வைத்து அந்தப் புத்தகத்தை தொகுப்பதற்குக் காரணம் அறுபதாம் ஆண்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழனாக வாழ்வதுவரை இலக்கியப்படைப்பு சம்பந்தமாக எனக்கு ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றங்கள் கொள்கை மாற்றங்கள், என்னுடைய பயணமாற்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பதிவுசெய்தல் வேண்டுமென்று அந்த நூல் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறுபதுகளிலே வெளிவந்ததுதான் நற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைகள். அந்தக் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வீரகேசரியில் வெளிவந்தன. அந்தக் கட்டுரை தொடரை என்னால் பெறமுடியவில்லை. இல்லாவிட்டால் அந்தக் கட்டுரைத் தொடருடன்தான் அந்தப் புத்தகம் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். அது சேர்க்கப்படாதது எனக்குத் துக்கம்.

எழுபதுகளில் முக்கியமான எனது சிந்தனை எச்.எம்.பி. முகைதீன் திடீரென்று இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்கும் நூல்களுக்கும் தடைவிதிக்கவேண்டும் என்று சிறிமா பண்டாரநாயக்கா எழுபதாம் ஆண்டு பதவியேற்ற அராசாங்கத்தினுடைய ஒரு கொள்கை போன்று வெளியிட்ட அறிக்கையாகும். அந்த அறிக்கை குறித்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மிக ஆரவாரமாக இந்திய பத்திரிகைகள் தடைசெய்யப்படவேண்டும், அவை விற்பனைக்கு வரக்கூடாது, அப்பொழுதுதான் உள்ளூர் வர்த்தகம், உள்ளூர் மேன்மையடையும் என்று குரல் கொடுத்தார்கள். ஒன்று நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இதைபோன்ற ஒரு மிகக் கீழ்த்தரமான ஒரு கொள்கைமாறாட்டம் எந்தவொரு இயக்கமும் நடத்தியது கிடையாது. மார்க்சியம் பேசுபவர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் புத்தகங்களுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் ஈடுஇணையாக சுதந்திரமாக ரஷ்யாவிலிருந்தும், சீனாவிலிருந்தும் நூல்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள். ரஷ்யத் தூதரகத்தினால் நடத்தப்படக்கூடிய சோவியத்நாடு போன்ற பத்திரிகைகளை இந்நாட்டிலே பிரசுரிக்கவேண்டும் என்று குரல் கொடுத்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள், எவ்வாறு இந்திய நாட்டிலே இருந்து சஞ்சிகைகள் வரல் தடுக்கப்படவேண்டும் என்று குரல்கொடுத்தது சாத்தியமாயிற்று. இது கேள்வி. சுதேசிய இலக்கிய ஆர்வலர்களை அவை விதையடிக்கின்றன என்பதுதான் குற்றச்சாட்டாக இருந்தது. ஒன்று, அவற்றின் மூலம் எங்களுடைய இலக்கிய முன்னேற்றம் தடைப்படுகின்றது என்பது ஓர் இயலாமையின் குரலாக எனக்குப்பட்டது. இந்தக் கட்டத்திலேதான் குமாரசூரியர் அந்தத் தலைமைத்துவத்தை ஏற்று இதற்கு ஏற்ற ஒரு அறிக்கையைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்று ஓடித்திரிந்தார். அதுமட்டுமல்லாமல் இலங்கையிலுள்ள சுதேச சிறுசஞ்சிகைகள் முன்னேற்றுவதற்கான ஒரு சகாயச்சூழலை உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் குமாரசூரியர் ஆலோசிக்க விரும்பினார். அந்தக் கட்டத்தில் எனது அத்தான்-அக்கா புருஷன் எம்.சி. சுப்பிரமணியம் அரசாங்கக் கட்சி எம்.பி.யாக இருந்தார். அவரிடம் சிராவஸ்த்தியில் ஒரு நாள் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது என்னைப்போன்ற இலக்கிய வாதிகளினுடைய தொடர்புகளை எற்படுத்திக்கொள்ள குமாரசூரியர் விரும்புவதாகவும் நான் சந்திக்க விரும்பப்பட்டால் தான் அறிமுகப்படுத்துவதாகவும் கேட்டுக்கொண்டார். என்னுடைய இலக்கியமோ அல்லது தமிழர்களுடைய இலக்கியமோ திடீரென்று ஒரு நிர்ப்பந்தம் காரணமாக அரசியல் தலைவியாகிவிட்ட சிறிமாவினால் கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்தாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட குமாரசூரியர் முன்னெடுப்பதை என்னுடைய ஆளுமையை மட்டுமல்லாமல் என்னுடைய தமிழ் நேசிப்பையும் பங்கப்படுத்துவதாக அமைந்துவிடுமோ என்று நான் கவலையுற்றேன். எனவே

தனிப்பட்ட முறையில் நான் அவரைச் சந்திப்பதை, அத்தான் ஏற்பாடு செய்து தருவதாகச் சொன்னபோதிலும் கூட மறுத்துவிட்டேன். ஆனால் இதே குமாரசூரியரைச் சென்று சந்திக்கவேண்டுமென்று கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் அப்பொழுது குமாரசூரியருடன் நல்ல உறவு வைத்துக் கொண்டிருந்த டாக்டர் இந்திரகுமாருடைய உதவியை நாடி அவரைச் சென்று அறிமுகப்படுத்தி பின்னர் இலங்கை வானொலி ஆலோசனைக் குழுவிலே சேர்ந்து கொண்டதாகவும் வரலாறு உண்டு. தபால்தந்தி அமைச்சராக இருந்த குமாரசூரியர் தன்னுடைய அமைச்சின் அலுவலகத்திலே எங்களை அழைத்து, எங்களை என்ற பொழுது சிறு சஞ்சிகைகள் நடத்தக்கூடியவர்களை அழைத்து, சிறு சஞ்சிகைகள் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வகையில் உதவிகள் செய்ய வேண்டுமென்று ஆலோசனைகள் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அந்தக் கூட்டத்திலே நானும் கலந்துகொண்டேன். அப்பொழுது வெளிவந்துகொண்டிருந்த 'இளம்பிறை' என்ற இலக்கியச் சிற்றிதழின் இணை ஆசிரியராக நான் கடமை ஆற்றியபடியால் அதில் கலந்து கொண்டேன். அந்தக் கூட்டத்திலே கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் எந்தச் சிறுசஞ்சிகைகளுடனோ அல்லது பெருஞ் சஞ்சிகைகளுடனோ ஆசிரியப் பதவிகளோ தொடர்புகளோ இல்லாதிருந்தபோதிலும் கலந்துகொண்டது மட்டுமல்லாமல் அந்தச் சங்கத்திலே அவர்கள் பதவியும் வகிக்க முன்வந்தார்கள். அந்தச் சங்கத்திற்கு இடப்பட்டபெயர், 'சஞ்சிகையாளர் ஒன்றியம்'. அந்தப் பெயரை நானே பிரேரித்தேன். அந்தப் பெயர் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இவர்களுடைய வரவால் அந்தச் சங்கம் உரிய முறையிலே செயற்பட முடியாது என்று நான் அச்சம் தெரிவித்தேன். அந்த அச்சம் இளம்பிறையிலேகூட வெளியிடப்பட்டது. அதன்மூலம் அரசாங்கம் சலுகை முறையில் அச்சிடும் தாள்களை கொடுப்பது ஒரு திட்டம். மற்றும் விற்பனை பிரதிகளைக் கருத்திற்கொண்டு அரசாங்க விளம்பரங்களை பெற்றுக் கொடுத்தல் இன்னொருமுறை. இன்னொருவழி சஞ்சிகைகளை சனசமூக நிலையங்கள் நடத்தும் நூல்நிலையங்களுக்கும் அரசு வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. இதன் மத்தியிலே 1972ஆம் ஆண்டு குமாரசூரியர் தலைமை தாங்கிய கூட்டத்திலே என்னுடைய எஸ்.பொ. அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. அந்த எஸ்.பொ. அறிக்கையிலே ஆரோக்கியமான முறையில் இந்திய சஞ்சிகைகளுடைய படையெடுப்பிலிருந்து ஆதிக்கத்திலிருந்து சுதேசியப் படைப்பு முனைப்புகளைப் பாதுகாப்பதான ஒரு திட்டத்தை அது முன்வைத்தது. அந்தத் திட்டம் எஸ்.பொ. அறிக்கை என்று தனிநூலாகவே பிரசுரமாயிற்று. அந்தத் தனிநூலிலே எண்பது பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட முன்னுரை எழுதியிருந்தேன். அந்த முன்னுரை உண்மையிலே அந்தக்காலத்தில் நிலவிய இலக்கிய தட்ப வெப்ப நிலைகளை விளக்கி புதிய அரசியல் சூழலிலே எவ்வாறு தமிழ் இலக்கியம் முன்னெடுக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற ஆலோசனைகளை முன்வைத்தது. நான் நம்புகிறேன் இது குறித்து அந்தக் காலத்திலே யாரும் கூச்சலிட்டபோதிலும் உருப்படியாக யாரும் தங்களுடைய நோக்கத்தையும் சிந்தனையும் செலவு செய்து ஒரு நூலாக அறிக்கை வெளியிட்டது கிடையாது. இந்த இனியொரு விதிசெய்வோம் என்ற நூலின் முதற் பகுதியாக இந்த எஸ்.பொ. அறிக்கைதான் பிரசுரமாகியுள்ளது. ஈழத்தில் நடந்த ஒரு தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்பட்ட பிரசாரமான ஒரு கொள்கை சம்பந்தமாகத் துணிவுடன் முன்வைக்கப்பட்ட ஓர் அறிக்கைதான் எஸ்.பொ. அறிக்கை. அது நிச்சயமாக அந்தக் காலகட்டத்தின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய சாசனமாக இருப்பதினாலேதான் இனியொரு விதிசெய்வோமில் அது இணைக்கப்பட்டது. 80களிலே நான் நைஜீரியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். நைஜீரியாவில் நான் ஆங்கில இலக்கியம் படிப்பிக்கும் ஓர் ஆசானாக எட்டு ஆண்டுகாலம் பணியாற்றினேன். அப்பொழுது மூன்றாம் உலகநாடுகளுடைய இலக்கியங்கள் முதன்மைப்பட்டு தமிழ் சுவைஞர்களுக்குச்

சென்றடைதல் வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன். அப்பொழுது நான் கொண்டிருந்த ஆர்வங்கள் காரணமாக இதுவரையில் 'கால்' என்ற செனகல்நாட்டு நாவலும், கென்யா நாட்டின் சிறந்த நாவலான 'தேம்பி அழாதே பாப்பா'வும் வந்துள்ளது. மற்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒருநாவல், அந்தப் பிரதிகளின் பக்கங்கள் தொலைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அதைச் செப்பமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இவற்றை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு காலத்தில் Made in England, Made in America இலக்கியம்தான் சிறந்தது என்று சொன்னோம். பிற்காலத்தில் Made in Russia சிறந்த இலக்கியம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம்- அது அல்ல. ஆபிரிக்க. தென் அமெரிக்க 'இந்திய' ஆசிய இலக்கியங்கள் அடங்கிய மூன்றாவது உலகத்தின் இலக்கியங்கள் புதிய சிந்தனைகளின் வளமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் தெளிந்து கொண்டேன். 1986 ஆம் ஆண்டு பாரீஸ் நகரத்துக்கு சென்ற பொழுது, பாரீஸில் உள்ள தமிழ் இலக்கிய நேசர்களுடைய கூட்டமொன்றில் இது சம்பந்தமான என் சிந்தனைகளை முன்வைத்தேன். அந்தக் கூட்டத்திலே நான் பேசியவற்றை கலாமோகன் ஒரு Tape recorder இல் பதிவு செய்திருந்த காரணத்தினால், பதினைந்து ஆண்டுகள் கழித்து அவற்றை மீண்டும் 'தாயகம்' என்ற கனேடிய சஞ்சிகையில் வாராவாரம் வெளியிட்டார். அவை 80களில் என்னுடைய சிந்தனைகளைத் தொகுத்துக் கூறுவனவாக இருந்தபடியால் அவற்றை எண்பதுகளில் என்னுடைய கொள்கையாக இனியொரு விதிசெய்வோமில் முன்வைத்தேன்.

பின்னர் 90களில் இந்திய சஞ்சிகைகள், சுபமங்களா தொடக்கம் தினமணிகதிர் போன்ற பல சஞ்சிகைகளிலும் நேர்காணல் செய்து பதிவுசெய்தபோது அவ் அவ் ஆசிரியர்கள் கேட்ட பலகேள்விகளுக்கு நான் கொடுத்த விடைகளை தொகுத்து ஒரு பகுதியாகவும், பின்னர் 'உரத்த சிந்தனைகள்' என்ற தலைப்பிலே கணையாழியில் நான் எழுதிய கட்டுரைகள் பலவும் தொகுக்கப்பட்டு 90களிலே எஸ்.பொ. வின் சிந்தனைகள் என்றமாதிரி அந்தப் புத்தகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் நான் நோக்கமாக கொண்டது என்னவென்றால், இலக்கிய சிந்தனைகள் ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் பதிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். அந்தச் சிந்தனைகள் ஒரு சமூகத்தினுடைய நிலைப்பாடுகளினால் உருவாக்கப்படக் கூடிய நிலைமைகள் பிற்காலத்தில் மாறுபடலாம். மாறுபடும்போது அந்தச் சிந்தனைகள் எவ்வாறு மாறுபடுகிறது? எந்தக்காலத்திலேயும் ஒரு சிந்தனை என்றுமே மாறாத உயர் சிந்தனையாக இருந்தது கிடையாது. நியூட்டனுடைய புவிமீர்ப்பு கொள்கை என்றும் மாறாத உண்மை என்று சொல்லி அந்த உண்மையிலேதான் பல விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும் புனைவுகளும் நிகழ்த்தப்பட்டன. அந்த சேர் ஐசாக் நியூட்டனுடைய தத்துவம் தவறானது என்பதை நிரூபித்தார் ஐன்ஸ்டீன். ஐன்ஸ்டீனுடைய தத்துவங்களினால் பல புதிதுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இன்று ஐன்ஸ்டீனுடைய தத்துவத்திலேகூட முழு செப்பம் இல்லை என்று விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். எனவே இந்தச் சிந்தனைகள் தலைமுறைக்கு தலைமுறை மாறுதல் அடைந்து சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. எனவே இலங்கையில் 70களிலே, 80களிலே, 90களிலே ஏற்பட்ட சிந்தனைக் கோலங்களை என் தரப்பினுடைய அறிக்கையாக இன்னொரு விதி செய்வோமில் நான் தொகுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்தக் கருத்துகளுக்கு மாறுபட்டு உழைத்து வரக்கூடிய இலக்கிய ஊழியர்கள் அதற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை அவ்வாறு ஆவணம் செய்து தந்தால் ஆரோக்கியமான சிந்தனை பரிவர்த்தனைக்கு உபகாரிகளாய் அமையுமென நான் கருதுகிறேன்.

● 'தலைக்குமேல்' நாடகம் சம்பந்தமாக குறிப்புகளைத் தாருங்கள்.

நாடகம் பொதுவாகவே ஒரு நிகழ்த்துதல் கலையாகும். ஆடலும் பாடலும் இணைந்து காண்போருக்கு ஓரளவு மகிழ்வு ஊட்டுவதாகவும் அமைதல் வேண்டும் என்ற கோட்பாடு நீண்டகாலமாகவே நிலைத்துள்ளது. மேடைக்கு என்று ஒரு தனி

மொழி தேவை என்ற ஒரு நிலைப்பாடு சிங்கள நாடகத்தின் தேசியத்தலைவர் என்று இன்று கொண்டாடப்படும் பேராசிரியர் சரத்சந்திர நம்பினார். அவர் பல பரிசோதனைகள் செய்து அந்தப் பரிசோதனைகளில் தோல்விகள் அடைந்து இறுதியாக நாடக சாஸ்திரத்திலேயும் வழிவகைகள் காணமுடியாது ஜப்பான்வரை பயணப்பட்டு, பின்னர் கிழக்கு இலங்கையிலே நிலைத்துள்ள கூத்துக்களையும் அணுகி ஆராய்ந்து நாடகப் போக்கான ஒரு மொழியை வகுத்தார். அந்த மொழி, ஆரம்பத்திலே அறியக்கூடியது என்னவென்றால் லுடவைக்குடன் சேர்ந்து மேலை நாட்டு நாடகங்களை மொழிபெயர்த்து வசனத்தில் அமைத்து மேடை ஏற்றுதல்தான் சிறந்தது என்று கருதினார். அதிலே தோல்வி அடைந்தார். Serious ஆன நாடகத்திலே சிங்கள வசனங்கள் போட்ட போது ஆக்கள் சிரித்தார்கள். அந்த நாடகத்திற்கு அழைத்த போது சபையோர் சிரிக்கக்கூடாது என்றுகூட அவர் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலை இருந்தது. ஆனால் அழகாகத் தமிழிலே சொல்லிவிட்டார்கள்- முத்தமிழ். அந்த முத்தமிழில் நாடகத் தமிழ் ஒரு வகைத்து. நிச்சயமாக இசைத்தமிழ் அல்ல. நாடகத்துக்கு என்று ஒரு தமிழ் உண்டு என்று சொன்னார்கள். இன்று நாடகத்தில் முன்னணியில் இருப்பதாகக் கருதக் கூடியவர்கள் அந்த மொழியை இன்றும் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள் என்று உரிமைபாராட்ட முடியாது. இத்தகைய ஒரு முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டியது நிச்சயமாக இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களின் தமிழ்த்துறைகளும் அந்தத் தமிழ்த்துறைகளிலே ஓட்டிக்கொண்டு பதவிகள் வகித்துள்ள நுண்கலைப்பிரிவு ஆசிரியர்களினதும் கடமையாகும். இதை அவர்கள் செய்து வருவதாக எனக்கு தெரியவில்லை. இந்த மொழியை அவர்கள் உருவாக்கும் பொழுது சமகால நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப இந்த மொழிநடை எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பதிலேயும் சிரத்தை செலுத்துதல் வேண்டும்

இவ்வளவு நீண்ட முன்னுரையைத் தருவதற்குக் காரணம், 1957 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஒரு பெரிய வெள்ளம் மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்டது. மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த பலரும் சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்கள் அதைப் போன்ற ஒரு வெள்ளத்தைக் கண்டதில்லை என்று. கோட்டை முனைப் பாலத்திற்கு மேலால் அந்த வெள்ளம் சென்றதை நான் கண்ணால் கண்டேன். அப்பொழுது பாராளுமன்றத்திலே மட்டக்களப்பு பிரதிநிதியாக பதவி வகித்தவர் இராஜதுரை. இந்த மட்டக்களப்பு வெள்ள அழிவுகளைப் பார்க்க வருகை தந்தவர் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா. அவர் ஹெலிக்கொப்டரிலே வந்து முற்றவெளியிலே இறங்கி இராஜதுரை போன்ற பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களிடம் என்ன உதவிகள் வேண்டும் என்பது பற்றி உரையாடியதை நேரே நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த அழிவுகளில் இருந்து என்ன உதவிகள் பெறப்பட்டன என்பது பற்றிய தகவல்கள் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இராஜதுரையும் பிரதமர் பண்டாரநாயக்காவும் எந்த மொழியிலே வெள்ள அழிவுகள்பற்றி உரையாடினார்கள். என்பது பற்றி பல்வகைத்தான கிசு கிசுக்களும் வேடிக்கையான துணுக்குகளும் பரவலாகச் சொல்லப்பட்டன. உருபு வாய்ந்த முறையில், மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திற்கு ஏற்ற உதவிகள் அரசாங்கத்திலிருந்து பெறப்படவில்லை. எனவே கலை நிகழ்ச்சி மூலம் நிதி திரட்டுதல் வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் இயக்கம் ஒன்றினைக் கிருஷ்ணக்குட்டி தொடங்கினார். கிருஷ்ணக்குட்டி தொடங்கியதனால் அந்த நிதி ஊக்குவிப்பு நிகழ்ச்சிகளை நிர்வகித்து ஒழுங்கு பண்ணுவதில் எனக்கு பெரும் பங்கு இருந்தது. மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த் மாணவர்களை உள்ளடக்கியதாக, 'தலைக்குமேல்' என்ற நாடகத்தை நான் எழுதி இயக்கி மேடையேற்றினேன். அந்த நாடகம் சற்றே விசித்திரமானது. வெள்ளப் பெருக்கினால் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் முழுவதும் வெள்ளக் காடாகிவிட்டது. இந்நிலையில் வெருகலம்பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமான், தனது இருப்பிடத்தை இழந்து தேவலோகம் சென்று முறையிடுகிறார். தேவர்களின் அரசனான இந்திரன் விசாரணைக் கொமிஷன் ஒன்றை வைத்து விசாரிக்கிறார். இந்த விசாரணைக்கு இராஜதுரை மட்டக்களப்பு எம். பி. ஆகவும், நாட்டின்

பிரதமரான பண்டாரநாயக்காவும், இந்தத் தமிழ் பிரதேசங்களுக்குரிய உதவிகள் கிடைக்காது. இனத்துவேஷத்தைக் கக்கிக் கொண்டிருந்த பிலிப் குணவர்த்தனா, நெத்தானந்தா போன்ற அரசியல் தலைவர்களையும் அழைத்து அந்த விசாரணை நடத்துவதாக அந்த நாடகம் அமைந்தது. அந்த நாடகத்திலே முக்கியமாக நாடகத் தமிழ் எவ்வாறு தற்கால அரசியல் சூழலுக்கு ஏற்ப அமைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதிலே நான் செலுத்திய அக்கறைக்குச் சான்றாக அமையும். அதில் ஒரு கட்டத்திலே இராஜதுரை வசனம் பேசுவார். அவரை விசாரித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது உங்களுக்கு ஒழுங்காகத் தமிழ் பேசத் தெரியாதா என்று இந்திரன் ஒரு கேள்வி கேட்பான். ஏனென்றால் அந்தக் காலத்தில் இராஜதுரை பேசிய அதே ஆங்கிலத்தைத்தான் நான் பதிவு செய்திருந்தேன். அப்பொழுது அந்த எம். பி சொல்லுவார், “எனக்கா தமிழ் பேசத் தெரியாது என்று கேட்கிறீர்கள்? கையில் சிலம்பும் மெய்யில் பூழுதியும் குழல் சோரப் பாண்டியன் அவைக்குச் சென்று நீயோ கள்வன் என்று நீதிகேட்ட கற்புக்கனல் கண்ணகியைப் பற்றி இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திலே பகிர் விவாதங்களிலே பேசிய பெருமை எனக்கிருக்கிறது” என்று இராஜதுரை சொல்வதாக அது அமையும். இந்த உரையாடல் இடம்பெற்ற காரணத்தினால் இராஜதுரை தமிழரசுக்கட்சித் தொண்டர்களையும் அடியார்களையும் அனுப்பி கல்லெறிந்து பாடசாலை மாணவர்களைத் தாக்கினார் என்பது பதியப்படவேண்டாம். அதுதான் தலைக்குமேல் நாடகம். அந்தப்பிரதி அழிந்துவிட்டது. மற்றது, சமகால மேம்பாட்டுக்கு மேட்டுக் குடித்தமிழர்கள் விஞ்ஞானம் கற்கவேண்டும் என்று பிள்ளைகளை வலியுறுத்துவதினால், போலியான விஞ்ஞான விழுமியங்கள் எவ்வாறு கிராமப்புற மக்களினால் கொச்சையாக நோக்கப்படுகிறது என்பதைத் தொனிப்பொருளாக வைத்து பாலகிருஷ்ணனுடன் இணைந்து எழுதப்பட்ட ‘கூண்டுக்கு வெளியே’ என்ற நாடகம் மட்டக்களப்பிலே அரங்கேற்றப்பட்டது. அது இரண்டு மணிநேர நாடகம். அந்தப் பிரதி உண்மையிலே நல்லதொரு நாடகப்பிரதியாக இருந்திருக்கும். பாலகிருஷ்ணன் நாடகத் துறையில் ஊன்றிய அக்கறைகளுக்கும் ஒரு சாசனமாகவும் அது அமைந்திருக்கும். அந்தப் பிதிசூட வெள்ளப் பெருக்கிலே அழிந்து விட்டது.

சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெறும் தமிழ் நூல்கள் [2004]

கவிதை	:	★	இளைய அப்துல்லாஜ் எழுதிய ‘பிணம் செய்யும் தேசம்’
		★	அனார் எழுதிய ‘ஓவியம் வரையாத தூரிகை’
சிறுகதை	:		சோ. இராமேஸ்வரன் எழுதிய ‘முகவரியைத் தேடுகிறார்கள்’
நாவல்	:		தாமரைச்செல்வி எழுதிய ‘பச்சை வயல் களவு’
நாடகம்	:		அராவியூர் சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய ‘இமயம்’
சிறுவர் இலக்கியம்	:		கே. குணநாதன் எழுதிய ‘மாவீரன் புள்ளிமான்’
ஆய்வு நூல்	:		வ. சிவசுப்பிரமணியம் எழுதிய ‘மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல்’
மொழி பெயர்ப்பு	:		மடுளுகிரியே விஜேரத்ன எழுதிய ‘சொர்க்கமும்’

பரிசு பெறும் எழுத்தாளர்களை ஞானம் பாராட்டுகின்றது.

பெண்கல்வி இன்றுவரை அவள் முழுமையான ஆளுமை பெற வழிகாட்டவில்லை !

-சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

புது உலகைக் காணும் சிந்தனைப் போக்கும், அனுபவமும் தான் ஒரு நல்வாழ்வின் ஆதார கருதி. இன்றைய மகளிரின் சிந்தனைப் போக்கை சரியான தடத்தில் இட்டுச் செல்வதில் கல்வி முக்கிய பங்காற்றி வருவதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் இருபது நூற்றாண்டுகள் கடந்து புது மிலேனியத்தில் உலகு கால்பதித்த பின்னரும் கூட, பால் சமத்துவத்துடன் வாழ்ந்திட நினைக்கும் புத்தி பூர்வமான பெண்ணுக்கு இவள் சார்ந்த குடும்பம், உறவு, சமூகம் இவைகளால் எழுகின்ற நெருக்கடிகளைப் பார்க்கின்றபோது, பெண்கள் பெற்றுவரும் கல்வி கூட அவள் முழுமையான ஆளுமையைப் பெற வழிகாட்டவில்லை என்பது தெளிவாகப் புலனாகிறது.

இதுவரை பெண்களுக்கு உரிய கல்வி மறுக்கப்பட்டமை தான் சமநிலையில் பெண்களின் வாழ்நிலை உயராமலுக்குக் காரணம் என்ற வலுவான கருத்தை அனைத்துத் தரப்பினரும் துளியும் சந்தேகமின்றி ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் இன்று பெண்கல்வி ஆண்களுக்கு நிகராக உயர்ந்து அவ் எல்லைகளை எட்டி விட்ட பின்னரும் பெண்களுடைய அடிமை நிலையில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மாற்றம் போதியளவு எட்டப்படவில்லை என்கிற ஆதங்கம், முன்னைய கருத்தை மீளாய்வு செய்ய நிர்ப்பந்திக்கிறது.

பெண்கல்வி என்பது, இதுவரையிலும் அவளை அறிவு பூர்வமாக உணரச் செய்யவில்லை என்பதே இந்தத் தேக்கத் திற்கான காரணம் என பெண்ணிலை வாதிகள் கருதுகின்றனர். இன்றைய கல்வி வெறும் பட்டம் பெறுதலுக்கும், அதன்மூலம் பொருத்த

மற்ற வேலைவாய்ப்புகளை ஈட்டித்தரவுமே உதவிவருகின்றனவே யன்றி, பெண் என்பவள் தன்னை தனது ஆளுமையை ஆற்றல் திறன்களை அறிந்து கொள்ளவும். பழமை வாதத்திலிருந்தும் மரபுச் சிந்தனை களிலிருந்தும் விடுபடவும் உதவவில்லை என்ற கசப்பான உண்மையை நிராகரிக்க முடியாது.

வகுப்பறைக் கல்வி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்திட்டத்துள் முடங்கி போயிருப்பதும், தேடல் முயற்சிக்கும் புதிய சிந்தனைகளுக்கு மாண இதன் வகிப்பங்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுவும் இவ்வாறான இலக்குகளை எட்டாமலாக காரணிகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

பல்கலைக்கழக மட்டத்திலான ஆய்வு நிலைக்கல்வி என்பதுவும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்குகளை விடுத்து, பாண்டித்தியம் பெறுதல், பல்கலைக்கழக கதிரைகளை நிரப்பதலுக்கான போட்டி என்ற திசையில் முடக்கப்படுவதாகவே தெரிகிறது. குறிப்பாக பெண் மாணவிகளைப் பொறுத்த வரை சில பல சந்தர்ப்பங்களில் தேடல் முயற்சியை விட, தோல் வியாபார முறைகேடுகளிலும் துணைபோக வேண்டிய அவல நிலை!

அறிவார்ந்த சிந்திக்கக் கூடி படித்தோர் வட்டத்திலும் கூட பெண் என்றதும் அவளது அறிவு ஜீவிதத்தை விட அவளது உடல் தான் முன்னிலைப்படுகிறது. பழகிய ஒரு பெண் தனியே சந்தர்ப்பவசமாக சந்திக்கும் வேளையின் புத்திஜீவியான ஆண்கள் வட்டத்தில் உள்ள அறிவிலும், வயதிலும் முதிர்ச்சி பெற்றவர்கள் கூட, படித்து உலகமறிந்த பெண்களையும் நிர்வாணமாகத் தரிசிக்கவே சிந்தனை வயப்படுகிறார்கள். இப்படியானவர்களில் சிலர் தயக்கமின்றி

புத்திஜீவிப் பெண்களையும் பாலியல் உந்துதல்களுக்கு மறைமுகமாகவோ, நேரடியாகவோ அடிகோலும் நிலை உள்ளது. இதற்காக தமது பதவி நிலையைப் பாதிக்கின்ற அவலங்கள் நிறுவனங்களிலும், கல்விக்கூடங்களிலும் கூட புரையோடிப் போயிருக்கின்றன. இதிலே வேதனையும், வேட்க்கையும் என்ன வென்றால், சில பெண்களும் இவ்வாறான அவலங்களுக்குத் துணைபோய்விடுகிறார்கள்.

படித்து, பொருளாதாரம் சார்ந்து உரிமை பெற்றாலும் பெண் இன்னும் தான் 'பெண்' என்ற இரண்டாந்தர உணர்விலிருந்து விடுபடாத நிலையைப் பரவலாக காண முடிகிறது. அத்துடன் சமூக மட்டப் பார்வையிலும் இரண்டாந்தரப் பிறவி என்ற நிலையிலிருந்து மனிதப்பிறவி என்ற இருப்புக்கும் மதிப்புக்கும் ஏற்றம் பெறவில்லை. பெண்கள் இவ்வாறான நிலையை எட்டாத வரையில், சமூகத்தில் இன்று நிலவும் பல தீமைகளைக்களைய முடியாது.

அறிவார்ந்த சிந்திக்கக் கூடிய நிலையில் உள்ள ஆய்வு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்ட பெண்கள், தமது பெண்ணியம் தொடர்பான ஆய்வுகளை தமது பட்டத்திற்காகச் சமர்ப்பிப்பதுடன் நின்றுவிடாது, பெண்களின் உயர்வுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும். பெண்கள் மறுமலர்ச்சிபெற என்ன விதமாகச் செயல்படலாம். சமூக விழிப்புணர்வை எப்படிக் கொண்டு வரலாம் என்று யோசித்துச் செயற்படவேண்டும். வெறும் கலந்துரையாடல், கருத்து பகிர்வுகளுக்கு அப்பால் சமூகத்துள் இறங்கி செயற்பட வேண்டும்.

பெண்ணியம் பற்றிய பிரக்ஞை அதிகரித்து வரும் இன்றைய காலகட்டத்தின் வாழ்க்கை முறையில், பெண்கள் பலப்பல புதிய பொறுப்புகளை ஏற்கிறார்கள். எனினும் அதற்காக அவளுடைய சுமைகளை ஆணும் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று அவளே நினைப்பதில்லை. காலம் காலமாக பெண் என்பவள் தியாகம் செய்ய வேண்டியவள், குடும்ப பொறுப்புகளை சுமக்க வேண்டியவள் என்ற பண்பில் ஊறியிருக்

கின்றாள். இந்த மனோபாவம் பெண்களிடம் மாறாதவரை, இங்கு ஆண்களிடம் மாற்றத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. குடும்பம் என்பது ஆணின் சுயவசதிக்காக இயங்கும் ஒரு அலகு என்பதில் மாற்றம் காணப்படவேண்டும்.

இன்னொருபுறம் பண்டைய இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கும் 'கற்பு' நிலை பற்றி, அதில் ஊறிய கற்ற பெண்களும் கூட ஆணாதிக்கச் சிந்தனை வயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய நவீன கல்விமுறையில் கூட ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகளே முனைப்புப் பெற்றதான பாடவிதானங்களில் மாற்றம் காணாதவரை, பெண்கல்வியால் பெண்ணியம் ஏற்றம் காண்பது அசாத்தியமே. ஆணும் பெண்ணும் உடற்கூற்று, உடற்தொழில்பாடு தவிர்ந்த ஏனைய அனைவற்றிலும் சமன் என்றும் அறிவுரீதியிலும் உணர்வுரீதியிலும் சமத்துவ மாதிரிகள் என்றும் கொள்கைகளை வலியுறுத்துவதாக பாடவிதானத்திலும் மாற்றம் காணாதவரை, சமூக மாற்றம் நிகழ்தலோ பெண்ணுரிமை பெற்றிடவோ சாத்தியமில்லை. உள்ளடக்கத்தில் ஆணாதிக்கம் மிக்க புராண மரபுகளையும், இதிகாச தில்லு முல்லுகளையும் படித்துப் படித்து புளித்துப்போன நிலை மாறி, புதிய தலைமுறைக்கு உகந்ததான யதார்த்த வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தக் கூடியதான மாற்றங்கள் தான் இன்றைய கல்விமுறையில் தேவை.

கருத்துப் பரிமாறல் விடயங்களில் கூட சில பெண்கள் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் மீதான அச்சத்தினால், தமது கருத்துக்களை, ஆண்களோடு பெண்களும் இணைந்த அறிவார்ந்த வட்டத்தில் சமமாகப் பகிர்ந்து கொண்டு விவாதிக்கத் தயங்குகின்ற நிலையும் பல இடங்களில் அவதானிக்கப்பட்ட குறைபாடாகக் காணமுடிகிறது. பெண்கள்- குறிப்பாக இளம் பெண்கள்- இதனால் ஆண்கள் மத்தியில் தமது விம்பம் சரிந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். தம்மை அகங்காரி, ஆணவக்காரி, கர்வம் பிடித்தவள், குடும்ப வாழ்வுக்கு உகந்தவளல்ல என்று முடிவு கட்டி விடுவார்களோ என்ற

அவர்களது பயம் புறம் தள்ளப் பட வேண்டும்.

படித்தோர் வட்டத்திலாவது, இன்று மலினப் பட்டுப் போயிருக்கும் ஆண் பெண் உறவு நளினப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாய தேவை. ஒன்றிப் பழகும் ஆண்கள், கோழிக் குஞ்சைக் கவரும் பார்வையை பெண்மீது பதிப்பது அற்றுப்போக வேண்டும். முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் போல் மேலோர் வட்டத்தில் உலாவரும் ஆண்கள் கூட, முதல் நாளின் தனிமைச் சந்திப்புகளிலேயே பெண்ணிடம் எதை இறைஞ்சுகிறான்? சீ... பெண் என்றால் வெறும் உடல் தான் இந்த ஆண்களுக்கு! (நல்ல ஆண் சகோதரர்கள் மன்னிப்பார்களாக)

பண்டைய காலத்தில் சமத்துவமாக வாழ்ந்துவந்த பெண்ணை, இந்த உயர் நிலையிலிருந்து வீழ்த்தக் கைக்கொண்ட வழக்கங்களில் பாலியல் வல்லுறவும், பாலியல் இழிவுபடுத்தலும் இதற்காகப் பயன்பட்ட 'கற்பு' என்கிற திரையும் முதன்மையான துதான் என்றால் அது மிகையாகாது. தாயாகப் பொறுப்பேற்க விரும்பி ஒரு பெண் இசைகிறாளா என்று யார் பார்க்கிறார்கள்? வயசுக்கு வந்தாச்சு... கலியாணம் எல்லாமே நிர்ப்பந்தங்கள்... ஒருவித வல்லுறவுகள்... இதுவே இன்றைய உலகம்!

பெண்ணின் உயர்வுக்கு அவளது உடலும் அழகுமே பல சமயங்களில் ஆப்பு வைக்கிறது. வாட்டமறியாத மேனி, வயசுக்குரிய இளமையும் இயற்கை எழிலும் கலந்த தோற்றம் இதுவே இவளது முன்னேற்றத்திற்கு விலங்கிட்டுவிடுவதுண்டு. பெண்களின் படிப்பும் பட்டங்களும் இந்தப் பண்பாசாரங்களின் நெருக்குதல்களால் ஊமையாகி ஊனமாகிவிடுகின்றன. மனோ உறுதியும், உடம்பின் உறுதியும், உள்ளத்தின் பயத்தினிலே கரைந்து விட பெண்கள் இடம் கொடுத்திடலாகாது. வெளித்தோற்றங்கள், பொய்யான மரபுகளின் நடிப்புக்கள் அமுலாகிப் போயுள்ள நடைமுறை உலகுக்கு அடங்கிப் போய் வாழும் ஒரு பெண்ணை உத்தமியாகப் படுவாள்.

இதனால் நாமும் அடங்கிப் போய்விடுவோம். பிறர் மனதில் ஏன் வீணான தப்பலைகளை கிளப்பவேண்டும் என இன்றைய படித்த பெண்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டோர் அஞ்சுவதும், பெண் முழுமையான ஆளுமை பெறாமையே கான பிறிதொரு காரணமாகும்.

எனவே பெண்ணியம் எதிர்பார்க்கும் இலக்குகள் எட்டப்படவேண்டுமாயின், இன்றையகல்வி பாடவிதானத்திலும், கல்வி நடைமுறையிலும் முதலில் மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இது மட்டும் முற்று முழுதாகப் போதுமானதன்று. அடுத்த அம்சமாக பெண் தான் பெற்ற கல்வியை உரியமுறையில், தேவையான இடத்தில், தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் பயன்படுத்தவும், பிரயோகிக்கவும் பின் நிற்கலாகாது. கற்ற கல்வியையும் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளையும் கல்வி நிறுவன வாசலுடன் மறந்துவிடாமல், பெண்ணின் உயர்வுக்கு தனது வாழ்விலும், பிறரது வாழ்விலும் இதை எங்ஙனம் பயன்படுத்த தலாம் என்று ஆய்ந்தறிந்து செயற்படவேண்டும். இறுதியாக, சுய வாழ்வின் ஏற்றம் கருதியும், குடும்ப சமூக பிரச்சினைகளைத் தவிர்ப்பதற் காகவும் தமது ஆற்றல் ஆளுமைத் திறன்களை எல்லாம் முடக்கி வைத்துவிட்டு இல்லத்தரசி என்ற மகுடத் திற்காக அஞ்சி அஞ்ஞாதவாசம் செய்திடலாகாது.

பெண்கல்வி பெண்ணை முழுமையாக ஆளுமைமிக்கவளாக மாற்றுவது, முக்கியமாக பெண்களின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. இதை நிராகரித்து நின்று ஆணாதிக்கச் சமூகக் கட்டமைப்பின் தடைகளை சாக்குப் போக்காகச் சொல்லாமல், உறுதியுடன் பெண்கள் செயற்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவை ஆகும். முன்னுதாரணமாக பெண் போராளிகள் இருக்கிறார்கள்!

மலேசிய மடல்

ஆ. குணநாதன்
பத்தாங் பர்ஜூந்தை

தமிழ் எழுத்தாளர் வாசகர் மாநாடு

ஜூலை மாதம் மலேசியாவில் “வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் மாதம்” என அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளதையொட்டி தமிழ் எழுத்தாளர் வாசகர் மாநாடு 31 – 7 – 2005 இல் கோலாலம்பூர் மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்றது.

மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் ஆதரவோடு சிலாங்கூர்-கோலாலம்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் வாசகர் இயக்கம் இம்மாநாட்டிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தது. ஏறக்குறைய ஐந்து மாதங்கள் விடாது பல அறிவிப்புகள் செய்திருந்தும், விரல் விட்டு எண்ணும் அளவிலான எழுத்தாளர்கள் மட்டுமே வருகை தந்திருந்தது வேதனையான நிலை.

மலாயப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறைத் தலைவர் முனைவர் இணைப்பேராசிரியர் வே. சபாபதி இம் மாநாட்டில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் வாசகர் எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையைப் படைத்தார். அவரோடு நாடகக் காவலர் ஜி. எஸ். மணியம், சூரியன் மாத இதழ் ஆசிரியர் இராமதாஸ் மனோகரன் ஆகியோர் தங்களின் பத்திரிகை உலக அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

எழுத்துலகில் பிரகாசித்துவரும் இளம் எழுத்தாளர்களான பாலசேனா, முருகையா முத்துவீரன், எம். கே. சுந்தரம், திருமதி ராணி ராஜன் ஆகியோர்களும், மலேசியா நாட்டின் முன்னணி வாசகர்களான இ. முகமது அலி, எம்.

ஜெயபாலன், செ. செல்வராணி, அந்தோனி மாசிலாமணி ஆகியோர்களும் இம் மாநாட்டில் பொன்னாடை மாலை அணிவிக்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்பட்டனர்.

இம்மாநாட்டை முன்னிட்டு ஏற்கனவே நடத்தப்பட்ட சிறுகதை, கட்டுரை, புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை, திருக்குறள் மனனப்போட்டி போன்ற நிகழ்வுகளின் வெற்றியாளர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

அரசியல் வாதிகள் இல்லாமல் தொழில் அதிபர்களான டத்தோ. சேகரன், இளஞ் செழியன், என். எஸ். மணியம், திரு. சைமன் ஆகியோர்களின் ஆதரவைப் பெற்று இம்மாநாட்டை ஏற்பாட்டாளர்கள் நடத்தியிருப்பது முதல் முயற்சி.

மாநாட்டில் சுமார் எண்பது பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர். சிறப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. மலேசியாவில் வெளிவரும் பெரும்பாலான தமிழ் வெளியீடுகளின் பிரதிநிதிகள் இம்மாநாட்டிற்கு வந்திருந்தனர்.

அடுத்த மாநாடு மேலும் சிறப்புற நடைபெற இது ஒரு தொடக்க முயற்சியாகக் கருதலாம்.

முதலாவது உலகத்
தமிழ்மறை
ஆராய்ச்சி மாநாடு

சமீப காலமாக மலேசியா பல்வேறு அனைத்துலக, பிராந்திய மாநாடுகளை நடத்தும் மையமாக விளங்கி வருகிறது. மலேசிய அரசாங்கம் பல மாநாடுகளை ஏற்று திறம்பட நடத்தி, உலக நாடுகளின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளது.

இதில் தமிழ் மாநாடுகளுக்கு விதிவிலக்கல்ல. அண்மையில் மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் முதலாவது உலகத் தமிழ் மறை ஆராய்ச்சி மாநாடு நான்கு நாட்களுக்கு நடைபெற்றது. மலேசியத் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புப் பேரவையின் தலைவர் திரு. பெரு. அ. தமிழ்மணி தலைமையிலான ஏற்பாட்டுக் குழு இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தது.

இம்மாநாட்டை மலேசியா பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் டத்தோபுரீ ச. சாமிவேலு மலாயாப் பல்கலைக்கழக பிரதான துங்கு வேந்தர் மண்டபத்தில் தொடக்கி வைத்தார். மொத்தம் இருபத்து நான்கு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படைக்கப்பட்டன.

பெரிய அளவில் விளம்பரங்கள் செய்தும் தமிழ்நாட்டிலிருந்து 150 பேராளர்களும், அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு பேராளரும், சிங்கப்பூரிலிருந்து ஐந்து பேராளர்களும் மட்டுமே கலந்து கொண்டனர். மற்ற நாட்டுப் பேராளர்கள் வராதது பெருங் குறையே!

இம்மாநாட்டையொட்டி சிறப்புக் கலை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அதோடு நாடகக் காவலர் ஜி. எஸ். மணியம் தயாரித்துப் படைத்த 'திருவள்ளுவர்' எனும் முழு நீள நாடகம் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

நிகழ்வின் உச்சக்கட்டமாக ஆறடி உயரமுள்ள திருவள்ளுவர் திருவுருவச்சிலை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வடிவமைத்துக் கொண்டு வரப்பட்டு சுமார் நான்கடி உயரமுள்ள பீடமொன்றில் வைக்கப்பட்டு மலேசியா

அமைச்சர் டத்தோபுரீ ச. சாமிவேலு அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இச்சிலை கோலாலம் பூருக்கு அருகே உள்ள பெட்டாலிங் ஜெயா எனும் நகரிலுள்ள "தோட்ட மாளிகை" வளாகத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இச்சிலை தமிழகத்தின் குமரியிலுள்ள திருவள்ளுவர் சிலையைப் போன்றே உள்ளது. இதனை தமிழக தொழிலதிபர் வி. ஜி. சந்தோஷம் அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழகப் பேராளர்கள் பெருங்கவிக் கோ வி. மு. சேதுராமன், முன்னாள் மேயர் கணேசன், முனைவர் கா. ப. அறவாணன், லேனா தமிழ்வாணன், மூவேந்தர் முத்து, பாஜக பிரமுகர் இல. கணேசன், பாமக தலைவர் ஜி. கே. மணி, மதிமுக தலைவர் கணேசன், செஞ்சி இராமச்சந்திரன், புலவர் முனியமுத்து போன்றோர் கலந்து கொண்டனர்.

'திருக்குறள் ஒன்றே தமிழர் நெறி' என்ற கோட்பாடு இம்மாநாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்டு, உலகத் தமிழர் வாழ்வில் குறள் காட்டும் நெறியைப்பரப்ப வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது.

ஆயிரம் பக்கங்களில் 'தமிழ் மறைக் களஞ்சியம்' வெளியிடப்பட்டது.

A. Gunanathan
1614, Yang Ming Garden
45600 Betang Berjantai
Selangor Darul Ehsan
Malaysia

'ஞானம்' கலை இலக்கியப் பண்ணை ஏற்பாட்டில் கலாபூஜைப் புலோதவியூர் க. சதாசீவம் ஞானகவுந்திச் சீறுகதைப் பேரட்டியில் படிசு பெற்ற 12 சீறுகதைகளின் தொகுப்பு "கெடக்களாய் மரம்" தூஸ் வெளியீடுள்ளது. பீடங்கள் பெற விரும்புவோர் ஞானம் ஆசீர்யகூடன் தொகுப்பு கெடண்டு பெற்றுக் கெடள்ளோம். விலை 150/=

புனைகதை சுவக்கியம் : அறிவோம், கற்போம், படைப்போம்.

செங்கைஆழியான் க. குணராசா

12

கவனத்திற்கு எடுக்கப்படாத நல்லதொரு சிறுகதை

ஈழத்தின் புகழ் பூத்த கவிஞர்கள் சிலர் நல்ல சிறுகதைகளைப் படைத்திருக்கிறார்கள். மாவிட்டபுரம் கவிஞர் பண்டிதர் சச்சிதானந்தன் 'தண்ணீர்த்தாகம்' என்ற அற்புதமான சிறுகதையொன்றினை 1949 களிலேயே எழுதியிருக்கிறார். அவர் வேறு சில சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளபோதிலும் அவை சிறுகதைகளுக்கிரிய பண்பு நலன்களைக் கொண்டவையல்ல. மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி என்ற ஈழத்தின் முன்னோடிக் கவிஞர் 'மறுமலர்ச்சி' ஏட்டில் 'தூக்கணாங்குருவி' என்றொரு தரமான சிறுகதையைப் படைத்தளித்துள்ளார். இன்னொரு ஈழத்துக் கவிஞரான நாவற்குழியூர் நடராஜன் 'மாமி' என்றொரு சிறுகதையையும், அம்பி என்ற அம்பிகைபாகன் என்ற கவிஞர் 'நடுவிய பழம்' என்றொரு சிறுகதையைத் தந்துள்ளார். இக்கவிஞர்கள் வரிசையில் ஈழத்தின் இன்னொரு முதன்மைக் கவிஞரான கவிஞர் முருகையன், 'யமசாதனை' என்ற ஒரேயொரு சிறுகதையை எழுதி அதன் மூலம் தன் புனைகதைப்படைப்பாற்றலை நிரூபித்துள்ளார். கவிஞர் முருகையன் சிறந்த கவிஞர். ஆற்றல் வாய்ந்த நாடகாசிரியர். கல்வியாளன். அவரது யமசாதனை என்ற சிறுகதை டிசம்பர் 1958 இல் விஜயபாஸ்கரனின் 'சரஸ்வதி' இலக்கிய ஏட்டில் வெளிவந்தது. புனைகதை எழுத விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் படித்துக் கற்க வேண்டிய சிறுகதை அது. கதை இது தான்:

'யமதர்மராஜனுக்கு இன்றைக்கு ஒரே கோபம்.

ஈ! என்ன வாழ்க்கை? இந்த உத்தியோகமே அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்களுக்கு வேறு வேலையே கிடையாது போலும். இடைவிடாது பிள்ளைகளைப் பெற்றுத் தள்ளிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். சனத்தொகையைக் கட்டுப்படுத்தி சமநிலைப்படுத்துவது யமசாதனைக்குக் கூட அடங்காத பெரும் தலைவேதனையாகிவிடும் போலல்லவா இருக்கிறது?

கூற்றவன் நெஞ்சிலே அமைதி செத்துவிட்டது. கன்னங்கரேலென்ற மினுமினுப்புக் காட்டும் முகப்பரப்பிலே, மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனின் முனைகளை முறித்த துண்டங்களைக் கடைவாயில் அதக்கிக் கொண்டது போன்ற வச்சிரத்தந்தங்களும், உருளும் விழிகளின் வெள்ளையும் பளீரிட்டு, உக்கிரத்தை இன்னும் இலேசாக வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருந்த போதும் அவற்றிலே ஒரு சோர்வு. காரணங்கண்டு கூற முடியாததொரு சலிப்பு. தன்னிச்சையாக சவரக்கத்தியின் தலையீட்டை இதுவரை அறியாமலே வளர்ந்துவிட்ட தாடித்தொகுதியைச் செல்லமாக வருடி விட்டுக் கொண்டான்.

ஈ! இதென்ன தொல்லை. சிக்கேறிப் போன தாடியிடையே சுண்டுவிரல் அகப்பட்டுக்கொண்டு இழுக்கிறதே தாடியை? எண்ணெய் முழுக்குச்

செய்யும்போது அரப்பையும் புளியையும் பிரத்தியேகமாகக் கவனித்துக் கசக்கி சிக்கை எடுத்துவிடும்படி படித்துப் படித்துச் சொல்லியும் அதை அலட்சியம் செய்துவிட்ட தனது பெண்டாட்டியை எண்ணியதும் யமனுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. போயும் போயும் இனி உதவாத அளவுக்குக் கிழமாகிவிட்டதென்பதால் அவன் வேண்டாமென்று நிராகரித்துவிட்ட இளைப்பாறிய எருமைக்கடாவுடன் தனது பொழுது முழுவதையும் கழிக்கிறாளே?

போன சனிக்கிழமை தான் யமனுக்கு ஒரு புது எருமைக்கடா வாய்த்தது. அதன் அங்கச் செழிப்பு அந்தப் பழைய எருமையிடம் ஏது? வரிச்சுக் கட்டைபோல நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் அந்த இளைப்பாறிய மிருகத்தின் முதுகெலும்பிலே தேங்காயைக் கூட உரித்துவிடலாம். அந்தளவுக்கு முதுமை அதன் உடலைப் பக்குவப்படுத்தி விட்டது. 'காலதேவன் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.' இவ்வாறு யமசாதனைக் கதையை முருகையன் நகர்த்துகிறார்.

யமதர்மராசனின் ஏவலாளர்கள் கைகட்டி வாய் பொத்தி நிற்கிறார்களாம். யமனுடன் பேசப்பயமும் தயக்கமும். யமனுக்கு அருகில் கதாயுதம் ஒன்றிருக்கிறது. அதனைக் கதாசிரியர் பின்வருமாறு வருணிக்கிறார்:

'கதாயுதம் என்ற பெயருக்கு அந்தப் பழைய கற்கால ஆயுதம் லாயக்கற்றது. கரடு முரடாக முரட்டுத்தனமாகத் தூக்கி எறிந்தால் எதிராளியைக் கொல்லும் அளவுக்குப் பயன்படக்கூடிய பாறை. கையினாற் பிடிக்கக் கூடியளவிற்கு ஒரு முனை கொஞ்சம் கூராகவிருந்ததால் அதைக் கதாயுதம் என்று பெயரிட்டு அழைக்கிறார்கள் போலும்.'

கதை தொடர்கிறது:

'யமன் செருமுகிறான். ஆனால் ஒன்றும் பேசவில்லை. இப்படியே பேசாமல் நேரங்கொன்றால் என்ன அர்த்தம்? கடைசியில் ஏவலாளர் தலைவன் ஒருவாறு அமைதியை முறிக்கிறான்.

'மரணத்தின் மன்னவ! பிறப்பைத்தருவது பிரமனின் தொழில். இறப்பை நிகழ்த்துவது எங்களின் தொழில். இப்படித்தான் நேற்று வரை நம்பியிருந்தோம்.'

'என்ன?'

இற்று உளுத்துப்போன இலுப்பைப் பலகையாலாகிய பாதபீடத்தில் ஓங்கி மிதித்தமீதியில் அப்பாலே ஐந்து முழத்தொலைவில் ஒரு மூலையில் நின்று கொண்டிருந்த சூலாயுதம் ஒரு முறை அதிர்ந்து விழுந்து கிடந்தது.

'ஆமாம் மகாராசா! இதுவரை தாவரங்களையும் பிராணிகளையும் தான் மனிதன் கொன்று வந்தான். இவ்வாறு அவன் கொன்றபிறகு நமது தோல்வியைக் காட்டக் கூடாதென்றோ அல்லது உண்மையாகவோ சித்திரகுப்தன் கணக்கைச் சரிக்கட்டி மனிதன் கொன்றுவிட்ட உயிரின் ஆயுள் முடிந்துவிட்டதாகக் கூறிவிடுகிறார். நாங்களும் ஒருவாறு மரியாதையாக வாழ்ந்து வந்தோம். மனிதனுடைய உயிரையாவது பறிக்கவாவது நாம் போய்த்தானாக வேண்டும் என்ற அளவுக்காவது எமக்கு மதிப்பிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்குக் குகைமனிதன் மனிதனையே கொல்லத் தொடங்கிவிட்டான். உயிர் போக்குவதற்குக் கிங்கரர் தேவையில்லை என்ற அளவுக்கு கூற்றுவத் தொழிலாளர்களாகிய எங்களையே உதாசீனப்படுத்தும் அளவுக்குக் காரியம் முற்றிவிட்டது.'

யமன் பேசவில்லை.

நூற்றாண்டுகள் பல கழிந்துவிட்டன. உலகமே உருமாறிவிட்டது. உலகம் என்ன? யமபட்டினமும் அவனது மாளிகையும் வேலையாட்களும் எல்லாம் மாறிவிட்டன. எல்லாரும் மாறிவிட்டார்கள்.

பூலோக மனிதன் இப்பொழுது குகைகளில் வாழவில்லை. வீடு கட்டிக் கொண்டான். கதவுபோட்டுப் பூட்டும் செய்வித்துக் கொண்டான். கதவைப்பூட்டிச் சாவியை மடியில் செருகிக் கொண்டான். அவனது வீட்டு நெல்லுக்கூடையின் பின்புறத்தில் ஈட்டியும் மழுவும் இருந்தன. மடியில் கூரிய கத்தியும் இருந்தது.

யமபட்டினக் கட்டிடங்களும் முன்போல உளுத்த இலுப்பைப் பலகையால் செய்தனவாகவில்லை. யமனுடைய மாளிகை நவமணிகளால் இழைக்கப் பட்டிருந்தது. தூண்தோறும் சிற்பங்கள். குரலில் இனிமை கூட்டிக் குமரிகள் இடையாட்டிப் புரிகிற நடனத்துப் புதுமையின் இயக்கத்தை நொடிப்படமாக்கிப் பளிங்கில் உறைய வைத்திருந்தார்கள் கலைஞர்கள்.

யமனும் தாடியை எடுத்துவிட்டான். எருமைக் கடாவைச் சில சமயம் தேரிலே பூட்டுவதும் இப்போது புது வழக்கமாக உண்டாகியிருக்கிறது.

தூதுவர்கள் இப்பொழுதும் முறையிட்டார்கள்.

‘கொல்லும் கலையில் மனிதர்கள் முன்னேறி வருகிறார்கள். இப்படியே விட்டுவைத்தால் நமது அதிகாரமே பறிபோய் விடும். அவர்களிடம் பல ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. ஆயுதங்களைத் திருத்தி மேலும் கொடியவைகளாகவும் ஆக்கிவருகிறார்கள். எமதூதுவர்களாகிய எமக்கு மரியாதையோ பயமோ காட்ட மறுக்கிறார்கள். மானம் போகிறது.’

‘அப்படியா?’ யமனின் கேள்வியில் இப்போது சீற்றமோ ஆலோசனையோ இல்லை. அலட்சியமும் ஏளனமும் மிஞ்சி நின்றன.

மேலும் பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்தன.

யமன் இப்போது அலுவலகம் ஒன்று வைத்துவிட்டான். தலையிலே இருந்த கிரீடத்தை உள்ளங்கையுள் அடங்கக்கூடிய அளவில் பொன்முலாம் பூசியபித்தளையில் செய்வித்து அதனைத் தன் அடையாளமாகத் தொப்பியில் அமைத்துக் கொண்டான். இலக்கத் தகட்டிற்குப் பதிலாக எருமைக்கடாச் சின்னம் பொறித்த அதிநவ மாடல் மோட்டார் கார் இப்போது அவனை ஏற்றத் தவம் கிடந்தது. கதாயுதமாகப் பவுண்டன் பேனாவும் குலமும் அச்சடிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் கடுதாசியுமே அவனது ஆயுதங்கள்.

அலுவலகத்தில் மூலைக்கு மூலை மேசைகளின் அருகில் கிளாக்மார் வேலை செய்வதுபோலப் பாசாங்கு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘பார்க்கிறவன் கண்ணுக்குப் பண்ணுமாப்போல பண்ணும் கலை’ அவர்களுக்குப் பூரணமாகக் கைவந்துவிட்டது.

தலைமைக்கிளார்க்கு ஒரு கட்டுக் காகிதத்தை யமன் முன் வைக்கிறார். ஒருவேளை கூற்றுவத் தொழிற் சங்கம் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறதோ?

‘இந்தக்கடுதாசியைக் கொண்டுபோய் திருமதி யமனிடம் கொடும். அடுப்பிலே போட்டால் குழம்பு கெதியாய்க் கொதிக்கும். ஏய்ய உங்களுக்கு மூளையில்லையா? நாசகரமான அழிவுக் கருவிகளும் ஏவாயுதங்களும் பூலோகத்திலே செய்கிறார்கள் என்று நாமேன் அழவேண்டும்? எங்கள் வேலையை மனிதர் செய்தால் எங்களுக்குத் தானே. ஓய்வுஅதிகம் கிடைக்கும்? மிச்ச நேரத்தைக் கானிவலிலும் சினிமாவிலும் செலவு செய்வீர்களா அல்லது மானம் மதிப்பு என்று பத்தாம் பசலிக் கொள்கைக்காக அழுவீர்களா?’

சுட்டைப்பையிலிருந்து தீப்பெட்டியை எடுத்து சிகரெட் ஒன்றை மூட்டிக் கொண்டான்.

‘இன்று முதல் யமபட்டினம் உல்லாசபுரியாகட்டும். வேறு வேலை தான் இல்லையே நமக்கெல்லாம் ; நமது வேலைகளை மனிதர்கள் செய்வார்கள்.’

கால்களைத்தூக்கி மேசையில் வைத்துப் பின்னாலே நிம்மதியாகச் சாய்ந்தான். மின்சாரவிசிறி மேலே படுவேகத்தில் ‘உய்’ என்று சுழன்று கொண்டிருந்தது.

- இதுதான் முருகையனின் யமசாதனை என்ற சிறுகதை. மானிட முன்னேற்றம் அவனை அழிவுக்கே இட்டுச் சென்றுள்ளதென்பதை இச்சிறுகதை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. யமபட்டினத்தின் கற்பனைச் சூழலில் நமது பூமியின் நடத்தைகளை அவர் விபரிக்கிறார். நாகரிகம், புதுமைகள் என்பன தவிர்க்க முடியாதவை. அவற்றிற்கு இணங்க மாற்றங்கள் வருவதும் அவற்றினை தவிர்க்க முடியாதிருப்பதும் யதார்த்தம். குகைமனிதன் காலத்திலேயே யமனுடைய பணியை மனிதன் எடுத்துக் கொள்கிறான். மனுக்குல அழிவிற்கு அவனால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் ஆயுதங்களின் அச்சுறுத்தல் பற்றிய ஆதங்கம் கதையெங்கும் விரவிக் கிடக்கிறது. முருகையன் கையாண்டிருக்கும் எள்ளல் நடை மிகவும் அழுத்தமாக இச்சிறுகதையில் விழுந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வரியிலும் அதனைத் தெளிவாகக் காணலாம். மேலும் சமூக விமர்சனமாக அவர் முன்வைத்திருக்கும் செய்திகள் இக்கதையில் பரவலாகக் காணலாம். கிளார்க்மார் பற்றி அவர் தெரிவிக்கும் கருத்து தக்க உதாரணம். சிறுகதையொன்றிற்கு கலையழகு சேர்க்கும் உவமைகள் நன்கு உரியவிடத்தில் வந்துள்ளன. மாடல், ஏய்யா போன்ற ஓரிரு சொற்கள் இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்குரியவை என்ற குறைபாட்டினையும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்ட இச்சிறுகதையில் முதலாம் பகுதியை விபரிக்க அவர் செலுத்திய அக்கறையும் அவதானிப்பும் மற்றிரு பகுதிகளிலும் குறைவு படுகிறதென்ற உணர்வையுந் தவிர இச்சிறுகதையில் சிறுகதைக்குரிய கலைநேர்த்தி நன்கு விழுந்துள்ளது. படித்துக் கற்க வேண்டிய படைப்பு.

”பள்ளை நீ சாப்பிடு. எங்களைக் காத்திராதே!”

தேநீரை அல்மீனியக்கேத்தலில் ஊற்றி கையில் தூக்கிக்கொண்டு வெளியே போகும் போது அம்மா சொல்லிக் கொண்டு போனாள்.

அம்மா போய்ச் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் வேலைகள் அனைத்தும் முடிந்து அடுக்களைக்குள் இருந்து அவள் வெளியே வந்து விட்டாள்.

உடம்பு வியர்வையில் பிசுபிசுக்கிறது. சவர்க்காரப் பெட்டியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கிணறு நோக்கி மெல்ல நடக்கின்றாள்.

தொட்டிலுக்குள் கட்டையில் கட்டி நிற்கும் கன்னிமறி அவள் கண்ணில்படுகிறது.

இரவுபகலாக ஓயாமல் அது அழுகிறது.

ஈத்துவடித்து, வாலை ஆட்டி ஆட்டி, பின்னங்கால்களை அசைத்து மெல்லத்துள்ளி தொடர்ந்து அழுதுகொண்டு நிற்கிறது.

நான்கு மறிகளும் இரண்டு குட்டிகளுமாக பெரியகுடும்பத்து கன்னிமறி இன்று தனித்துப் போய்விட்டது.

காலையில் கட்டையை விட்டுப்போனால் நடுப்பகல் தாண்டி எல்லாம் படலைக்கு வந்து நின்று குரல் கொடுக்கும். பிண்ணாக்குத் தண்ணிக்குள்ளே வடித்த கஞ்சியைக் கலந்து வைக்க சுவைத்துக் குடித்துவிட்டுத் திரும்பிப் போய்விடும்.

செக்கலுக்குள்ளே மீண்டும் கட்டைக்கு வந்து சேரும்.

“கமக்காரன் வீட்டில் பசு நிற்கவேணும்” அப்பா சொல்லுவார். சொல்லுப்போல இரண்டு பசு வளர்க்கிறார்.

பசுவுக்கு பனையோலை வெட்டிப்போட வரும் முத்தனுக்கு கன்னிமறியிலே ஒருகண்.

அப்பாவை மெல்லத் தட்டிப்பார்த்தான்.

“முத்தன், எதைக் கேட்டாலுந்தருவன். கன்னிமறியைப் பற்றி மட்டும் கதையாதே” அப்பா முடிவாக மறுத்துவிட்டார்.

இந்தக் கன்னி மறி பெரும் குரல் எடுத்து அழுதுகொண்டு நிற்கிறது.

அப்பா அதை அவிழ்த்து விடவேண்டாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

நேற்று இரவு அம்மா சொன்னாள்:

“அவன் முத்தன்ரை கண்பட்டுப்போச்சு. ஆடு அழுகுது”

“சீ.....! அவனிலே ஏன் பழிபோடுகிறாய்!”

“அப்ப..... தீன் போதாதாக்கும்!”

“இரவு பகலாக அழுகுது. தீனுக்கே?”

“பின்னை எனத்துக்கு?”

“உனக்கொண்டும் விளங்காது, விசரி. அது கிடாயைத் தேடுது.”

“அதுக்கு..... கட்டையிலே கட்டி வைச்சால்.....?”

“அவிட்டுவிட்டால் ஆற்றையும் கிடாயைத் தேடிப்போய்விடும். இப்ப வெங்காயம் கிண்டி வீட்டுக்கு வரும்படும் எனக்கு நேரமில்லை.”

“உங்கடை நேரகாலத்துக்கு எல்லாம் தோதுப்படும் எண்டது தான் உங்களுக்கு எண்ணம்.”

“என்னப்பா சொல்லுகிறாய்!”

“ஓ..... அப்பமெண்டால் உங்களுக்குப் புட்டுக்காட்ட வேணும். பிள்ளைக்கும் முப்பது வயதாகுது”

“ஹும்..... பாப்பம்.” அப்பாவின் வழமையான பெருமூச்சு. அவர் மனக்கஷ்டம் அம்மாவுக்கு தெரியும். தெரிந்தும், பேசாமல் எப்படி அவள் இருக்க முடியும்?

அந்த நாளையில் மகள் பெயர் சொன்னால் அப்பா தலைநிமிர்ந்து நிற்பார்.

“என்ரை பிள்ளையின்ரை ஒரு விரல் மடிக்கேலாது.”

“என்ரை பிள்ளைபோலதான்தங்கடை பிள்ளையளை வளக்க வேணுமெண்டு ஆசைப்படுகிறான்கள்”

அப்பா அவளைக் கண்ணும் கருத்து மாகத்தான் வளர்த்தார்.

அப்பா நெற்றியில் திரிபுண்டரமாக எப்பொழுதும் திருநீறு இருக்கும்.

அவள் பிறை நெற்றியில் ஒற்றைக் கீற்று நீறு எப்பொழுதும் அவளுக்கு எழிலூட்டும்.

அப்பா சும்மா ஆளா! புராணத்துக்குப் பயன் சொல்லுகிற பேர்வளி. அப்பாவுக்கு உயிராக ஒரு அருமைத் தங்கச்சி, தங்கச்சி என்றால் அப்பா மாய்ந்து போவார்.

அந்தத் தங்கச்சிக்கு குலக்கொழுந்தாக, அருமை பெருமையான ஒரு மகன்.

பிறகு அப்பாவைச் சொல்லவா வேணும்! அந்த மருமகன் தான் அப்பாவுக்கு எல்லாம்.

அவன் கடும் செல்லம். அவனுக்குச் சுட்டுப்போட்டாலும் பள்ளிப் படிப்பு வராது என்று வாத்திமார் சொல்லிப் போட்டார்கள். ஆனால் அவன் க.பொ.த. சாதாரணம் நல்லாத்தான் சித்தி அடைந்தான்.

தங்கச்சி அப்ப சொன்னாள்:

“அண்ணை பிள்ளைக்கு இவ்வளவு படிப்பும் போதும். உன்னைப்போல கந்த புராணத்துக்குப் பயன் சொல்லவே போறாள்!”

தங்கச்சி சொன்னால் பிறகென்ன மறுபேச்சு! தங்கச்சி வீட்டுக்குப் போகிற மருமகன் தானே! அவள் வீட்டோடு தங்கி விடநேர்ந்தது.

அவளின்நல்ல குணம் அறிந்து அப்பா விடம் சாடைமாதையாக சிலர் தட்டிப் பார்த்திருக்கின்றார்கள்.

அப்பொழுதெல்லாம் அப்பாவுக்கு சினந்தான் முன்னுக்கு வரும் .

“இதென்ன கதை! என்ரை மருமேனுக் கெண்டுதானே அவள் பிறந்திருக்கிறாள்” என்பார்.

சுவிஸ் போன மருமகன் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னம் ஊருக்கு வந்திறங்கினான். பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவன் பெயருக்குப் பின்னே பட்டம் இருப்பதுபோல அவன் பெயருக்குப் பின்னே சுவிஸ் இருந்தது.

அப்பா சீதனம் வாங்காமல் அம்மா வை விரும்பி முடித்தவர்.

அப்பா, அம்மாவுக்கு அப்ப சின்னவயது.

இப்பதான் என்ன அப்பா ஐம்பத்தைந்து தாண்டவில்லை; அம்மா ஐம்பதைத் தொடவில்லை.

பெயருக்குப் பின்னால் ஒரு பட்டம் இருந்தால் கல்யாணச் சந்தையில் விலை மிக அதிகம்.

தங்கச்சி மகன் பெயருக்குப் பின்னால் சுவிஸ் என்ற பட்டம் இருந்தது. சந்தையில் நல்ல விலைக்கு தங்கச்சி விற்றுவிட்டாள்.

எல்லாம் முடிந்த பிறகு அப்பாவில் அனுதாபமுள்ளவைதங்கச்சியோடே பேசினார்கள்.

“என்ன அண்ணனைக் கைவிட்டுவிட்டியள்?”

“நான் இல்லை எண்டு சொல்லவில்லை.”

“அப்பிடி எண்டால்..... அவற்றை பிள்ளைக்குச் செய்திருக்கலாந்தானே!”

“என்ரை ஆம்பிளைப்பிள்ளைக்கு ஒரு மதிப்பு மரியாதைவேண்டாம்?”

“மேட்டிமை காட்டுகிற அளவுக்கு அவரிட்டை என்ன சீதனம் கிடக்கு”

“சீ! நான் சீதனத்தைச் சொல்லவில்லை. அவரிட்டை இல்லாத பெரிய சீதனமே!”

“அப்ப என்ன வேணும்”

“ஒரு மாப்பிளையைத் தன்ரை பிள்ளைக்குச் செய்ய விரும்பினால் அவனை மாப்பிளை கேட்டு வர வேணும். அப்பதானே அந்தமாப்பிளைக்கு ஒரு மதிப்பு”

“அண்ணர் வந்து மருமேனைத் தரச் சொல்லிக் கேட்கவில்லை?”

“இல்லை, கேட்டிருந்தால் குடுத்திருப்பேன்”

தங்கச்சிமார் எப்போதும் காரியக் கெட்டிக் காரிகள்தான்.

அப்பா அதன் பிறகு ஆடிப்போனார்.
அம்மா மகளின் கதை எடுத்தால்
இப்படித்தான் மௌனமும் பெருமூச்சும்.

“பிள்ளை கேட்டுக்கொண்டு கிடக்கப்
போகிறார்”

“அவன் நித்திரையாகி இருப்பான்”

இருவரும் தணிந்த குரலில் மெல்லப்
பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

அவன் படுக்கையில் மறுபக்கம் திருப்பிப்
படுக்கின்றான்.

கன்னிமறி அழுது கொண்டு நிற்கிறது.

அவன் ஆட்டுக் கொட்டில் தாண்டி
கிணற்றடிக்கு வருகின்றான்.

தொட்டியில் நீர் தழும்பி வழிகிறது.

மேல் கழுவிப்போக வந்தவள்
அதைமறந்து, நீரை மொண்டு தலையில் ஊற்ற
ஆரம்பிக் கின்றாள்.

ஆசை தீர, குளிர்ந்த நீரை அள்ளி
வார்த்துக் கொண்டு திரும்பி வந்து உடைகளை
மாற்றி, கூந்தலை ஈரம்போக உலர்த்துகிறாள்.
பின்னர் இலேசாக முகத்தில் பவுடர் தடவிக்
கொண்டு கூந்தலை விரித்து விட்ட வண்ணம்
வீட்டு விறாந்தையில் வந்து அமருகின்றாள்.

அம்மா சொல்லிப்போனது அவள் நினை
வுக்கு வருகிறது. ஆனால் அவளுக்கு வயிற்றில்
பசி எடுக்கவில்லை.

அவன் உடலை ஏதோ செய்கிறது.
கைகளை மேலே உயர்த்தி உடலை முறிப்பது
போல முறுக்கி, நெட்டி முறிக்கிறாள்.

அப்பொழுது அவன் வீட்டு படலையில்
லான்ட்மாஸ்டர் ஒன்று வந்து நிற்கிறது.

அவன் பட்டென்று எழுந்து போகின்றான்.
முத்தன் மகன் சின்னராசன்.

பிடிபிடியாகக் கட்டின வெங்காயம்
மலையாக லான்ட்மாஸ்டரில் குவித்துக்
கிடக்கிறது.

லான்ட்மாஸ்டரில் சுமை ஏற்றி இறக்கு
வதுதான் சின்னராசனுக்கு இப்ப தொழில்.

அவளுக்கு இரண்டு மூன்று வயது
இளையவன். சிறிசில் தகப்பனோடு இங்கு
வந்து போனவன்.

“பெரிய தட்டிப்படலையைத் திறந்து
விடுங்கோ. உள்ளுக்குக் கொண்டு வாறன்”
என்கிறான் அவன்.

அவன் தட்டியை அவிழ்த்தெடுக்கிறான்.

லான்ட்மாஸ்டர் உள்ளே வந்து வீட்டுக்கு
பின்புறம் வீட்டோடு இணைத்து இறக்கி
விடப்பட்டுள்ள சார்ப்புக்கு முன்பு தரித்து
நிற்கிறது.

சின்னராசன் ஈர்க்கில் பிடித்து இரண்டு
கைகளிலும் வெங்காயப் பிழகளைத் தூக்கிக்
கொடுக்க அவன் உள்ளே கொண்டு போய்
வைக்கின்றான்.

சற்று நேரத்தில் அவன் உள்ளே கொண்டு
போய் வைத்துத்திரும்பும் வேகம் மெல்லக்
குறைந்து போகின்றது.

அவன் வெங்காயப்பிழகளைக் கையில்
தூக்கிக் கொண்டு அவன் வந்து கையில்
வாங்கும் வரை காத்திருக்க வேண்டி
இருக்கிறது.

“ஏன், தூக்கி வைச்சுக் கொண்டு நிற்கி
றியள். உள்ளுக்குக் கொண்டு வந்து வையுங்
கோ!” என்கிறான் அவன்.

இருவரும் தூக்கித் தூக்கிக் கொண்டு
போய் உள்ளே வைக்கின்றார்கள்.

வேகமாக வேலை நடக்கிறது.

இன்னும் இரண்டு தடவைகள் அவன்
வெங்காயம் ஏற்றிக் கொண்டு வரவேண்டும்.

இறுதியா இரண்டு பிழகளைக் கைகளில்
தூக்கிச் சென்று கீழே வைத்துவிட்டு அவன்
நிமிருகின்றான்.

அவன் எதிரில் நெருங்கி வந்து நிற்கும்
அவன் தனது கரங்களினால் அவன் கழுத்தைச்
சுற்றிச் சுற்றி அணைத்து அவன் கன்னங்களில்
முத்தமிடுகின்றான்.

அவன் பட்டென்று அவளைத் தன்னோடு
இறுக அணைத்து நொருங்க இறுக்கு
கின்றான்.

தோட்டத்தில் வெங்காயம் கிண்டும்
பெண்களுக்கு கூலி கொடுக்க வேண்டும்.

அப்பா கூலிக்காசை எடுத்துப்போக மறந்து
போனார். சயிக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு
வேகமாக வீட்டுக்கு ஓடி வருகின்றார்.

வீட்டில் யாரும் இல்லை.

லான்ட்மாஸ்டர் வெறுமையாக நிற்கின்றது.

அப்பா சார்பு நோக்கி வருகின்றார்.

அவள் உடைகளைச் சரி செய்துவிட்டுக் கொண்டு கூந்தலை அள்ளி முடித்த வண்ணம் வெளியே வருகின்றாள்.

அவள் பின்னால் சின்னராசன்.

அப்பா அதிர்ந்து போகின்றார்.

பொங்கி எழும் சினத்தில் கை, கால்கள் பதறுகின்றன.

இருவரையும் கொலை செய்து போடும் வெறி அவருள் எழுகிறது.

அவள் தலை குனிந்து நடுங்கி நிற்கின்றாள்.

அவன் பேந்தப் பேந்த விழிக்கிறான்.

அப்பா ஒரு கணத்தில் தன் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு சட்டென்று திரும்பி வீட்டுக்குள்ளே போகின்றார்.

லாண்ட் மாஸ்டர் புறப்பட்டுப் போகிறது.

அவள் என்ன நடக்கப்போகிறது என்று அறியாமால் ஏங்கி நிற்கின்றாள்.

“குற்றம் என்னிலேதான். உரிய காலத்திலே செய்து குடுத்திருந்தால் இப்பிடி எல்லாம் நடத்திருக்காது.

இது உலகத்திலே நடக்காத சங்கதி அல்ல. வெளியிலே விட்டால்..... மானம், மரியாதை எல்லாம் போச்சு. பிறகு ஒருதன்ரை கையிலே பிடிச்சுக் குடுக்கேலாது. ஆனால்..... ஆனால்..... இவள் இப்பிடி..... சீ.....!

அப்பா தன்னைச் சமாதானம் பண்ணிக் கொண்டு கையில் காசை எடுத்தவாறு வெளியே வருகின்றார்.

அவள் நின்ற இடத்திலிருந்து அசையாது முன்னர் போலத் தலை குனிந்தவண்ணம் நிற்கின்றாள்.

அப்பா விடுவிடென்று அவள் எதிரில் வந்து நின்று தலையில் இருந்து கால்வரை ஒருதடவை பார்த்து விட்டு, “சீ..... உனக்கொரு எங்கடை ஆள் கிடைக்கவில்லையா?” எனக் காறித் துப்பிக் கொண்டு திரும்பி வேகமாக நடக்கின்றார்.

அதிர்ந்து போன அவள் போய்க்கொண்டிருக்கும் அப்பாவை அதிசயமாக நிமிர்ந்து பார்க்கின்றாள்.

ஒரே அலைவரிசை

எங்கே ஒருசூயில் ஏங்கியபடி கூவீற்று,
எங்கே அது இருந்து
இசைநூல் இழைக்கிறது?
சேடகமெனுந் தம்பராவில் சுத்பீடடி
தன்முகவுர்
இரடகத்தைத் தனது இரகசிய மனக்குரலால்
படிற்று;
நடனத்தப் படினது, சேடகத்தன்
சுகத்தை இரசத்தேன்! அதன் மனதின் வலித்துயல்பை
முற்றும் உணர முடியாத பேதன்தும்,
படிடில் இழையேறல்
பரவும் துயரத்தை
மீட்டெடுத்திச் சேடக வலியின் வகையுணர்ந்தேன்.

-த. ஜெயசீலன்

முகத்தெரியாகக் சூயில் முகவுர்... என்
கவ்வையுயர்
அகத்தின்லே வெள்ளை மலர்களினால் பூக்கவைக்க
துடித்தேன் துவண்டேன்.
துரத்திக் சூயில்மனதும்,
எனது மனதுமெரு அலைவரிசை
கொண்டதென
உணர்ந்தேன்;
சூயில் முகவுர்யென ஒரு கவிதை
இயல்பாய்ச் சுரக்க எழுதவீட்டு வடுக்கின்றேன்.

**‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து
வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்**

● புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தை, கொழும்பு	20 பொதுநூலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்) இல 09, இராஜசிங்க வீதி, கொழும்பு - 06.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● NAGALINGAMS JEWELLERS No. 101, Colombo Street, Kandy. T. P - 081 2232545	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● A. G. Sarma & Co. (Chartered Accountants) 117, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12. T.P.: 011 2435666	118 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● Alhaj S. Muthumeeran Attorney-at-law Nintavur - 12 T.P: 067 22505380	15 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.

நீங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்

“இச்செகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்”

- கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்ட்ஸ் [பிறைவேட்ட] லிமிடெட்

(அச்சுக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- அழைப்பிதழ்கள்
- விளம்பர பதாகைகள்
- அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள்
- நூல்கள்
- கலண்டர்கள், டையரிகள்
- ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2330195, 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sltnet.lk

கிளை : யுனி ஆர்ட்ஸ் என்டபிறைசஸ், இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

கலாநிதி துரை. மனோகரன்

நாடகமாதும் நடிகர்கள்

நூற்புறமும் கடலாற் சூழப்பட்ட ஒரு தீவில் புதிய நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்படவுள்ளன. நாடக நடிகர்கள் கட்சி கட்டிக்கொண்டு, தமது நாடகங்களை அரங்கேற்றத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இயல்பாகவே நடப்பாற்றல் உள்ள ஒருவர் அரசியல் காட்சிகளில் வெளுத்துவாங்கத் தொடங்கியுள்ளார். பேரின வாத நடிகர்களுக்கு இசைவாகவே தமது கதை - வசனம், நடப்பு அனைத்தையும் அமைத்து வருகின்றார். நடிகர் தமது பேரினவாத ரசிகர்களை மனங்கொண்டே தமது நாடகக் காட்சிகளை உருவாக்கத் தொடங்கியுள்ளார். பேரினவாத ரசிகர்களின் ஆதரவிலேயே தமது நாடகத்தின் வெற்றி தங்கியிருப்பதாக அவர் கருதிச் செயற்படுகின்றார். இதற்கான ஆலோசனையை நடிகருக்குத் தெரிவித்தவரே, எப்போதும் பேரினவாதிகளுக்குச் சார்பாகத் தமது திறமையை பயன்படுத்திவந்த மறைந்த நடிகர் ஒருவர்தான். பேரினவாதக் காட்சிகளில் எப்போதும் கௌரவ வேடம் தாங்கி நடத்துவந்த நடிகரின் மறைவு, பேரினவாத நடிகர்கள், ரசிகர்கள் மத்தியில் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகவே அமைந்துவிட்டது. பேரினவாத நடிகர்களும், ரசிகர்களும் பாராட்டைப் பெற்றுச் சிறந்த தேசிய நடிகர் என்ற கௌரவத்தைப் பெறுவதே அவரது ஒரே குறிக்கோளாக இருந்துவந்தது. தமிழ் ரசிகர் களின் மனவுணர்வுகளை ஒருபோதும் அவர் புரிந்துகொள்ள முயற்சித்தது இல்லை.

குறிப்பிட்ட இந்த நாடகக் கம்பனியைப் பொறுத்தவரை இயக்குநருக்கும், கதாநாயக நடிகருக்கும் இடையில் கடுமையான கருத்து மோதல்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இயக்குநர் தமது கதை - வசனத்துக்கு ஏற்பவே கதாநாயக நடிகர் தமது பாத்திரத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். கதாநாயக நடிகரோ, தமது நாடகம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காக இயக்குநரின் கதை - வசனத்தைப் புறக்கணித்து, பேரினவாத நடிகர்களின் ஒத்துழைப்புடன்,

அவர்களது கதை - வசனம், இசையமைப்புக்கு ஏற்பத் தமது நடப்பையும், நாடகத்தையும் அமைத்து வருகிறார். பேரினவாத நாடகக் கம்பனிகளைப் பொறுத்தவரை, தாம் தனியாக நாடக மொன்றை மேடையேற்றி வெற்றி பெறுவது கடினம் என்பதைப் புரிந்துவைத்துள்ளனர். அதனால், தமது தாளத்துக்கு ஆடக்கூடிய நடிகருக்குத் தமது ஆதரவை வழங்க அந்நாடகக் கம்பனிகள் முன்வந்துள்ளன. கதாநாயக நடிகர் சார்ந்த நாடகக் கம்பனியைச் சார்ந்த மூத்த நடிகர்கள் கம்பனியின் இயக்குநரை மீறிக் கதாநாயக நடிகர் சுயநலப்போக்கில் தமது நாடகத்தை நடத்த முயல்வதை விரும்பவில்லை. அதே வேளை, கதாநாயக நடிகருக்குச் சார்பான சில துணை நடிகர்களும் அந்நாடகக் கம்பனியில் உள்ளனர். தமது நாடகம் வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதற்காகப் பேய் பிசாசுகளுடன் கூட நட்பு வைத்துக்கொள்ளத் தயங்காதவராகக் கதாநாயக நடிகர் மாறிவருகிறார். அந்த நாடகக் கம்பனியுடன் தொடர்புடைய சில தமிழ்நடிகர்களும், பேரினவாத நாடகக் கம்பனிகளோடு கூட்டு வைத்துக் கொள்ளும் கதாநாயக நடிகரின் முயற்சியைக் கைதட்டி மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றுள்ளனர்.

கதாநாயக நடிகரின் புதிய போக்கினால், இடதுசாரி நாடக நடிகர்கள் மத்தியில் குழப்பநிலை தோன்றியுள்ளது. முற்போக்கு 'லேபினை' மட்டும் தம்மீது ஒட்டிக்கொண்டு, தமது சுயகதை - வசனத்தை மறந்த நாடக நடிகர்களுக்கு இது ஒன்றும் பெரிய குழப்பத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது. ஆனால், தமிழ் ரசிகர்களைப் பற்றியும் சிந்தித்து, அவர்களுக்கு ஏற்ற முறையிலும் நாடகம் அமையவேண்டும் என விரும்பும் இடதுசாரிக் கலைஞர்களுக்கு, கதாநாயக நடிகரின் போக்கு மிகவும் ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

மறுபுறத்தில், இன்னொரு நாடகக் கம்பனியில் இத்தகைய பிரச்சினைகள் இல்லை. அக்கம்பனியைச் சார்ந்த கதாநாயக நடிகர் ஓரளவாயினும், தமது நாடகக் கம்பனியின் கொள்கைகளில் உறுதியாக உள்ளார். இந்த நாடகக் கம்பனிக்கு இயல்பாகவே உள்ள ரசிகர்களும் தமிழ் ரசிகர்களிற் பெரும்பாலானோரும் இதன் நாடகத்தை விரும்புகின்றனர்.

நாடகப்போட்டியில் எந்த நாடகக் கம்பனியின் நாடகம் ரசிகர்களைக் கவர்கின்றது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் கலையுலகத்தின் எதிர்காலம்தங்கியுள்ளது. பாமரத்தனமான ரசிகர்கள் பெரும்பாலும் முற்போக்கு வேடம் தரித்து பேரினவாத நாடகக் கம்பனிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்த கதாநாயக நடிகரின் நாடகத்துக்கு ஆதரவு அளிப்பார். கலையுலகில் ஓரளவாவது அமைதியை விரும்பும் ரசிகர்கள், பல்வேறு குறைகள் இருந்தபோதிலும், மற்றைய நாடகக் கம்பனியின் நாடகத்தை விரும்புவார். எந்த நாடகக் கம்பனியின் நாடகத்தையும் விரும்பாத தமிழ் ரசிகர்களும் உள். நாடகப் போட்டி முடிவுகள் வரும்வரை காத்திருக்கவேண்டியுள்ளது.

சிலநேரங்களில் சில வாசகர்கள்

ஞானம் இதழில் சிலநேரங்களில் சில விமர்சகர்கள் என்ற எனது குறிப்புத் தொடர்பாக கு. ஜெபதீபன் என்பார் மறுப்புரையொன்றை எழுதியுள்ளார். முதலில் நான் குறிப்பிடக்கூடியது ஜெபதீபன் குறிப்பிட்ட அக்கவிதைத் தொகுதியைப் படிக்கவில்லை என்பதாகும். அல்லது அலட்சிய மனோபாவத்துடன் தமது குறிப்பை எழுதியுள்ளார் என்பதாகும். “செ. சுதர்சனின் 'மாலையாகாத மலர்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுதியை .....” என்று அவர் எழுதிச் செல்கிறார். அந்நூலின் பெயர் 'மற்றுமொரு மாலை' என்பது. சி. சிவசேகரம் அந்நூல் பற்றிய தமது விமர்சனத்துக்கு இட்ட தலைப்பே 'மாலையாகாத மலர்கள்' என்பது. கவிதைத் தொகுதியின் பெயருக்கும், விமர்சனத்தின் தலைப்புக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத ஜெபதீபன் பேனா தூக்கி மறுப்புரை எழுத முனைவது நகைப்புக்கு இடமானது.

இன்னொரு வகையிலும் ஜெபதீபன் தமது அறியாமையை நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். “துரை மனோகரன் எழுதுவது போல மற்றைய இளங்கவிஞர்களுடன் ஒப்பிடும் போது சுதர்சனின் கவிதைகள் தரமானவை என்பதனால் சிவசேகரம் அவற்றை தரமானவை என விமர்சிக்கவேண்டுமா?” என அவர் எழுதியுள்ளார். நான் எழுதியது இதுதான்: “இன்று இலங்கையில் வெளிவரும் பல இளங்கவிஞர்களது பரிதாபகரமான கவிதைத் தொகுதிகளோடு ஒப்பிடும் போது, சுதர்சனின் தொகுதி அப்படியொன்றும் மோசமானது அன்று” நான் எழுதியதைத் திரித்து, வாசகரைத் திசைதிருப்ப ஜெபதீபன் முயன்றுள்ளார். நான் எனது மாணவனின் கவிதை நூலுக்காக வக்காலத்து வாங்கவேண்டிய தேவையில்லை. நான் விமர்சனக் குறிப்பு எழுதும் போது, அவரது ஆசிரியனாக அன்றி, விமர்சகனாகவே தொழிற்பட்டுள்ளேன்.

“சிவசேகரம் தரமற்றதென விமர்சித்திருக்கும் சுதர்சனின் இந்நூலை கே. எஸ். சிவகுமாரன் சிறந்த கவிதைகளைக் கொண்ட நூலென தனது திறனாய்வில் கூறக்கூடும்” என்றும் ஜெபதீபன் தமது “மேதாவிலாசத்தை” காட்ட முயற்சிக்கிறார். சி. சிவசேகரம் அவர்கள் யீது எனக்கு எப்போதும் உயர்ந்த மதிப்பு உண்டு ஆனால், அவர் சொல்கிறார் என்பதற்காக, எல்லாமே வேதவாக்குகள் என்றோ, கே. எஸ். சிவகுமாரன் சொல்கிறார் என்பதற்காக, எல்லாமே குறைவான மதிப்பீடுகள் என்றோ

கொள்ளத்தேவையில்லை. வளர்ந்துவரும் ஓர் இளம் இலக்கியவாதியின்மீது தாம் கொண்ட காழ்ப்புணர்வின் காரணமாகவே இத்தகைய குறிப்பொன்றை ஜெபதீபன் எழுதியிருப்பார் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

அவதானிப்பும் அறியாமையும்

அண்மைய தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 'கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி - இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் நூல்வெளியீட்டு விழா பற்றிய அவதானிப்பு' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. அண்மையில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கா. சிவத்தம்பி அவர்களது நூல் வெளியீட்டு விழா பற்றிய கட்டுரைஇது. இக்கட்டுரை, "முது பெரும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் கவிஞர் ஏ. இக்பால்" அவர்களின் "புகழ்" பரப்பி, விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய பிறரைப் பற்றி மட்டந்தட்டும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது. கோணேசன் என்ற புனைபெயரில் இதனை எழுதியவர் ஏ. இக்பாலாகவோ, அவருக்கு மிகவும் வேண்டிய வராகவோ இருக்கலாம்.

இக்பால் புகழ்பரப்ப எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரையில் பல நகைப்புக்கிடமான செய்திகள் உள்ளன. விழாவில் ஏ. இக்பால் தமது கருத்துரையின்போது, 1962 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் சாகித்திய மண்டல விழாவில் இடம் பெற்ற "கூழ் முட்டை எறிந்த" நிகழ்ச்சியை நியாயப்படுத்திப் பேசினார். இன்று இந்த அநாகரிக நிகழ்ச்சியை நியாயப்படுத்துபவர்கள் ஏ. இக்பாலையும், கோணேசனையும் தவிர வேறு எவரும் இலர் என்றே கூறலாம். அந்த விழாவில், அவரது இந்தக் கருத்தை நான் மேடையில் வைத்தே கிண்டலாகக் கண்டித்தேன். அதற்குப் பதிலாக, இக்பாலுக்காக எழுத முயன்ற கோணேசன், "கலாநிதி துரை மனோகரன் ..... நூலை முழுமையாக வாசிக்கவில்லை ....." என்று தமது கட்டுரையில் தெரிவித்துள்ளார். இதை வாசித்தபோது, எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. கோணேசனின் புதுமையான "கண்டுபிடிப்பு" இது. எந்த நூலையும் முழுமையாக வாசிக்காது, நான் அதுபற்றிக் கருத்துக் கூறுவது இல்லை. பிறர் மீது சேற்றை வாரி வீசவேண்டும் என்பதற்காக, கோணேசன் தாமே சேற்றுக்குள் நின்று சிக்கித்தவிக்கிறார். அவரது அவதானிப்பும், அறியாமையும் பரிதாபத்துக்குரியவை ஏ. இக்பாலின் புகழ்பரப்ப இது ஒரு புதிய முயற்சியா?

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உ ள் ந ா டு

தனிப்பிரதி	:	ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 1000/=
ஆயுள் சந்தா	:	ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்கள் அதனை

வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிக்

கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள்
T. Gnanasekaran, HNB - Pussellawa,
 நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 26014
 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி ரசீதை அனுப்ப
 புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி:
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
 3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளிநாடு

ஆண்டுச் சந்தா	:	25 US\$
ஆயுள் சந்தா	:	300 US\$

பயணியின் பார்வையில்... !

ஆணையிறவு இராணுவ முகாம் இன்றில்லை. இம்முகாமுக்கும் ஒரு வரலாறு- அது இல்லாதொழிக்கப் படுவதற்கு முன்பு இருந்ததாக தகவல்கள் உண்டு.

1963ஆம் ஆண்டில்- ஆறாம்வகுப்பு புலமைப் பரிசில் பெற்று- யாழ். ஸ்ரான்லி கல்லூரியில் (இன்றைய கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலயம்) அனுமதி கிடைத்தபொழுது- அப்பா தனது கம்பனியின் வாகனத்தில் அழைத்துச் சென்றார். அப்பா ஒரு விற்பனை பிரதிநிதி (SALES REPRESENTATIVE)

அந்த வாகனத்தில் விற்பனைக்கான இனிப்பு (டொபி-சொக்கலேட்) வகையறாக்களும் இருக்கும்.

பணமரத்தை நான் தரிசித்தது இந்தக் காலப் பகுதியில்தான். அப்பொழுது ஆணையிறவில் இராணுவ முகாம் இருக்கவில்லை.

இரண்டொரு பொலிஸ்காரர்கள்- அங்கு கடமையிலிருந்து- தம்மை கடக்க வரும் வாகனங்களை சோதிப்பார்கள். வாகன சாரதியின் லைசன்ஸை வாங்கிப்பார்ப்பார்கள்.

மனதம்

- முருகபதி

[அவுஸ்திரேலியா]

அப்படியொரு சம்பிரதாய சோதனையின் போது- அப்பா- அந்த பொலிஸ்காரர்களுக்கு டொபியோ- சொக்லட்டோ கொடுத்ததை பார்த்திருக்கிறேன். அது அவர்களை சந்தோஷப் படுத்தியதையும் அவதானித்திருக்கிறேன்.

அமைதியான அக்காலம்- மனதைவிட்டு அகலாது.

1983இற்குப் பின்பு நிலமையோ முற்றாக மாறிவிட்டது. ஆணையிறவு முகாமைக் கடக்கும் சகல வாகனங்களும் மாத்திரமல்ல பயணிகளும் தீவிர சோதனைக்கு ஆளாகும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைமை தோன்றியது.

இந்த முகாம்- போராளிகளுக்கு சவாலாகவும்- பொதுமக்களுக்கு தொந்தரவாகவுமே காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது.

போக்குவரத்துச் சபை பஸ்கள், தனியார் பஸ்- லொறிகள்- கார்கள்- அனைத்தும் இராணுவத்தினரின் கெடுபிடிகளை சந்தித்துக் கொண்டே பயணிக்க வேண்டிய அவலம் நீடித்தது.

பொதுமக்கள் இறக்கி ஏற்றப்பட்டனர். அவர்களின் உடைமைகளை தீவிரமாக சோதித்தனர். அடையாள அட்டைகள் இன்றி- எவருமே அந்த முகாமைக்கடக்க முடியாது.

தலையாட்டிகளின் காட்டிக்கொடுப்புகளும் அவ்வப்போது நிகழ்ந்தன.

சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின்- அந்த முகாமைக் கடக்கும் ஒவ்வொரு பயணியும் உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு 'கண்டம்' கடக்கும் உணர்வுடனேயே பயணங்களை மேற்கொண்டது காலத்தின் சோதனை!

என்னிடம் தேசிய அடையாள அட்டையும் பத்திரிகையாளனுக்குரிய- தகவல்திணைக்கள அடையாள அட்டையும் இருந்ததனால்- தைரியமாக அந்த முகாமைக் கடந்து பயணித்தேன்.

அவ்வாறு பயணிக்கும் பொழுதி லெல்லாம்- அப்பாவிடம் இனிப்புக்கள் பெற்றுக் கொண்ட பொலிஸ்காரர்களின் முகங்கள் தென்படுகின் றனவா என்று பார்த்து ஏமாற்றமடைவேன்.

1986ஆம் ஆண்டில் இறுதிப்பகுதி. எதிர்பாராதவிதமாக வடமராட்சியில் தாக்குதல் நடந்தது. இராணுவம் - மந்திகை ஆஸ்பத்திரி யையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இச்சம்பவத்தில் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் சிலர் அநியாயமாக பலியாகினர்.

வடகிழக்கிலிருந்து வரும்- யுத்தம் தொடர்பான செய்திகளை ஆதாரங்களுடன் எழுதி- மித்திரனுக்கும் வீரகேசரிக்கும் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பினை ஆசிரிய பீடம் என்னிடம் ஒப்படைத்திருந்தது.

வடபகுதி நிருபர்களை மாத்திரம் நான் இதுவிடயத்தில் முழுமையாக தங்கியிருக்காமல் யாழ்குடா நாட்டில் எனக்கு நன்கு தெரிந்தவர்களிடமும் தகவல்களை பெற்று செய்திகளை, ஊர்ஜிதம் செய்துகொண்டு எழுதிக் கொடுப்பேன்.

அவ்வாறே- அந்த வடமராட்சி இராணுவ தாக்குதல் சம்பவத்தையும் இரண்டு பத்திரிகை களுக்கும் எழுதினேன்.

அக்காலப்பகுதியில்- தமிழகத்திலிருந்து அமிர்தலிங்கம் - மற்றும் தமிழ் தகவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வீரகேசரியுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு நிலைமை களை விசாரிப்பார்கள்.

அத்தொலைபேசி அழைப்பு வரும் சமயத்தில் கடமையில் எவர் இருந்தாலும் செய்திகளை கூறுவது வழக்கம்.

வடமராட்சிச் சம்பவம் நடந்து மறுநாள்- காலையில் - யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமது தனிப்பட்ட அலுவல் காரணமாக வந்திருந்த எழுத்தாளரும் பத்திரிகையாளருமான திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம் அலுவலகத்திற்கு வந்து என்னிடம் வடமராட்சி நிலைமையை சொன்னார்.

நான் சுறுசுறுப்பானேன். யாழ்ப்பாணத் துடன் தொடர்புகொண்டு செய்தியை ஊர்ஜிதப் படுத்திக் கொண்டு பத்திரிகைகள் இரண்டிலும் வெளிவர ஆவன செய்தேன்.

அன்றைய தினம்- பகல் ஒரு மணியளவில் அமிர்தலிங்கத்தின் “கோல்” வந்தது. வடமராட்சி நிலைமைகளை அவரிடம் சொன்னேன்.

அவர் அந்தத் தகவல்களின் அடிப் படையில்- சென்னைப்பத்திரிகைகளுக்கு பேட்டி கொடுப்பார் என்று நான் எதிர்பார்க்க வில்லை.

குறிப்பிட்ட செய்தி- எமது பத்திரிகை களில் வெளிவந்து மறுநாள் - நிர்வாகம் பெரியதொரு நெருக்கடியை எதிர்நோக்கியது.

குறிப்பிட்ட செய்தி- இலங்கையில் கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் வேறெந்த தமிழ்- ஆங்கில- சிங்களப் பத்திரிகைகளிலும் வரவில்லை.

எமது பத்திரிகை இரண்டிலும் மாத்திரமே வெளியாகியிருந்தது. அச்சமயம்- பெங்களூரில் நடந்து கொண்டிருந்த சார்க் மகாநாட்டில்- அன்றைய ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்த் தனாவும்- பாரதப்பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியும் சந்தித்துக் கொண்டபோது- இந்தியத்தரப் பினால்- குறிப்பிட்ட சம்பவம் குறித்து இலங்கை அதிபரிடம் வினவப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வினவலுக்கு அமிர்தலிங்கத்தின் பேட்டி ஆதாரமாகியுள்ளது.

வீரகேசரி நிறுவனம் - திட்டமிட்டு அரசுக்கு அவப்பெயர் தேடிக் கொடுப்பதாக அரசாங்க மேலிடம் கருதியதனால்- எமது நிர்வாகத்திற்கு நெருக்கடி வந்தது.

அரசுதரப்பில் - நிர்வாக தலைவர் இயக்கு நர்களிடம் விளக்கம் கோரினால்- என்ன நடக்கும்? விளக்கம்... நகர்ந்து... நகர்ந்து... நகர்ந்து... என்னிடம் வந்தது.

அன்று இரவே- தனியார் பஸ்ஸில் நான் யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டேன். என்னிடம் “சுகவீனலீவு” விண்ணப்பத்தை பெற்றுக்கொண்டே அனுப்பினார்கள் என்பது இன்று நினைத்தாலும் கவலைக்குரிய விடயம் தான்.

யாழ். அலுவலக நிருபருடன்- வடமராட்சி எங்கும் சுற்றியலைந்து செய்திகளை ஆதாரத் துடன் சேகரித்துக் கொண்டு - மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கும்- விஜயம் செய்து நிலைமை களை கேட்டறிந்து - கொல்லப்பட்டவர்களின்

வீடுகளுக்கெல்லாம் சென்று - அப்பொழுது அங்கு வசித்துவந்த மாவட்ட நீதிபதி - உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி இல்லங்களுக்கெல்லாம் சென்று - யாழ். அரசு அதிபருடன் தொடர்பு கொண்டு - மந்திகை ஆஸ்பத்திரியிலும் - யாழ் ஆஸ்பத்திரியிலும் குறிப்பிட்ட சம்பவத்தினால் காயமுற்றவர்களின் பெயர் விபரங்களையும் பெற்று - ஒரு நண்பரின் வீட்டிலிருந்து மெல்லிய ரிசு காகிதத்தில் விபரங்களை எழுதினேன். அதேசமயம் - குறிப்பிட்ட செய்திகள் ஏற்கனவே வெளியாகியிருந்த ஈழநாடு பத்திரிகை இதழ்களை தபாலில் கொழும்புக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

நிர்வாகத்துடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டபொழுது - எதுவும் தொலைபேசியில் பேச வேண்டாம் உடனே வந்து சேரவும் என்ற கட்டளை வந்தது.

ரிசுபேப்பரில் எழுதியிருந்தவற்றை மீண்டும் பார்த்துவிட்டு - எனது காலுறைக்குள்ளே - இரண்டு பாதங்களுக்கும் கீழே மடித்து வைத்தேன்.

சிறுவயதில் - ஒரு புத்தகமோ - பத்திரிகையோ - காலில் தட்டுப்பட்டால் அதனைத் தொட்டுக்கும்பிட வேண்டும் என்ற பழக்கம் ஊட்டப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட நான் - விதிவசத்தால் - நான் எழுதியதையே - என் பாதங்களுக்குக் கீழே பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொண்டு புறப்பட நேர்ந்தது.

'கலைமகளுக்கு' எனது பரிதாப நிலைமை புரிந்திருக்கும்.

ஆனையிறவு முகாமை பஸ் நெருங்கும் போது இதயத்துடிப்பு அதிகரித்தது. நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற அசாத்திய தைரியமும் மனதில் வந்தது. எனக்கு ஏதும் நேரலாம் என்பதனால்தானோ - நிர்வாகம் முற்கூட்டியே - சுகவீன லீவு விண்ணப்பத்தை பெற்றுக் கொண்டதோ என்ற எண்ணம் துளிர்விட்டது.

நான் பயணித்த அந்த தனியார் பஸ்வண்டி முகாமுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்டது. பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிபர்கள் தவிர மற்றும் அனைவரும் இறக்கப்பட்டோம். வரிசையில் நிறுத்தப்பட்டோம்.

வழக்கமான சோதனைகளுக்குப்பின் நாம் ஏறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டோம். இரண்டு

“இராணுவ மனிதர்கள்” பஸ்ஸினுள் ஏறி - உள்ளே இருந்த பெண்கள் - வயோதிபர்களின் அடையாள அட்டைகளையும் உடைமைகளையும் சோதனையிட்ட பின்பு இறங்கினர்.

ஒரு இராணுவ மனிதன் - பஸ்ஸை செல்லுமாறு அனுமதித்தான்.

மற்ற இராணுவ மனிதனோ வேகமாக நடந்து முகாமை அடைந்து - பின்பு - அதிவேகத்துடன் திரும்பி ஓடி வந்தான்.

பஸ்ஸை நிறுத்துமாறு கூவினான்.

எனக்கு ஒரு கணம் இதயத்துடிப்பு நின்ற உணர்வு.

ஓடி வந்துகொண்டிருந்த இராணுவ மனிதனின் முதுகில் துப்பாக்கி தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

பஸ்ஸிலிருந்த பயணிகள் பரபரப்படைந்தனர். சாரதிக்கும் நடத்துனருக்கும் கிலிபிடித்திருக்க வேண்டும்.

யாரோ 'தலையாட்டி' தகவல் கொடுத்து அந்த “இராணுவ மனிதன்” யாரையோ பிடிப்பதற்கு ஓடி வருகிறானோ என்ற ஐயம் தோன்றியது.

அவன் பஸ்ஸை நெருங்கிவிட்டான். பஸ்ஸினுள்ளே பெருமூச்சுக்கள் எழுந்தன.

எனது ஆசனத்திற்கு முன்பாக ஒரு தாய் - சுமார் 5 வயது மதிக்கத்தக்க பெண் குழந்தையுடன் அமர்ந்திருந்தாள்.

ஓடிவந்த இராணுவ மனிதன் பஸ்ஸின் யன்னலூடாக அந்தக் குழந்தைக்கு தான் கொண்டு வந்த கறுப்புதிராட்சைப்பழங்களை நீட்டினான்.

குழந்தை வாங்கத் தயங்கியது.

தாய் - வாங்கிக் கொள்ளுமாறு சொன்னாள்.

அந்த இராணுவ மனிதன் குழந்தையின் நாடியை தடவி திராட்சைப்பழங்களை அதன் கையில் கொடுத்தான். அவளது கண்களில் பரிவு... ஏக்கம்... பாசம்...

அவனுக்கு அவளது ஊரில் - வீட்டில் - அந்த வயதில் ஒரு குழந்தை இருக்கலாம் என்று என்னைப் போன்று ஏனைய பயணிகளும் நினைத்திருந்தால் வியப்பில்லை.

இன்று அந்த இராணுவமுகாம் இல்லை. அந்த இராணுவ மனிதன் உயிருடன் இருக்கிறானா என்பதும் தெரியவில்லை.

ஆனால் - மனிதம் மறையவே இல்லை.

சமகாலக்

கலை இலக்கிய

நிகழ்வுகள்

—பார்வையும் பதிவும்—

த. சீவசுப்பிரமணியம்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்

நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் 'ஞானம்' கலை இலக்கியப் பண்ணையின் தலைவர் திரு. என். சோம காந்தன் தலைமையில் 28-08-2005 அன்று நடைபெற்றது. திருமதி சிவத்தம்பி மங்கள விளக்கேற்ற தமிழ்மொழி வாழ்த்துடன் விழா ஆரம்பமாகியது. 'ஞானம்' கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். அதைத் தொடர்ந்து தலைமையுரை இடம்பெற்றது. விழாத்தலைவர் பேராசிரியரின் பஸ்துறைசார் பணிகள் பற்றியும், ஞானம் ஆசிரியரின் முயற்சியினால் இந்த நூல் வெளிவந்தமை பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். நூலின் வெளியீட்டுரையை பேராசிரியர் சந்திர சேகரம் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

நூலின் முதற்பிரதியை திரு. க. சண்முகலிங்கம் பேராசிரியரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். கருத்துரைகளை கவிஞர் ஏ. இக்பால், கலாநிதி துரை மனோகரன் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். ஏற்புரையை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் நிகழ்த்தினார். நன்றியுரையுடன் விழா இனிது நிறைவெய்தியது. விழா மண்டபத்தில் கல்விசார் அறிஞர்களும், எழுத்தாளர் களும் கலந்துகொண்டு விழாவைச் சிறப்பித் தார்கள்.

'தாய்' சஞ்சிகையின் 50வது இதழின் வெளியீட்டுவிழா

மருதானை எல்பின்ஸ்டன் அரங்கில் அண்மையில் நடைபெற்றது. திரு. அம்பு நோஸ் பீற்றரை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'தாய்' சஞ்சிகையின் முதற்பிரதியை தொழிலதிபர் றொபேர்ட் பெர்னாண்டோவிடமிருந்து அருட் தந்தை அகஸ்தின் பெர்னாண்டோ அடிகள் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இவ்விழாவின் 'தாய்' சஞ்சிகைக்குச் சேவையாற்றிய பணியாளர்கள் பரிசில்கள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

பண்டார வன்னியன் காவிய நூல்

டாக்டர் ஜின்னா ஷரிபுத்தீன் இலக்கிய பாரம்பரியத்தில் உதித்த ஒரு மரபுக் கவிஞர். இவர் பல காவியங்களைக் கவிதை நடைபயில் படைத்துவரும் எழுத்தாளர். இவர் எழுதிய, 'பண்டார வன்னியனின் காவிய' நூலின் வெளியீட்டுவிழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. பஸ்துறைசார் அறிஞர்கள் நூல்பற்றிய தமது கருத்துக்களை வழங்கினார்கள். நூலின் முதற் பிரதியை புரவலர் காஸிம் உமர் அவர்கள் உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் திரு. சீ. வீ. விக்கினேஸ்வரனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். இந்த வெளியீட்டு விழாவின் அழைப்பிதழ் மிகவும் உயர்ந்த தரத்தில் இருந்தமை இங்கு குறிப்பிடற்பாலது.

"திருமுறைப் பண்ணிசை விளக்கம்" என்னும் நூலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு திருமலை ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தான மண்டபத்தில் மட்டக்களப்பு இசை நடனக்கல்லூரி அதிபர்

திருமதி த. இராஜேஸ்வரி தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாக இந்துசமய கலாசார அதிகாரி சி. மகேந்திரராஜா கலந்து சிறப்பித்தார். வெளியீட்டுரையை சட்டத்தரணி கா. சிவபாலனும் அறிமுக உரையை ஓய்வபெற்ற பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி மு. தேவிகாராணியும் வழங்கினார். நூலின் முதற்பிரதியை நூலாசிரியை செல்வி மணிமேகலாதேவி கார்த்திகேசு வழங்க பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தான ஆதீனகர்த்தா வேதாசுமாமணி பிரம்மஸ்ரீ சோ. இரவிச்சந்திரக் குருக்கள் பெற்றுக்கொண்டார்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவுப் பேருரை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில், அதன் தலைவர் திரு. குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம் தலைமையில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் நினைவுப் பேருரைநிகழ்வு நடை பெற்றது. தலைமையுரை நிகழ்த்திய திரு. கு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் பேராசிரியரின் ஆளுமையைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தார்கள். வரவேற்புரை நிகழ்த்திய கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் மூன்று கோணங்களில் பேராசிரியரின் சிறப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். ஒன்று அவரின் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி, இரண்டு நாட்டுக்கூத்து மற்றும் நாடகங்களுக்கு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அந்தஸ்து வழங்கி அவற்றுக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்தமை, மூன்று 1974ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தி அதற்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தமை என்பனவாகும். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்த வந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் 'பழந்தமிழர்களின் மொழியும் வாழ்வும்' என்னும் தலைப்பில் ஒரு விரிவுரையே நிகழ்த்திவிட்டார். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனிடம் கல்விபயின்ற ஒருசில பிரமுகர்கள் மட்டும் கலந்துகொண்டார்கள். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களில் ஒரு சிலரைத்தவிர பலரை அங்குகாண முடியாதது வேதனையான விடயமாகும். இதைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களால் நடத்தப்படும் விழாவில் கூட 'தமிழுக்கு தொண்டு செய்யப்பறப்பட்ட' இவர்களில் பலரைக் காணமுடியவில்லை. தமிழ் மொழிக்காக தன் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணித்த பேராசிரியருக்கு கொடுக்கும் மரியாதை இவ்வளவுதானா? என்று விழாவில் கலந்து கொண்டவர்கள் கதைத்துக் கொண்டார்கள்.

“ஹரி பொட்டர் (Harry Potter) நூல் விற்பனையில் சாதனை

ஜே. கே. ரவுலிங் என்ற பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய “ஹரி பொட்டர்” என்னும் நூல் விற்பனையில் பெரும் சாதனையைப் புரிந்துள்ளது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் வாசகர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு இந்நூலை வாங்கியுள்ளார்கள். இந்தியாவுக்கு வந்த 4600 நூல்களும் ஒரு சில மணிநேரத்தில் விற்பனை முடிந்து விட்டது. இலங்கைக்கு வந்த நூல்களும் விற்பனையாகி விட்டனவாம். குழந்தைகள் தொடக்கம் வயது வந்தவர்கள்வரை இந்நூலை ஆவலுடன் வாங்கி வாசிக்கின்றார்கள். ஆனால் இலங்கைத் தமிழ்வாசகர்களில் பெருந்தொகையினர் மட்டும் இந்தியச் சினிமாக்காரர்களின் 'கிசுகிசு'க்களை வாசிப்பதற்காக ஆலாய் பறக்கின்றார்கள். இக்குப்பைகள் தடைசெய்யப்படும்வரை, ஆரோக்கியமான தமிழ் எழுத்துக்களை இவர்களோ அன்றேல் வருங்கால சமுதாயமோ அறியாது கண்ணிருந்தும் குருடராக வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவது உறுதி.

நூல்தேட்டம் 3வது தொகுதி வெளியீடு

ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான நூல் விபரப்பட்டியலான நூல்தேட்டத்தின் பணியில் பல ஆண்டுகளாக லண்டனில் வாழும் இலங்கையரான திரு. என். செல்வராஜா ஈடுபட்டுவரு கின்றார். தனி ஒரு மனிதன், ஒரு நிறுவனம் ஆற்றவேண்டிய செயற்பாடுகளுக்கு அப்பாலும் சென்று தளராத தன் முயற்சியைத் திறமையுடன் ஆற்றிவரும் செயலை தமிழ்நெஞ்சங்கள் என்றும் மறக்கமாட்டாத நிலையில் அவரது தேட்டங்கள் பதிவுபெற்று நூல்களாக வெளி வந்துள்ளன. நூல் தேட்டத்தின் முதலாவது தொகுதி 2002இலும், இரண்டாவது தொகுதி 2004இலும் வெளியிடப்பட்டன. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நூல்தேட்டம் 3வது தொகுதி அண்மையில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

இதில் ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும், வெளியீட்டாளர்களினதும் ஆயிரம் நூல்கள் பற்றிய அடிப்படை நூலியல் குறிப்புக்களும் அதனையடுத்து நூல் பற்றிய சிறு அறிமுகக் குறிப்பும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஈழத்து தமிழ்நூல்கள் அனைத்தையும், ஒரு தொகுதிக்கு 1000 நூல்கள் என்ற எண்ணிக்கையில் பட்டியலிடப்படுவதே நூல் தேட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். 200க்கு மேற்பட்ட முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் பற்றிய விபரங்களும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. நூல் தேட்டம் 4வது தொகுதி வேலைகள் நடைபெற்றுவருவதாகவும் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அதன் விபரங்களை தனக்கு அறியத்தரின தனது நூல்தேட்டம் நூலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்ற விபரத்தையும் திரு. என். செல்வராசா குறிப்பிட்டார்.

ஒரு பனஞ்சோலைக் கிராமத்தின் எழுச்சி

முற்போக்கு சிந்தனையாளரும் எழுத்தாளருமாகிய என். கே. ரகுநாதன் எழுதிய 'ஒரு பனஞ்சோலைக் கிராமத்தின் எழுச்சி' என்ற நூலின் ஆய்வரங்கு இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்றது. கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தில் அண்மையில் நடைபெற்ற நிகழ்வுக்கு திரு. முகம்மது சமீம் தலைமை வகித்துப் பேசும்போது "யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியில் பிறப்பிடமாக வாழ்ந்துவரும் எனக்கு யாழ்ப்பாணத்துச் சாதி நிலைமைகளை இந்நூலின் மூலம் அறியும்போது பெரும் வியப்பைத் தருகின்றது என்றும், தமது சமுதாயத்தில் இத்தகைய சாதி வித்தியாசங்கள் எதுவுமில்லை" என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆய்வுரைகளை திரு. எம். தயாபரன், திரு. எஸ். ஜெயரத்தினம், திரு. சிவா சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். மண்வாசனை, சமூகம் சார்ந்த பிரச்சனைகள், கிராமமக்களின் வாழ்க்கைத்தரம், கல்வி கற்பதில் இருந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமூகக் கொடுமைகள் என்பவற்றை தொட்டுக் காட்டும் ஒரு பதிவு ஆவணமாகவே கொள்ள முடியும் என்று தமது கருத்துக்களில் ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம்

உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து வாழும் தமிழர்களை ஒன்று சேர்த்து 'உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம்' பரந்த அளவில் செயற்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் மொழி வளர்ச்சி, தமிழர் களின் பண்பாட்டைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்யும் நோக்கத்துடன் இவ்வியக்கம் செயலாற்றி வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தவரான திரு. செல்லையா அவர்கள் கனடாவில் இருந்துகொண்டு 'உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தலைவராகச் செயற்படுகின்றார். அண்மையில் இலங்கைக்கு வருகைதந்த திரு. செல்லையா அவர்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஒரு ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடுசெய்து. உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கொழும்புக் கிளையை அங்குராார்ப்பணம் செய்து வைத்தார்.

நினைவுச் சொற்பொழிவுகள்

அமரராகிவிட்ட பப்புலோ நெருடா, கே. சுப்பிரமணியம், அ. ந. கந்தசாமி ஆகியோருடைய நினைவுச் சொற்பொழிவுகள் இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்றன. வெள்ளவத்தை பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனக் கேட்போர் கூடத்தில் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் திரு. கே. சுப்பிரமணியம் பற்றி தினகரன் ஆசிரியர் திரு. சிவா சுப்பிரமணியமும், பப்புலோ நெருடா பற்றி பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் எம். ஏ. நுஃமான்னும், அ. ந. கந்தசாமி பற்றி கவிஞர் ஏ. இக்பாலும் பல தகவல்களைத் தந்தார்கள். சினிமாத் துறையில் பல சாதனைகளைப் படைத்த கே. சுப்பிரமணியம் பிராமணராக இருந்தும் தமது சமூகத்தின் புரையோடிப்போன சம்பிரதாயங்களை சமூகக் கண்கொண்டு நோக்கி வெளிப்படுத்த முனைந்தார். அதற்கு சினிமாவை ஒரு கருவியாகப் பாவித்தார். முற்போக்குச் சிந்தனைகளை பரப்புவதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார் என்று திரு. சிவா. சுப்பிரமணியம் தனதுரையில் தெரிவித்தார். தனது 13 வயதில் எழுதத் தொடங்கிய பப்புலோ நெருடா ஸ்பானிய மொழியில் 1923 இல் முதல் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டார். இவர் இலங்கை பற்றியும் கவிதை எழுதியுள்ளார்.

இலங்கையில் 1928, 1929களில் வெள்ளவத்தையில் இருந்திருக்கின்றார். 'இருபது காதல் கவிதைகள்' என்ற இவரது தொகுப்பு மில்லியன் கணக்கில் விற்பனையாகி இருந்தது.

1936இல் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரில், சுதந்திரத்துக்காக ஆதரவாக இருந்தமையால் பப்பிலோ நெருடா வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டார். அதன் பின் பிரான்சுக்கு போய் கொம் யூனிஸ்ட்டாக மாறினார். 1945ல் சிலி நாட்டுக்குச் சென்று கொம்யூனிஸ்ட்டுக்களுடன் சேர்ந்து இயங்கினார். சிலியில் ஏற்பட்ட பிரச்சனை காரணமாக ஆஜன்டீனாவுக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து மீண்டும் பிரான்சுக்கு வந்தார். பிரான்சுக்கு வந்தபின் உலகத்துக்குத் தெரிய வருகின்றார். இலக்கியத்துக்கான நோபல்பரிசும், ஸ்டாலின் பரிசும் பெற்ற கவிஞர். 1923தொடக்கம் 1967வரை 24 கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகுதிகளில் 'மச்சு பிச்சு', 'மண்டோ ஜெனரல்' ஆகியன இவருக்குப் புகழ்தேடிக்கொடுத்தன.

அ. ந. கந்தசாமி இலக்கியத்துறையில் தடம்பதித்த ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர். தேசாபிமானி, வீரகேசரி, சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகையில் இவரது ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. 'ஸ்ரீலங்கா' ஏட்டை நடத்தியவர். 'வெற்றியின் இரகசியம்' என்ற நூல் இவரால் எழுதப்பட்டது. இவரது 'மனக்கண்' நாவல் சிறந்த நாவலெனக் கொண்டு, தேசிய நாவலென பதியப்படும் நாவலானது. நாடக எழுத்தாளராகிய இவர் 'மதமாற்றம்' என்னும் நாடகத்தையும் எழுதிப் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவர்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரின் 'இளங்கதிர்' 2004/2005 வெளியீட்டு விழா

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரின் 36^{ஆம்} ஆண்டு மலர் இளங்கதிர் (2004/2005) வெளியீட்டு விழா 19.09.2005 திங்கள் மாலை பொறியியல் வளாகக் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவிற்கு தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர், பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் தலைமை வகித்தார். ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். இளங்கதிர் மலரின் ஆய்வுரையை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பொறுப்பாளர் ரமீஸ் அப்துல்லா நிகழ்த்தினார். தி. ஞானசேகரன் தமது உரையில் கடந்த காலங்களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பலரை உருவாக்கியுள்ளது. பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தன், கைலாசபதி போன்றோர் மாணவர்களை கலை இலக்கியத் துறையில் வளர்த்தெடுத்தார்கள். இன்று அந்த நிலைமை இல்லை. இன்றைய பேராசிரியர்களும் கலாநிதிகளும் வகுப்பறைக் கற்பித்தலோடு நின்று விடுகின்றனர். மாணவர்களின் ஆளுமையை வளர்த்தெடுப்பதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை எனக் குறிப்பிட்டார். சங்கத் தலைவர் க. தயாநிதி, இதழாசிரியர் செல்வி. ஜெ. என். யாழினி, விரிவுரையாளர் திரு. மா. ருபவதனன் ஆகியோரும் உரை நிகழ்த்தினர். மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. இளங்கதிர் மலர் சிறந்த ஆக்கங்களைத் தாங்கி, தரமான மலராக வெளிவந்துள்ளது.

புன்னாலைக்கட்டுவன் அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலை பவள விழாவும் பரிசளிப்பு நிகழ்வும்

தமிழறிஞர் வித்துவசிரோமணி கணேசையர் ஆரம்பக் கல்விகற்ற புன்னாலைக்கட்டுவன் தமிழ்ப்பாடசாலை தற்போது அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலையாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. அதன் பவள விழாவும் பரிசளிப்பு நிகழ்வும் 11.09.2005 அன்று பாடசாலைத் திறந்த வெளி அரசினர் நடைபெற்றது. பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் திரு. சி. மணியம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராக வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் ப. விக்னேஸ்வரனும் சிறப்பு விருந்தினர்களாக செ. குபேரநாதன், திரு. பொன். பூலோகசிங்கம், சி. தனேஸ்வரன் ஆகியோரும் கௌரவ விருந்தினர்களாக திரு. வி. எம். முத்துராசா, திரு. ஆ. திருநாவுக்கரசு, திருமதி

பார்வதிப்பிள்ளை தங்கராசா ஆகியோரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். பாடசாலையின் புதிய நூலகத்தை திரு ஏ. உதயகுமார் ஆரம்பித்து வைத்தார். திரு. ஐ. இராமசாமி, திரு. ந. ஜெயகுமாரன், திரு. ச. முருகநேசன், திரு. தா. பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இவ்விழாவில் உரை நிகழ்த்தினர்.

பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களான கலாபூஷணம் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன், திரு. அ. துரைராஜா, பாடசாலை நலன்விரும்பிகளான திரு. செ. செல்வரத்தினம், திரு. க. தர்மலிங்கம் ஆகியோரும் விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பற்றிய சேவை நயப்புரையை பழைய மாணவர் சங்கத்தின் போஷகரான திரு. ஆ. சி. நடராஜா நிகழ்த்தினார்.

திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்கள், புன்னாலைக்கட்டுவன் அரசினர் தமிழ்ச் கல்வன் பாடசாலை கல்விச் சமூகத்தின் சார்பில், அவர் ஆற்றிய இலக்கியப் பணிக்காக 'கலை ஞானமணி' என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார். ஏற்புரை வழங்கிய தி. ஞானசேகரன் புன்னாலைக்கட்டுவன் கிராமம் புகழ்மிக்க கல்விப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. அதன் வரலாறு சரியான முறையில் எழுதப்படவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

'பவளம்' என்ற சிறப்பு மலரும் இவ்விழாவில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இம்மலரில் பெரியோர்களின் ஆசிச்செய்திகளும், புன்னாலைக்கட்டுவன் கிராமத்தின் கல்விப்பாரம்பரியம் பற்றிய தகவல்களும், கிராமம் தொடர்பான முக்கிய தகவல்களும், மாணவர்களின் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

நிறைவாக மாணவர்களுக்கான பரிசளிப்பு நிகழ்வும், கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. இவ்விழாவைச் சிறப்புற ஒழுங்கமைத்த தலைமையாசிரியர் திரு. சி. மணியம், போஷகர் ஆ. சி. நடராஜா, ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஊர் மக்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

நூல் வெளியீடுகள்

- ❖ நீ. பி. அருளானந்தத்தின் 'கறுப்பு ஞாயிறு' சிறுகதைத் தொகுதியின் நூல் வெளியீட்டு விழா 'ஞானம்' கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் திரு. ஆ. கந்தசாமி வரவேற்புரை நிகழ்த்த திரு. லோறன்ஸ் செல்வநாயகம் நூல் நயவுரையை நிகழ்த்தினார். நூலின் முதற்பிரதியை அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் பெற்றுச் சிறப்பித்தார்.
- ❖ 'அகவிழி' ஆசிரியர்களுக்கான மாதாந்த சஞ்சிகை கொழும்பிலிருந்து வெளிவரு கின்றது. ஆசிரியத்துவ நோக்காக வெளிவரும் இச் சஞ்சிகையின் ஆலோசகர் குழுவில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், கலாநிதி ஹுசைன் இஸ்மாயில், மா. சின்னத்தம்பி, கலாநிதி ப. கா. பக்கீர் ஜஃபார், கலாநிதி மா. கருணாநிதி, மா. செல்வராசா, தை. தனராஜ், உ. நவரட்ணம் ஆகிய கல்விசார் அறிஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். மேலும் அங்கத்தவர்கள் எழுதும் நூல்களைப் பிரசுரிக்க உதவியும், விற்பனையும் செய்து தருவதுடன் தங்கள் பிரசுரங்கள் அனைத்தையும் அரை விலையில் வழங்கவும் தயாராக இருக்கின்றார்கள்.
- ❖ மாத்தளை ஸாஹிரா கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரும் ஓய்வுபெற்ற கல்விப் பணிப்பாளரு மாகிய ஏ. இஸட் ஓமர்தீன் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் அண்மையில் மாத்தளை ஸாஹிரா கல்லூரி கேட்போர் கூடத்தில் வெளியிடப்பட்டது.
- ❖ 'வேடிக்கை' இருவார இதழ் வெளியீட்டுவிழா யாழ் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நிகழ்வில் கலாநிதி செங்கை ஆழியான் நூலை வெளியிட்டு வைக்க பாதுகாவலன் ஆசிரியர் அருட்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். எஸ். அனுராஜ் தலைமையில் இவ்விழா நடைபெற்றது.
- ❖ பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் 'சிந்தனைச் சோலை' புதிய பதிப்பாக மலர்ந்துள்ளது. புலமை மரபின் உயர்தனி ஆளுமையை இன்றைய தலைமுறைக்குக் கையளிக்கும் இந்த கைங்கரியத்தை

தெல்லிப்பளை மகாஜனாக் கல்லூரியின் உலக பழைய மாணவர் சங்கக் குழுவினர்— ஒரு பெரும் பண்பாட்டு முது சொத்தை மீள் உயிர்ப்பாக்கி யுள்ளனர். ‘சிந்தனைச் சோலை’யில் யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி 332 பாடல்களும் ‘எங்கள் தேச நிலை’ என்னும் கவிதைப்பகுதியும், தனிப்பாடல்களைக் கொண்ட கீதரக மஞ்சரியும் இடம்பெற்றுள்ளன.

- ❖ **நந்தி எழுதிய நாவல்:** மறைந்த வாழ்நாள் பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி) எழுதிய முற்றுப்பெறாத நாவல் ஒன்றை பிரபல எழுத்தாளர் கலாநிதி க. குணராசா எழுதி முடிக்கவுள்ளார். எட்டு அத்தியாயங்கள் எழுதி முடிக்கப்பட்ட நிலையில் பேராசிரியர் நந்தி சுயமனமடைந்ததைத் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட நாவலை எழுதி முடிக்குமாறு அவர் குணராசாவை (செங்கை ஆழியான்) கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க நாவலை எழுதி முடிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.
- ❖ **“பிரவாதம்”** சமூக விஞ்ஞான சங்கத்தின் அரையாண்டுச் சஞ்சிகை தொகுதி— 4 சென்ற மாதம் வெளிவந்தது. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பெரும் சிந்தனையாளர் எட்வர்ட் சயித் அவர்களின் படத்தை அட்டையில் தாங்கி சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது. எம். ஏ. நுஃமாணை ஆசிரியராகக் கொண்ட பிரவாதம் ஆசிரியர் குழுவில் திரு. என். சண்முகரத்தினம், திருமதி சித்திரலோகா மெளனகுரு, கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் ஆகியோர் உள்ளனர். “தம்மையும் பிறரையும் பற்றிய தமது பார்வையின் மீள் உருவாக்கம் செய்வதற்குமே அவர் தனது புலமைத் துறைசார்ந்த எழுத்துமுயற்சிகள் அனைத்தையும் அர்ப்பணித்தார்” என்று எட்வர்ட் சயித் பற்றி உலகப் புகழ் பெற்ற பிறிதொரு சிந்தனையாளரான நோம் சொம்ஸ்கி கூறியுள்ளார் போன்ற பல விடயங்கள் இச்சஞ்சிகையில் இடம் பெற்றுள்ளன.
- ❖ **நினைவுக் கூட்டமும், ‘நண்பர்கள்’ நாவல் வெளியீட்டுவிழாவும்:** பிரபல எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளரும், கவிஞருமாகிய மர்ஹூம் எம். எச். எம் ஷம்ஸ் அவர்களின் மூன்றாவது ஆண்டு நினைவுக் கூட்டம் திக்குவல்லை மின்ஹாத் தேசிய பாட சாலையில் எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமாலின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் ‘நண்பர்கள்’ நாவல் வெளியீட்டு விழாவும் இடம்பெற்றது. நாவல் வெளியீட்டுரை எழுத்தாளர் ஜே. எஸ். எம் நியாஸினால் நிகழ்த்தப்பட்டது. மேற்படி விழாவில் மூத்த இலக்கியவாதியும் முற்போக்குக் கவிஞருமாகிய ஏ. இக்பால், சமூக சேவகர் எம். என். எம். நஜீப்தீன் ஆகியோர் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.
- ❖ **‘மருதாணியில் சிவந்தமண்’** என்னும் மடவளை அன்சார் எம். ஷியாம் எழுதிய கவிதை நூலின் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் மடவளை மதீனா மத்திய கல்லூரியில் நடைபெற்றது.
- ❖ **மறைந்த எழுத்தாளர்களுக்கு அஞ்சலி:** அண்மையில் மறைந்த இலக்கிய வாதி கருக்கான அஞ்சலிக்கூட்டம் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் சார்பில் தாயகம் இதழ் ஆசிரியர் க. தணிகாசலம் தலைமையில் ஆரியகுளம் பகுதியிலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியப் பணிமனையில் நடைபெற்றது. மறைந்த கலைப் பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை, செம்பியன் செல்வன், வண்ணை செ. சிவராஜா, புலோலியூர் சதாசிவம் ஆகியோருக்கான நினைவு அஞ்சலியை கலாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) வழங்கினார். கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொக்கன், நந்தி ஆகிய மூத்த எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் அவர்களின் எழுத்துலக வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். மறைந்த எழுத்தாளர் கே. வி. நடராஜன் எழுத்துமூலம் தனது பணியைச் சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளார் என சொ. சிவபாலன் தனதுரையில் தெரிவித்துள்ளார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கியவரும், மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவருமான மூத்த எழுத்தாளர் கே. கணேஷ் அவர்களைப் பற்றியும் இடது சாரி கருத்துக் கொண்டவரும் வடமராச்சியைச் சேர்ந்தவருமான ராஜமூர்த்தி காந்தன் ஆகிய இருவரின் எழுத்தாற்றல் களைத் தனது அஞ்சலி உரையில் க. தணிகாசலம் எடுத்தியம்பினார்.

நூல் : 'கறுப்பு ஞாயிறு'
[சிறுகதைத் தொகுதி]
ஆசிரியர் : நீ. பி. அருளானந்தம்
பதிப்பு : திருமகள் பதிப்பகம்
இல. 7, லில்லியன் சாலை,
கல்கிசை.
விலை : ரூ 230/=

“நல்ல சிறுகதைகள் எழுதி, கவனிப்பதற் குரிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் பலவற்றை வெளியிட்டிருக்கின்ற எழுத்தாளர் நீ. பி. அருளானந்தம் அவர்களின் புதிய சிறுகதைத் தொகுப்பான இந்த நூல் அவருடைய வளர்ச்சியையும் அனுபவ முதிர்ச்சியையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. கதைக்கலையில் அவர் பெற்றுள்ள தேர்ச்சியையும் இக்கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன” என்று இந் நூலுக்கான தனது அணிந்துரையில் தமிழக முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள் “நான் பேனா பிடித்து எழுத ஆரம்பித்த காலந்தொட்டு எழுத்தாளர்களுக்குள்ளே நான் ஒரு சாதாரண

மனிதன். மெளனியாக ஒரு நிலையிலிருந்து இச் சமூகத்தின் மேம்பாட்டுக்காய் என் இதயம் துடிக்கும் ஒலியை எழுத்தில் தருவதே என் பேரவாவாகும்” என்று எதுவித ஆடம்பரமு மின்றி தனது உளக்கருத்தை ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் உள்ளடக்கிய 'கறுப்பு ஞாயிறு' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு அழகான முகப்பு அட்டையுடனும், நல்லதாளில் சிறப்பு அச்சுப் பதிப்புடன் வெளிவந்துள்ளது. “மாற்றங்கள் மறுப்பதற்கில்லை”, “கபளீகரம்” “ஆமைக்குணம்” ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளை உருவாக்கிய இவ்வாசிரியர் நான்காவது தொகுதியாக 'கறுப்பு ஞாயிறு' வை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். இத்தொகுதியிலுள்ள 'பருவக்காற்று' என்னும் சிறுகதை 'கணையாழி' என்னும் இந்தியச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. இவருடைய சிறுகதைகள் 'தாயகம்', தினகரன், ஞானம், தினமுரசு ஆகிய வெளியீடுகளில் வெளிவந்துள்ளன என்பது கவனிக்கற்பாலது.

மனித மனம் குறித்தும், அவர்களது உணர்வுகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள் என்பவற்றுக்கு உள்ளார்ந்த வெளிப்பாட்டை துணிவுடன் கூறும் எழுத்தாளர் தனது 'இருளே நீ இனிமேல் விலகாயோ' என்ற சிறுகதையில் பெண்நிலை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “இவர்களது மகனுக்கு மனைவியாக வந்தவள்; இன்று மலிவான வேலைக்காரியாகிவிட்டாள். மனத்திலும் அவளுக்கு சிறிதேனும் இங்கு மகிழ்ச்சியென்றதில்லை. தன்னைப்பற்றி கவலைப்படவென்று ஒருத்தருமில்லை” என்று ஏங்குகின்றார். இவருடைய பருவக்காற்று, என்னும் முதற்சிறுகதை இருபதுபக்கமும், 'தீ' இருபது பக்கங்களும், 'கறுப்பு ஞாயிறு' 25 பக்கங்களும், 'உருமாறல்' 22 பக்கங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன. இவற்றை வாசிக்கும் போது இவருடைய சிறுகதைகள் நீண்டு குறுநாவலோ என்று எண்ணவைக்கின்றது. எழுத்துச் சுதந்திரம் எழுத்தாளனுக்குண்டு என்று இருந்தாலும், வாசகனுக்கு பொறுமை இழந்து போக வைக்கக் கூடாது. எப்படிப் பலவகைப்பட்ட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டாலும் திரு. நீ. பி. அருளானந்தம் சில சிறுகதைகளை எழுதுவதற்கு முன்பு அந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று அந்தமக்களின்

நிலை, மண்வாசனை பேச்சு வழக்கு என்பவற்றை அறிந்து எழுத முயற்சித்தமை பாராட்டுக்குரியது.

-த. சிவா

நூல் : “சிறுவர் விருந்து சிந்தனைக் கதைகள்”
 ஆக்கம் : பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை
 வெளியீடு : திவ்வியா பப்பிளிக்கேஷன்
 அச்சுப் பதிப்பு : மாருதி அச்சகம்.
 விலை : ரூ 65/=

ஈழத்தில் சிறுவர்களுக்கான தமிழ் நூல்கள் ஒரு சில வெளிவந்த போதிலும் பிஞ்சு உள்ளங்களைக் கவரக்கூடிய வகையில் திரு. பி.பி அந்தோனிப்பிள்ளை ஆண்டு-5 சிறுவர் களுக்காக “சிறுவர் விருந்து சிந்தனைக் கதைகள்” என்னும் நூலை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்.

“ஆண்டு ஐந்து மாணவர்களின் தரத்தை மனதில் கொண்டு எழுதப்பட்ட பதினைந்து கதைகளை உள்ளடக்கிய இந்நூல் மாணவர்கள் ஒழுக்க நெறிகளை பேண உதவுவதோடு அவர்களது சிந்தனையைத் தூண்டும் நோக்கிலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.” என்று ஆசிரியர் தனது முகவுரையில் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

சிறுவர் உள்ளங்களில் சமகால நல்லெண்ணங்களை விதைக்கும் வகையில் மிகவும் இலகுவாகவும், எளிதாகவும் தனது ஆக்கங்களைக் கதைகள் உருவில் ஆசிரியர் ஆக்கியுள்ளார். ‘பொதுச் சொத்தைப் பேண்’, ‘சேமிப்புச் சிறந்த பழக்கம்’, ‘பெருந்தன்மை’, ‘முன் மாதிரி’, ‘பிறர் சினேகம்’, ‘உன்னத சேவை’,

‘யோசித்து முடிவெடு’ ‘பார்த்து மகிழும் பறவைகள்’, ‘தாழ்ந்த தொழில் எதுவுமில்லை’, ‘வசதி குறைந்தவர்களும் உண்டு’, ‘ஊரோடு கூடி வாழ்’, ‘ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால்’, ‘உயர்வும் தாழ்வும்’, ‘முன் கோபத்தை ஒழிப்போம்’ ‘அப்பா வந்தார்’ ஆகிய தலைப்புகளில் மாணவர் நன்மை கருதி சிறிய சிறிய கதைகளை இந்நூலில் தந்துள்ளார். இன்றைய நிலையில் வளர்ந்தவர் களும் தாங்கள் மறந்திருந்த சில பயன்தரும் கருத்துக்களை தெரிந்துகொள்ள இக்கதைகள் உதவமுடியும்.

பிள்ளைப் பருவத்தினரின் மனத்தில் நல்ல விதைகள் விதைக்கவேண்டும் என்னும் உத்வேகத்தில் பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை அவர்கள் “சிறுவர் விருந்து சிந்தனைக் கதை” களை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். அவரது பயன்தரும் பணியைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

- அருந்தவன்

நூல் : “காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள்”
 தொகுப்பாசிரியர்: த. சீவகப்பிரமணியம்
 (தம்பு - சிவா)
 பதிப்பு : மணிமேகலைப் பிரசுரம்
 விலை : ரூ 145/=

மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள், மல்லிகைச் சிறுகதைகள், தீர்த்தக்கரைச் சிறுகதைகள் என்னும் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள், இதழ்களின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டின் ஒரு நீட்சியாக - வளர்ச்சி நோக்கிய ஒரு முன் நகர்வாக வந்திருக்கின்றது

இந்த “காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள் என்னும் தொகுதி.

இந்த நூலைத் தொகுத்துள்ள திரு. த. சிவசுப்பிரமணியம் பாராட்டுக்குரியவர். ஒரு எழுத்தாளர், பேச்சாளர், இதழியல் தொடர்பாளர், ‘கற்பகம்’ இதழின் சிறப்பாசிரியர், நல்ல சிறுகதை படைப்பாளி என்பவைகளை விடவும், ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ‘கற்பகம்’ என்கின்ற இலக்கியச் சிறுநூட்டின் சிறுகதைப் பங்களிப்பை ஆவணப்படுத்தியுள்ளதன் மூலம் பெருமையடைகின்றார். இத்தொகுப்பை வெளியிட நிதிஉதவி வழங்கிய செல்வி மாதுமைக்கு எனது நன்றிகள் என்னும் சிவாவின் வரிகள் என்னை புல்லரிக்கச் செய்தன.

இளம் எழுத்தாளர் முன்னேற்றப் பேரவையின் வெளியீடாக 1970 நடுப்பகுதியிலிருந்து வெளிவந்த ஏடு ‘கற்பகம்’ கலை, இலக்கியம், அறிவியல், பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத்திலும் ஈழத்தின் தனித்துவம் வெளிக்கொண்டு வரப்படல் வேண்டும்; பிரபல்யப் படுத்தப்படல் வேண்டும் என்கின்ற தணியாத தாகத்துடன், வளரத் துடிக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்குடனும், ஈழத்து கலை கலாசாரம் பேணப்படுவதுடன் ஈழத்து மண் வாசனையையும் சாதாரண தொழிலாள விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைமை, ஆற்றல்மிகு படைப்புக்களாக உருவாக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கையுடனும் இயங்கிய இதழ் கற்பகம்.

மூன்றே மூன்று இதழ்கள்தான் என்றாலும் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அது பதித்துள்ள முத்தான தடங்கள் இந்த நூல் வெளியீட்டின் மூலம் ஊர்ஜிதம் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. வாசிப்பு என்பது வெறுமனே ரசனைக்காக மட்டுமல்ல வாசகனை, சமூகத்தை முன்னோக்கி நகர்த்தும் ஒரு பணிக்காகவுமே என்னும் இலக்கியத்தின் எழுத்தின் - பயன்பாட்டினை இந்த நூலின் படைப்புக்கள் உணர்த்துகின்றன. முழுமை குன்றாத 12 கதைகள் கற்பகத்தில் வெளிவந்துள்ளமை இத்தொகுதி மூலம் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

சிறுகதை என்பது ஒரு சக்திமிக்க இலக்கியவடிவம். கஷ்டப்படுகின்றவர்களினதும் நொந்துபோய் இருப்பவர்களினதும், அடக்கி

ஒடுக்கப்பட்டவர்களினதும் குரலாக ஒலிப்பதே சிறுகதை என்பது மேனாட்டுச் சிறுகதை ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இந்தக் கற்பகச் சிறுகதைகள் இவைகளுக்கான சிறந்த உதாரணங்களாகத் திகழ்கின்றன. செ. கணேசலிங்கன், நெல்லை க. பேரன், நீர்வை பொன்னையன், குப்பிளான் ஐ. சண்முகன், கே. டானியல், போர்வையூர் ஜிப்ரி, செ. கதிர்காமநாதன், எஸ். இராஜம்புலவனம், செ. கந்தசாமி, பிரகாஷ் (தமிழக எழுத்தாளர்) செ. யோகநாதன், தம்பு - சிவா ஆகியோரின் எழுத்தாக்கங்கள் இந்நூலுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளன.

-தெளிவத்தை ஜோசப்

நூல் : ‘அம்பாள் செய்யும் அற்புதங்கள்’ [தொகுதி நூல்].

ஆக்கம் : வே. வரதகந்தரம்

வெளியீடு : மணிமேகலை பிரசுரம், சென்னை.

விலை : ரூபா 40/= (இந்தியா)

நூலாசிரியர் திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் மீது பேரன்பு பூண்டவர். அவர்கள் குலதெய்வமும் அம்பாள் தான். ஆகவே, தனது குல தெய்வமான அருள் மிகு பத்திரகாளி அம்பாள் எங்கள் ஊரில் செய்த அற்புதங்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். இவ்வாறாக, 39 அற்புதங்களை எழுதியுள்ளார்.

திருகோணமலையில் அருளாட்சி செய்யும் பத்ரகாளி அம்பாளின் அற்புதங்களை உணர்ந்த ஆசிரியர் உலகம் எங்கும் அம்பாள் செய்த அற்புதங்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து தொகுத்து தந்திருக்கிறார்.

ஆதி சங்கரர், முத்துசாமி தீட்சதர், திருமூலர், அருட்சோதி வள்ளலர் இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர், கவியரசர் கம்பர், சுவாமி விவேகானந்தர், கவிஞர் கண்ணதாஸன், சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாரதிதாஸன், காளமேகப் புலவர், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய அருளாளர்களுக்கு அம்பாள் செய்த அற்புதங்களை உதவிகளை எல்லாம் தொகுத்து தந்திருக்கிறார்.

எங்கெங்கு அம்பாளின் அப்புதங்கள் நிகழ்ந்தாலும் அவ் அற்புதங்கள் அனைத்தையும் நடத்தி வைப்பவள்தான் எங்களின் திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள், என்ற ஓர் உன்னதமான ஒற்றுமை தத்துவத்தை ஆசிரியர் உணர் கிறார். எங்கெங்கு காணிலும் அவளின் சக்தியே ஊடுருவிப் பாய்கிறது என்று மன முருகி நிற்கிறார் ஆசிரியர்.

ஆச்சி நீ காளி' என்ற மகுடத்தில் 108 கவிதைகளை பாடி இருக்கிறார் ஆசிரியர்.

அறநெறிப் பாடசாலைக்கு செல்லும் ஒவ்வொரு குழந்தைகளுக்கும் ஒவ்வொரு புத்தகத்தை தாய், தந்தையர் வாங்கி கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் அவர்களும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க புத்தகம் இது.

-ப. பா.ரா-

நூல் : 'கொண்டு வந்த சீதனம்' [சிறுகதை தொகுப்பு].
 ஆக்கம் : முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம்
 வெளியீடு : எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம், 64. கதிர்காமர் வீதி அமிர்தகழி , மட்டக்களப்பு.
 விலை : ரூபா 175/=

நூடறிந்த எழுத்தாளரான முல்லைமணி அவர்களின் பதின்நான்கு சிறுகதைகளைக் கொண்டது இந்த தொகுப்பு. ஆசிரியரால் 1980 - 2003ம் காலத்தில் எழுதப்பட்டவைகள் இவை. கொண்டு வந்த சீதனம், உதயங்களும் அஸ்தமனங்களும், மீண்டும் தொடங்கும் ஆச்சியின் பயணம், காதல்; காதல்; காதல்; பொட்டு, ஒரு தோட்டநிலம், கொடுக்கிற தெய்வம், கலியாணத்தின் கதை, ரியூசன் மாஸ்டர், வார்சு, பார் மகனே பார், ஒரு பாலத்தின் கதை, அழுத்தங்கள் ஆகிய 14 கதைகள் இந்த நூலில் அடங்கி மிளிக்கின்றன.

அதிகமான கதைகளில் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை வன்னி மக்களின், வன்னி மண்ணின் வாசனையை உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றன.

முல்லைமணி அவர்கள் கதையினூடாக உண்மைச் சம்பவங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார். ஆகவே அவைகள் ஒரு காலகட்டத்தை காட்டி நிற்கும் சான்றாக இருக்கின்றன.

தொகுப்பின் தலைப்பாக உள்ள 'கொண்டு வந்த சீதனம்' என்ற கதையில் சரித்திர விரிவுரையாளர் செந்திலோடு எங்களையும் கூட்டிக் கொண்டு பஸ் பிரயாணம் செய்கிறார். வன்னி மண்ணை அறியாத எங்களை அந்த பிரதேச காட்சிகளையும் காட்டி கூட்டிச் செல்கிறார். அத்துடன் எத்தனையோ சரித்திர ஆதாரங்கள் உண்மையில் அழிந்து கொண்டு இருப்பதையும் வீட்டின் அத்திவாரமாக மாறுவதையும் நினைக்க வைக்கிறார்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் பற்றிய தகவல்கள் பல உள்ளன. அழகான ஆறு ஓடும் நடையில் கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

இந்நூலாசிரியர் தனது முதிர்ந்த எழுத்தாற்றலால் தனது 14 கதைகளுக்கு உயிர் கொடுத்து இருக்கிறார். கைதோர்ந்த எழுத்தாற்றல் நிரம்பிய நல்ல ஒரு நூலாக இது திகழ்கிறது.

-ப. பா.ரா-

வாசகர் பேச்சு

விமரிசனம், திறனாய்வு ஆகிய இரண்டு சொற்களும் ஒரே கருத்தையுடையவை. ஆனால் இச்சொற்கள் வெவ்வேறு கருத்தைக் கொண்டவை என்று வாசகர் ஒருவர் (கு. ஜெயதீபன்) குரல் எழுப்புவது நகைப்பிற்குரியது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் பின்வரும் கூற்று ஜெயதீபனின் அறியாமை இருளை அகற்றுமென்று நம்புகின்றேன்.

திறனாய்வு, விமரிசனம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள். பின்னது வடமொழியினின்று பெறப்பட்டது. (இலக்கியமும் திறனாய்வும் பக் - 107)

முல்லைமணியின் சிறுகதை (கொக்கினாய் மாமி) பற்றி இன்னுமொரு வாசகர் (நாச்சியார் தீவு பர்வீன்) குறிப்பிடிகையில் இலங்கையின் வடகிழக்கில் முஸ்லிம்களின் பூர்வீகத்தையிட்டுப் பெரிதும் ஆதங்கப்படுவது தெரிகிறது. அவருக்கு இவ்வரலாற்றுச் செய்திகள் அர்ப்பணம்.

இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான நாகர், இயக்கர் என்போரின் வாரிசுகளே இன்றைய இலங்கைத் தமிழர்கள். இது நிரூபிக்கப்பட்ட வரலாறு, பிரபல வரலாற்றாசிரியர்களான கொடிறிங்ரன், மென்டிஸ் ஆகியோரின் ஆய்வின்படி கி. பி. 8^{ம்} நூற்றாண்டிலேயே அராபியர்கள் இலங்கை மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தனர்.

இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு' என்னும் நூலின் ஆசிரியர் ஐ. எவ். எம். அப்துல் அஸ்ஸ் அவர்கள் கி.பி. 13^{ம்} நூற்றாண்டிலேயே (இலங்கை) பேருவளையில் முஸ்லிம்களின் முதல் குடியேற்றம் உருவானது என்று கூறுகின்றார். அச்சமயம் அங்கு செல்வாக்கோடு வாழ்ந்த தமிழர்களோடு முஸ்லிம்கள் நப்பு பூண்டு தமிழ்ப் பெண்களையே அவர்கள் திருமணம் செய்ததாகவும் அஸ்ஸ் அவர்கள் தமது நூலில் (பக் - 47) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

-வாகரைவாணன்

****

செங்கை ஆழியானின் புனைகதை இலக்கியம் அறிவோம் கற்போம் படைப்போம் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு மிகவும் பிரயோசனமான தொடர். ஆனால் சென்ற இதழில் கட்டுரையின் முடிவில் “எனக்கு ஜெயமோகனைப் பிடிக்காது சுந்தரராமசாமியைப் பிடிக்காது” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளாதீர்கள். நீங்கள் என்ன கல்விப் புலமையும் நூலறிவும் மொழியறிவும் கொண்ட பேராசிரியர் கைலாசபதியா? காரண காரியத்தோடு புட்டுவைப்பதற்கு?” என்ற பகுதி அவரது கட்டுரையில் இடம்பெற்றிருக்கக்கூடாது. செங்கை ஆழியான் யாரையோ மறைமுகமாகத் தாக்குகிறார். இது அவரது கட்டுரையின் தரத்தைக் குறைக்கிறது.

காதலாதி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி கதையில், ஒரு தாய் தனது டொக்டர் மகனிடம் பழைய காதலனை நினைத்துத் தான் வாழ்வதாகக் கூறுவதும் தனது பழைய காதலனின் 27 புகைப்படங்களை அலபத்தில் வைத்து மகனிடம் காட்டுவதும் செயற்கையாக இருக்கிறது. ஒரு தாய் தனது காதல் விடயங்களை ஒருபோதும் தனது பிள்ளையிடம் கூறமாட்டாள். அத்தோடு “உங்கள் அப்பா என் அம்மாவை ஏமாற்றிய மாதிரி நீங்களும் என்னை ஏமாற்றிப்போட்டு வேறு திருமணம் செய்துபோட்டீர்கள்” என்று டொக்டர் கூறுகிறார். எந்த இடத்திலும் அந்தப் பெண் தான் டொக்டரைக் காதலிப்பதாகக் கூறவில்லையே. இப்படியான திருப்பங்கள் தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலேதான் வரும். இக்கதையில் போர்க்கால கஷ்டங்கள் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் இக்கதை பரிசு

பெற்றிருக்கலாம். மாதுமைக்கு சரளமாகக் கதை எழுத முடிகிறது. தொடர்ந்து எழுதினால் சிறந்த எழுத்தாளராக வருவார்.

சி. குணசிங்கம்
ஏறாவூர்

*****

ஈழத்து இலக்கிய வானில் 'ஞானம்' கலை இலக்கிய சஞ்சிகைக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. 64வது இதழாக வெளிவந்திருக்கும் செட்டம்பர் மாத இதழ்பற்றி வாசகன் என்ற நிலையில் சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். 'தான் தோன்றிக் கவிராயரும், திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயரும்' ஓர் ஒப்பு நோக்கு - என்ற கட்டுரையை திரு. அ. முகம்மது சமீம் எழுதியுள்ளார். இலங்கையரான சில்லையூர் செல்வராஜனும் தமிழ்நாட்டுக்காரரான சிதம்பர ரகுநாதனும் ஒரே காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தனர். மாக்ஸிய முற்போக்கு சிந்தனையாளராகிய இருவரும் பங்குபற்றுகின்ற கவியரங்குகள் கவிபேசும். அந்த வகையிலும் தமிழிலக்கியத்தில் புதுக்கவிதைகளைப் படைத்து இழிசனர் வழக்கு என்று கூறிய பண்டித வர்க்கத்தினருக்கு சாட்டையடி கொடுத்தும் கவிபடைத்த கவிஞர்களை எம்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கின்றார் திரு. சமீம்.

இது ஒரு சிறுகதையில் வரும் கருத்து என்று செங்கை ஆழியான் என்ற மாபெரும் எழுத்தாளர் கூறியிருக்கின்ற கூற்று என்னைச் சிந்திக்க வைத்துள்ளது. "இன்னோர் இடத்தில் எந்தப்பெரிய சுரண்டல்? நாலாயிரத்துக்கு வைச்ச காணியும் வீடும்... இப்பவும் முப்பத்தையாயிரத்துக்குக் கூடப் பெறும்" இன்னுமொரு இடத்தில் "செல்வநாயகம் தன் முயற்சியினால் பணத்தைத் தேடிக்கொண்டான் என்று கூறப்பட்டிருப்பதையும், வசதியாக வாழ்ந்தால் அவன் முதலாளித்துவ பிரதிநிதியாகி விடமாட்டான்." என்றும் ஒரு எழுத்தாளனுடைய கூற்று தவறானது என்ற வகையில் தனது கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். சாதாரண ஒரு மனிதன் எப்படி பணக்காரனாகின்றான். அங்கே சுரண்டல் இருந்திருக்கின்றது என்பது தான் உண்மை. ருஷ்சியாவைப் பற்றியோ அல்லது சீனாவைப் பற்றியோ இங்கு கூறவரவில்லை. 'மாக்ஸிசம்' என்ற சமுதாய விஞ்ஞானத்தத்துவத்தை நன்கு படித்தால் சுரண்டல் எவ்வருவத்தில் வருகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மா. கோணேசன்
திருமலை

*****

ஞானம் ஆசிரியர் அவர்கட்கு,
ஐயா,

ஞானம் செட்டெம்பர் 2005 இதழ்கண்டு மகிழ்ச்சி. பெண் எழுத்தாளர் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களின் படம் தாங்கி. அவர் பற்றிய விபரக்கட்டுரையை பழம் பெரும் எழுத்தாளர் வரதர் எழுதியுள்ளமை சிறப்பு. கொழும்பு பல்கலைக்கழக மாணவி கே. சங்கீதாவின் சி... தனம்! கவிதையில் "ஸ்திரியே தனமென்று" அறியாதோரின் ச்சி... தனம் சிந்திக்க வைக்கின்றது. சிறுகதைகளில் இரண்டு பெண் எழுத்தாளர்களின் கதைகளும், ஒரு தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் சந்தித்த யுவதி சிங்கள மொழியாக்கக் கதையும் இடம்பெற்றுள்ளன. மாதுமை சிவசுப்பிரமணியத்தின் இரண்டாம் பரிசுபெற்ற சிறுகதை போர்க்காலச் சூழலில் வடக்குக் கிழக்கு நிலமைகளை படம் பிடித்துக் காட்டுவதுடன் சிறப்பான முறையில் கதைக் கருவை நகர்த்திச் செல்லும் பாங்கு அலாதியானது. அவருக்கு ஒரு சபாஷ்!

திருமதி சா. சிவப்பிரகாசம்

*****

64ஆவது ஞானம் கிடைத்தது நன்றி. செங்கை ஆழியான் எழுதியுள்ள புனைகதை இலக்கியம்: அறிவோம், கற்போம், படைப்போம் 11ஆவது பகுதி வாசித்தேன். சிறுகதை எவ்வாறு எழுதப்படக் கூடாது என்பதற்கு உதாரணமாக அ. யேசுராசாவின் 'வெக்கங்கெட்டவர்களை'க் காட்டியுள்ளார். இச்சிறுகதை 1993இல் எழுதி வெளிவந்தது எனச் செங்கை ஆழியான் குறிப்பிடுவது தவறாகும்.

1973இல் எழுதப்பட்ட இச்சிறுகதை 1974ஆம் ஆண்டில் சாகித்த மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் உள்ளது. தமிழர் தகவல் தாயகத் தொகுப்பிலும் 1973 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே இச்சிறுகதை அ. யேசுராசாவின் ஆரம்ப காலச் சிறுகதையே. 1973ஆம் ஆண்டு எழுபதினாயிரம் சீதனம் என்பது மிகப் பெரிய தொகை.

“வெக்கங் கெட்டவர்கள்” 1973இல் எழுதப்பட்டது என்பது செங்கை ஆழியானுக்கு தெரியாதிருக்க நியாயமில்லை. இலங்கைச் சிறுகதைகள் பற்றிய தனது நூலின் 205ஆம் பக்கத்தில் அ. யேசுராசாவின் சிறுகதைகளைப் பாராட்டி எழுதிய செங்கை ஆழியான் நிச்சயம் யேசுராசாவின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற தொகுதியை வாசித்து இருப்பார்.

தரமான சிறுகதைகளுக்கு உதாரணமாக தனது சிறுகதைகளையும், தரமற்றசிறுகதைக்காக அ. யேசுராசாவின் ஆரம்ப காலச் சிறுகதையை 20 வருடங்கள் பிந்தி எழுதியதாகக் குறிப்பிடும் செங்கை ஆழியான் பிழையான இலக்கியத் தகவல்களை ஞானத்தில் எழுதாதிருப்பது நல்லது.

தேவ முகுந்தன்

****

ஆசிரியர் - ஞானம்

நானும்தான் பார்க்கின்றேன்..... ஞானத்தில் அத்தியுத்தாற் போன்று அபூர்வமாகவே தரமான சிறுகதைகளை படிக்க முடிகிறது.

ஞானம் 64வது இதழில் பரிசுக் கதையானது என்ன கருவைக்கொண்டு நகர்கின்றதென்பது ஆசிரியர்க்குத் தன்னும் புரிந்திருக்குமா என்பது கேள்விக்குறிதான். அதே போல சிறுகதை என்பது காலம் காலமாக நடைபெறும் சம்பவங்களை கூறுவதல்ல (அப்படிக்கூறுவதற்கு ஒரு வழிமுறை உண்டு) என்பதை நடுவர்கள் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டதேன் என்பதும் புரியவில்லை.

அதே இதழில் முதிர்ந்த பெண் எழுத்தாளர் ஒருவரின் கதை. வர வர தமிழில் சிறுகதை பின்னோக்கி நகர்கின்றதா என்ற கேள்வியை எழுப்ப வைக்கின்றது.

இரு கதைகளுமே பெயரில்தான் கனதி காட்டுகின்றனவேயல்லாமல் சிறுகதை வார்ப்பிலல்ல.

கனதியான கட்டுரைகளே ஞானத்தின் சிறப்பு!

“ஞானம்” காலத்தின் தேவை!

சு. சீவபாலன்
திருகோணமலை

****

ஞானம். ஆகஸ்ட் 2005. இதழில் எழுத்தாளர் தெணியான் தனது கடிதத்தில் “இப்பொழுது அடிக்கடி பேசப்படும் விடயம் முட்டை அடித்த, எறிந்த சம்பவம். இந்த நிகழ்வினை, சபையில் இருந்து நேரில் பார்த்தவன் நான். இன்று அதுபற்றிக் கருத்துச் சொல்பவர்களின் வெளிப்பாடுகள் வெகு சுவாரசியமாக இருக்கின்றன. தங்களையே ஒவ்வொருவரும் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள் போலத் தோன்றுகின்றது” இப்படி எழுதி இருக்கிறார். அவர் உண்மையான சத்தியவானாகில் தான் நேரில் கண்டதை வெளிப்படுத்துவாரா?

ப. பரமு

****

சென்ற இதழில் எஸ். எல். எம். முஸ்தபா என்ற வாசகர், தமிழகப் பதிப்பாளருக்கு ஏஜண்டாகத் தொழில்படும் இங்குள்ள ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஒருவரல்ல பலர் இருக்கிறார்கள். வீசியெறியப்படும் எலும்புத் துண்டுகளுக்காக வாலாட்டிப் பின் செல்லும் இவர்களை என்ன செய்யலாம்? ஈழத்துப் பதிப்பு முயற்சிகளுக்கு இடையூறாக இருக்கும் இவர்களைப் பற்றி எழுத்தாளர்கள்தான் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும்.

என். பெனடிக்
தெகீவனை

New Devi

JEWELLERS

No. 269, Galle Road,
Wellawatte,

Colombo - 6, Sri Lanka.

Tel: 2580011, 4518206

E-mail: devi269@yahoo.com

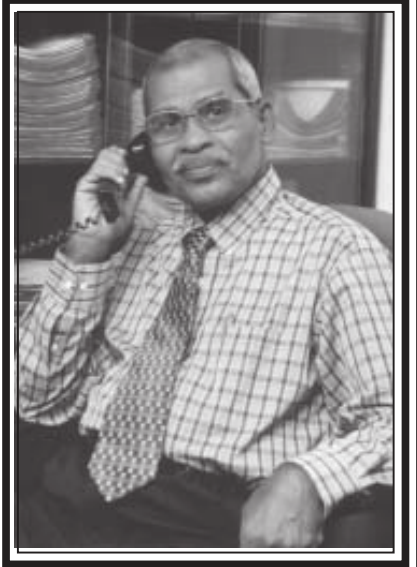
திருமண சேவை

உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியல்ல! திருமண ஆற்றுப் படுத்துநர், 'சுயதெரிவுமுறை' முன்னோடி குரும்ப சிட்டியூர் மாயெழு வேல் அமுதன் ஒப்பேற்றிய திருமணங்களுள் ஒன்றே ஒன்றைத்தவிர அனைத்தும் திருப்திகரமான திருமணங்களே! வேல் அமுதனின் திருமணங்கள் திருப்திகரமாக அமைவதின் இரகசியம்

1. அவதானமான சுய தெரிவு
2. சோதிடப் பொருத்த ஆய்வு
3. முறையான முழுமையான விசாரணை
4. மணமக்கள் நேரில் சந்திப்பு

ஆகியவை உள்ளடங்கிய சீரமைக்கப்பட்ட அமைப் பொழுங்கே!

உங்கள் மக்களின் திருமணமும் திருப்திகரமாக அமைய நீங்களோ உங்கள் பிரதிநிதியோ வேல் அமுதனைச் சந்திக்க! சந்திப்பு மிக முக்கியம்! சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் மாத்திரம்!

மேலதிக விவரங்களை விசாரித்தறிய

பொது விடுமுறை நாட்கள் தவிர்ந்த திங்கள் புதன், வியாழன், வெள்ளிக்கிழமை நாட்களில் மாலை மணி 4.30-8.30 வரையான நேரகாலத்துள் வேல் அமுதனுடன் தொடர்பு கொள்க!

தொலைபேசி: 2360488 தொலைநகல்: 4514396

முகவரி :

Reputed Marriage Facilitator
Kurumpasiddoor Mayelu Vel Amuthan
8/3/3 Metro Apartment,
(Opposite Wellawatte Police, Via 33rd Lane)
55th Lane, Colombo-06, Sri Lanka.

GNAHAM

With Best Compliments From

Luckyland Biscuit Manufacturers

Kundasale.

Phone : 081 - 2420217

081 - 2420574

081 - 2227041

Fax : 081 - 2420740

E-Mail : Luckyland@shnet.ik.

இச் சஞ்சிகை தி. ஞானசேகரன் அவர்களால் இல. 48 பீ. புலாபெண்டாக்க வீதி, கொழும்பு 13
புனி ஆர்டர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

GNAHAM

With Best Compliments From

Luckyland Biscuit Manufacturers

Kundasale.

Phone : 081 - 2420217

081 - 2420574

081 - 2227041

Fax : 081 - 2420740

E-Mail : Luckyland@shnet.ik.

இச் சஞ்சிகை தி. ஞானசேகரன் அவர்களால் இல. 48 பீ. புலமெண்டாக்க வீதி, கொழும்பு 13
புனி ஆர்டர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.